

ရှင် တရားကြီး

ပါဝင်သော

လေဒီဆွဲကြီး

BURMESE
CLASSIC
.com

ဝတ္ထု ဇော်ချင်းသစ်

BURMESE CLASSIC

တာရာပွဲကြီး လေဒီဆွီပွဲကြီး

ထုတ်ဝေသူ

ဦးကျော်ဝင်း (ဗျူးလစဉ်)
(မြ-၀၄၂၄၈)
အမှတ်-၅၂၀/က၊ အင်းဝ(၄)လမ်း၊
၆/ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။

အတွင်းပုံနှိပ်သူ

ဦးကျင်ရင် (မြ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

အမုံးပုံနှိပ်သူ

ဦးကျင်ရင် (မြ-၁၀၀၉၈)
(ရွှေခြင်္သေ့ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ်-၁၇၉၊ ၃၁လမ်း၊ (၁၁)ရပ်ကွက်
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ။

အုပ်စု

၅၀၀ အုပ်

တန်ဖိုး

၁၀၀ ကျပ်

ဖြန့်ချိရေး

ဖိုးလပြည့်စာပေ
အမှတ်-၂၂၃၊ ၃လွှာ၊ ၃၁-လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၀၉ ၅၁၆၃၇၆၄၊ ၀၉-၅၀၈၉၈၉၄

အခန်း
(၁)

မပိုင်ဝက်မွှေး။။

လက်ဖွန်းတဝါးရှိလျှင်
သော ခြင်္သေ့စား သာဓု
ပင်... စိမ်းနေသလိုပဲစား
ရသည်... ကိုယ်ရေ
လို့ယ် မြေဟူသော
အတွေ့တွေ ပျောက်ဆုံး
ခဲ့တာ ကြာလှပေ... ..

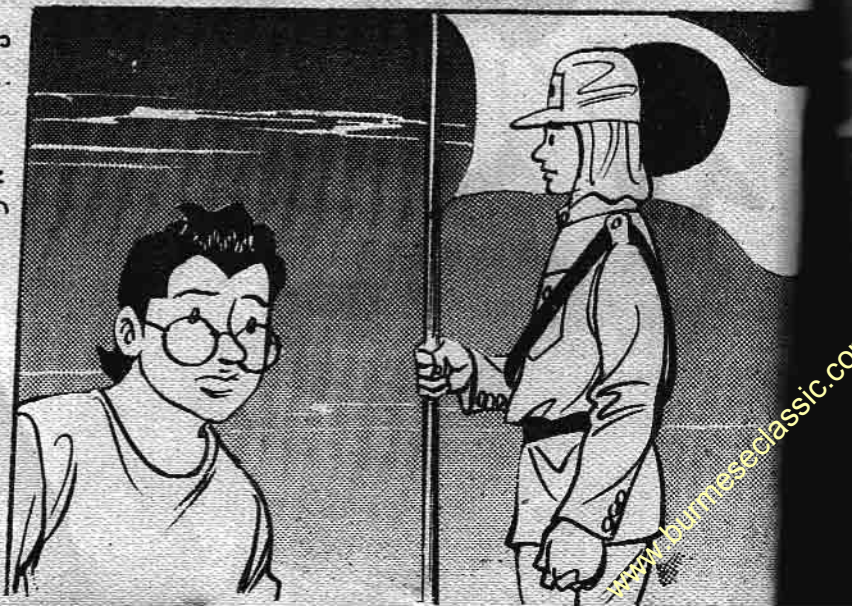

BURMESE
CLASSIC

ဝါးကို ရင်မှည့်၍ ဝင်းဖန်
နေသော တစ်မြေ...
တစ်ခေါ် လယ်ကွင်းများ
ရိုးဖြတ်ချောင်းနှင့်...
တောင်ကုန်းဆိုဆို ဒီတွေ
အားလုံး ကိုယ်ဟာ
မဟုတ်သလို ခံစားနေရ၏

ဖြောင့်... ပိုင်ရှင်ဖြောင်း... ခါကာ
သုံးနှစ် ကျော်ခဲ့ပြီလေ...
ခုတော့ မော်ကြည့်ခဲ့ရ
သော အုပ်ချုပ်သူအစား
ငုံကြည့်ရသော အုပ်ချုပ်
သူတို့... ဖြောင်းလဲအားခဲ့
ဖြို... ..

၂

သို့သော် ပွဲကြီးတို့ ရွာလေးက ဖက်ဆစ်
ဂျပန်၏ နှိပ်စက်မှုကို အငြင်းပာထန်
မခံစားရ... ဒါကလည်း စစ်ရေးအရာ
အရေးပါမှု မရှိခြင်း ချောင်းကျခြင်းတို့
ကြောင့်ပင် ဖြစ်မည် ထင်သည်...

ပွဲကြီးတို့ ရွာလေး အေးချမ်းနေသော်လည်း
ဖက်ဆစ်တို့၏ လူမဆန်သည် နှိပ်စက်မှုကို
တစ်ဖြည်းလုံး အေးကြောလန်ပျက်၍နေပြီ...

ပွဲကြီးတို့သည် သတင်း အကြားနှင့်ပင်... ကြောက်စိ၊
ရွံ့သည်းထအောင် ကြောက်လန့်ခဲ့ကြ၏...

BURMESE CLASSIC .COM

ဂျပန်တွေ အကြောင်း တွေးနေစဉ်... အသံ
 မျိုးစုံကြားရပြီး သူ့ရှေ့သို့ တစ်စုံတစ်ရာ
 ပြတ်ကျလာသဖြင့်.. ဘေးပင်အောက်ထိုင်
 နေသေး... ပွဲကြီး အလန်တကြား ခုန်ထမိ၏..

သူ့ရှေ့ကျလာ
 သတ္တုက...
 ဆက်ရက်
 တစ်ကောင်...

ပွဲကြီးက အကြောဆွဲကာ တောင်ပံ လျှင်နေသေး
 သေး... ဆက်ရက်ကို ကောက်ယူရန်... လက်လှမ်း
 လိုက်စဉ်... ..

လှည့်ကြည့်လျှင်တော့ မျက်မှေး... လူမျိုးပေါက် ဗဟုသုတ
မျက်မှေးလက်ထဲမှာ ကျွဲချို လေးခွ တစ်လက်... ..

လေးမွ...
အဲဒါကျည်ယ်
လွှဲကတာ...

အိမ်

ပြော... မျက်မှေး
မင်းကလေး...

တော်တော်
လက်သရမ်းတဲ့ကောင်
ပဲ... လန်လွှဲကတာ
ကွာ...

BURMESE
CLASSIC

လေးမွကလည်း
ဆက်ရက်ဖြတ်ကျတာလေး
ကို... ဒီလောက်လန်နေရင်
သေနတ်သံကြားရင် အသက်
ထွက် သွားမလားမသိဘူး...

ဒေါက်တာ...
မင်းကများ သွား
သွား...ဆက်ရက်ယူမို့
သွားတော့...

မျက်မှေး ဆက်ရက်
သေကွဲ ကောက်ယူ
ရင်း... ..

ဒါနဲ့...လေးယှ
ဒီမှာ ဘာလုပ်နေ
တာလဲ...

ဟေ...ဒါ
ဟိုဒင်း...ခွား
ခွားလာကျောင်း
တာ...

ခွားကျောင်းရ
အောင်...ဒါစားကျက်
လည်း...မဟုတ်ဘူး
ဦးတော့ ခွားလည်း
မတွေ့ပါလား...

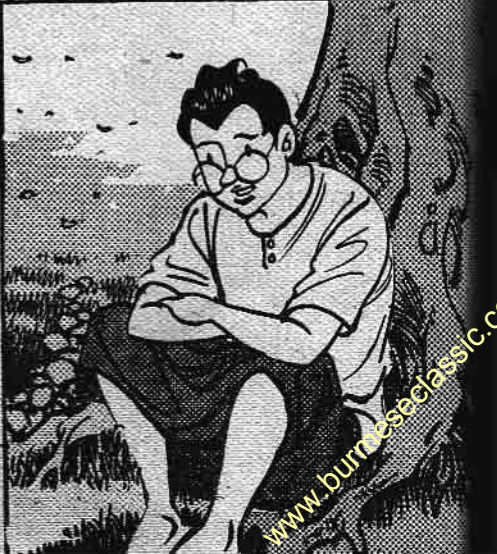
မျက်မှေးက ဆက်ရက်သေရဦး
ဒါ့ပိုင်ထောင်ထဲထည့်ပြီး ဆီဖြိုဖြို
ထွက်သွားဖို့... ..

ပွဲကြီး မျက်မှေး တောဝိုင်းသွားတာကို
ကြည့်ပြီး ဖြစ်လို့လိမ့်ကံမာမာ... ..

ဟာ...ဒီကောင်
လူကြိုက်များ စစ်လိုက်
မေးလိမ့်နဲ့... ငါ့ဟာငါ
ဘာလုပ်လုပ်...သွားမေး
လို့...

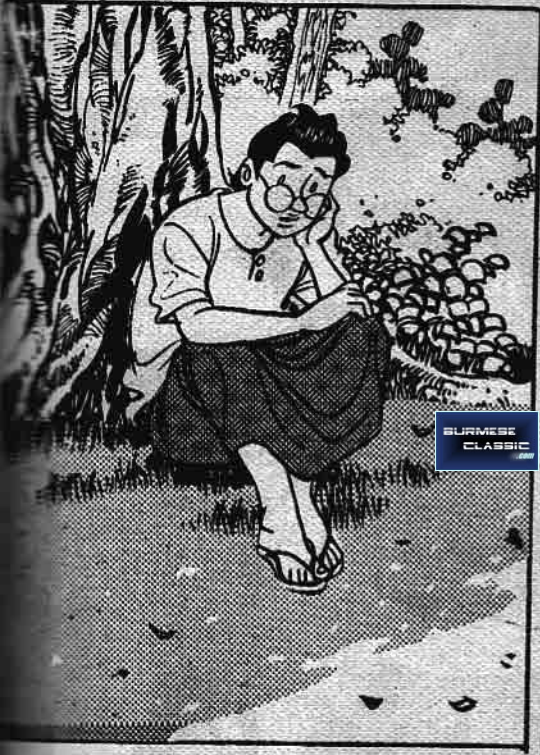

နေကောင်း
အကောင်းမြင့်နေပြီ...
ကျေးဉာဏ်ဖြင့် ဆောက်ကျ
နေလည်း မသိဘူး...

ပြုကြီး... ကျေးဉာဏ်ဖြင့် မြှောက်ရင်း သည်ပင်
ရှည်နေ၏... မြှောက်ရင်း ဂျပန်ငွေ
အကြောင်း သက်တွေ့နေမိသည်...

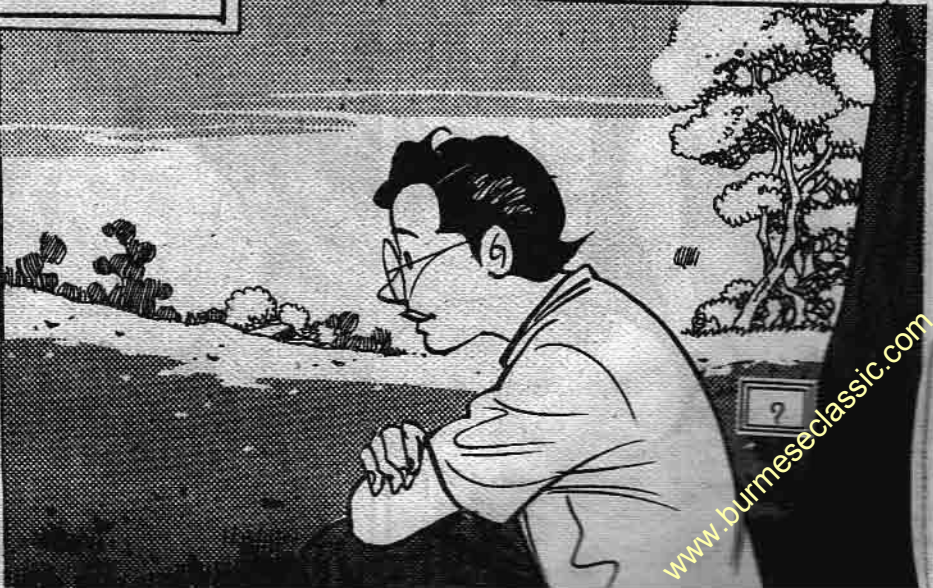
အတူအာယောင် လွတ်လပ်ရေးကိုပေးပြီး တစ်နိုင်ငံလုံး
အား... နှိပ်စက်နေသော ဂျပန်တွေကို ဖြန့်ဖာများ
သည် မခံနိုင်ကြတော့... ..

ရှရရ...
မရရင် ငွေတွေကို
ချမှတ်...

တိုးတိုး ကောလဟာလ သတင်းစကားများအရ ဂျပန်ကို
ဖြန့်စက်လှန်ကြမည်ဟုလည်း ကြားနေရသည်...
လွတ်လပ်ရေးအစစ် ရယူကြမည်တဲ့...

တိုင်းမြည်
လွတ်လပ်အောင်
ကြိုးပမ်းကြသူ
များထဲ...
ပွကြီးလည်း
ပါဝင်ချင်စိတ်
တွေ...ဖြင်းဖြ
နေ၏... ..

အိမ်လိပ်ကို တော်လှန်တုန်းက...
ပါဝင်ခွင့် မရောက်ဘူး... ဂျပန်ကို
ခေါက်ရင်တော့... မဖြစ်မနေ
ပါချင်သလည်း... သို့သော်...
တော်လှန်ရေး လှုပ်မလှုပ်အူ
များကို ဘယ်လိုဆက်သွယ်
ရမလဲ... မသိ...

ဝေကက...
တော်လှန်ပစ်လွှတ်
ချင်တယ်ကွာ...

ရှင်... ကိုယ့်ဦး
တော်... ဘာပြော
တယ်...

ဟင်... ကျေးဇူး
ဘယ်... ဘယ်တုန်းက
ရောက်နေတယ်...

ခဲပဲ...
တစ်ယောက်တည်း
ဘာတွေပြောနေမလဲ...
လည်း မသိဘူး...

ဪ... အဖမ်း
ဂျပန်ကို တော်လှန်တဲ့
အဖွဲ့ထဲမှာ ကျုပ်ဝင်ပါ
နိုင်လို့...

ကျွန်းတယ်..

တော်လှန်မယ်လို့
ရယ်နို့..

ကျုပ်လင်မရသေးဘဲ
မုဆိုးမ ဖြစ်အောင်ကြံနေ
တာပေါ့ ဟုတ်လား...

ဟာ... ကျေးဇူးကလည်း
ကျုပ်တို့တိုင်းဖြည့် လွတ်လယ်ရေး
တာကယ်ရဖို့အတွက်.. လက်နက်
ကိုင်ပြီး တိုက်ယူရမှာလေ...
အဲဒီထဲမှာ ကျုပ်လင်ပဲ
ပါချင်တယ်...

ကျေးဇူးက ပွဲကြီး မျက်နှာကို သေသေချာချာ
စိုက်ကြည့်ဖါ... ..

တော် ကျုပ်ကို
မချစ်ဘူးလား မယူ
တော့ဘူးလား...

ချစ်တာပေါ့
ချစ်လို့ ချိန်တွေ့ကြတာပေါ့
ကျေးဇူးကလည်း...

ပွဲကြီးက ခြောက်ခြောက်ဆို ကျေးဇူးပေးလေး
ကို လှမ်းမကပ်လို့ရဘဲ... ကျေးဇူးက
ချောချောမော့မော့ လေးသံနှင့်... ...

ချစ်တာနဲ့
ဆော်လှန်ရေးက
တခြားစိတ်ဟာ
ကျေးဇူးရယ်...

ချစ်ရင်
ဆော်လှန်ရေးအဖွဲ့ထဲ
မဝင်ရဘူးနော်...

အို... မသိဘူး
ဘာတုန်းကလည်း
မေးလှပြီ...

ဆော်ပျက်ကြီးထဲမှာဆို
မယူ၍သေးတယ် ကျေးဇူး
ရယ်... မချစ်လို့မှ
မဟုတ်ဘဲ...

ကျေးဇူးကို...
ပွဲကြီးက...ရင်နဲ့
ထဲ...ဆွဲသွင်း
လို့ရဘဲ...
ကျေးဇူး မျက်က
လေး...လှိုင်းသွား
ဖါ...

ဟား...ဟား...ဟား...
လေးပွ ကျောင်းတံ၊
ခွားက... ..
မကျေးဇူးကြီး
လို့ ဗျ...

ရုတ်တရက်
ထွက်ပေါ်လာ
သေး... အသံ
ကြောင်... ပုဏ္ဏားခွင်
ကျေးဇူး... ကမန်
ကတန်း... လူချင်း
ခွာလိုက်ရသည်...

ဟား...ဟေး...ဟေး...
မျက်မှူး မင်း မင်း
ဘာလားလုပ်တာလဲ...

အိဟား...
ငှက်မိမိလော
ချောင်းတံလိုကြော
တာပါ...

သွားတော့
ဒီမှာ ဘာငှက်မိ
မိခွါသူး...

လာချောင်းတံ...

ဟိုက
သွားမယ်နော်...

မောင်မေး: ထွက်ပြေးသွားမှ
ပွဲကြီး ခွာဖို့ သတိရဖို့...

ဟော့ကောင်
မောင်မေး: ခွာထဲမှာ
မောင်းခတ်မနေနဲ့
နော်...

ငါဖြန်ကြားရ
လို့ကတော့ သေဖို့
သာခွာ...

ဟီး...ဟီး
ဒေးပါဗျ...

မောင်မေး: ဝပ်ဖြူဖြူ ပြန်ဖြေရင်
ဆက်ပြေးသွားဇနိ... ..

မိလားနှင့် ကျေးဥ တစ်ယောက်မျက်နှာ
တစ်ယောက် ဩဇာလွန်ကြစဉ်း...

စိတ်ညစ်တယ်
တော်... ကျုပ်ဖြန့်
တော့မယ်...

ခွဲကွဲပါပဲ ကိုယ့်ကြီးရယ်...
မျက်မှေး လျှောက်ဖြော
တော့မှာ...

ဘာထူးမှာလဲ
ကျေးဥရယ်... တွေ့ရတာ
ဘာမှ မကြာသေးဘူး...

ဟိုကောင်လည်း
ဖြင်သွားပြီပြီ...

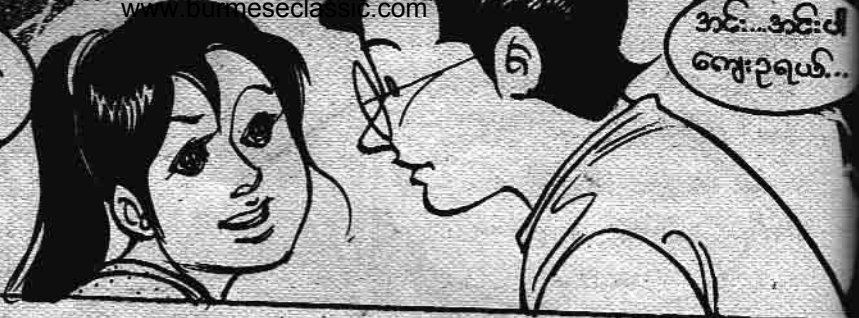
အဲဒါ...
တော် ကဲနော်လို့...

ဟဲ... ဟဲ... ဟဲ...
ချစ်တာကိုး...
ကျေးဥရဲ့...

ခွစ်ရင်...
ဂျပန်ကို တော်လှန်တဲ့
အထဲ မပါနဲ့...

အင်း...အင်း...
ကျေးဇူးရယ်...

ချစ်သူ နှစ်ဦး ဆုံတွေ့ရတာ... ဖြည်းဖြည်း ဖွယ်ကောင်း
လှစေ... အပရိတ် အထိအတွေ့ပေးဖူးဖွင့်...
ချစ်စကားတွေ ပြောကြသည်။ အနာဂတ်အရေး
တိုင်ပင်ကြသည်...

လှယ်တို့ လက်ထပ်
ပြီးရင်...ကလေးတွေ
ဘေးလုံ့တစ်သင်းအလောက်
မွေးရအောင်နော်...

အဖေ...
ဘုရား...ဘုရား...

တကယ်တော့ သူတို့ နှစ်ဦး ရည်ငံနေကြတာ
နှစ်နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ... ယူဖယ်ဆို ယူဆင်နေ
ကြပြီ... ခေတ်ကာလဦးက မထည်မငြိမ်မနပ်
မဝံ့မရဲ ဖြစ်နေကြခြင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့...

ကျေးဇူးတင်လည်း ယောက်ျားသား
 တစ်ယောက်၏ စောင့်ရှောက်မှုကို
 လိုအပ်နေသူ ဖြစ်သည်... ကျေးဇူးက
 မိဘမဲ့ ဖြစ်ပြီး ဘကြီး ဘုန်းကြီး၏
 စောင့်ရှောက်မှုနှင့် ကျောင်းတွင် ခိုကပ်
 နေရသူဖြစ် နိမိတ်ထောင်ဖြူသင့်နေတာ
 ပဲ ဖြစ်၏...

ပွဲကြီးက ကျေးဇူးထက် စာလျှင် ဆွေမျိုးတောင်
 သည်ဟု ဆိုရမည်... မိခင် ဘဝံ အဖြင့် အစ်မ
 တစ်ယောက်ပါ ရှိသည်...

ဆွေစဉ်မျိုးဆက်
 နှိမ့်ညှိ မတ်နေရတာနဲ့တင်
 လိုရှင်း မကျောက်တော့ဘူး
 ပေါ့ဟဲ့...ဟဲ့...

ဦးယ ကမ္ဘာ့စစ်မီး တောက်လောင်နေသည့် ကာလ
 အတွင်း မသေထမင်း မသေဟင်းစားဖို့ လယ်လေး
 ကိုင်းလေးလည်း ရှိသည်... အချောင်းအဝယ်တွေ
 မပွင့်လန်းပေမယ့် ထမင်းစော့ မငတ်သေး...

ဒီကယ်
 ဒီစပါးတွေရှိနေ
 သရွေ့ ထမင်း...
 ဘယ်တော့မှ မထက်
 နူးလော့...

သက်ပြင်းဟောက်ချရင်း ကျေးဥ
ပွကြီး ရင်ခွင်ထဲမှ ရုန်းထွက်လိုက်
သည်...

ဖြန်ဖြန်
ကိုပွကြီးရယ် ဒီအချိန်မှာ
ဆရာတော်ကျိန်းနော
ဒိုးလောက်ပြီ...

ဒင်း...မပိုင်
ဝက်မွေးကဝကို စိတ်
ကုန်နေပြီ ကျေးဥ
ရယ်...

ဒါဆို တော်ကို
လာတောင်းပေါ့...

စကားတွေက
ဒီချည်တိုင် ဇာ
ဖြန်ဖြန်ရောက်
နေဖူး... ပွကြီး
မချီပြုံးသာဖြင့်
မိတော့သည်...
စစ်ကာလအတွင်း
ဖိန်းမယူဖို့
အဆီတော့...အို
မခွန်စားရဲ...

အခန်း
<၂>

သူ့တွေ ခိုးတွေ ဖြစ်အိမ်

ဆရာတော်၏ ကျောင်းဝင်းထဲ လူတွေ စဉ်းကားနေ၏...ပင်နီတိုက်ပုံ နှင့် လူ
နှစ်ယောက် ဆရာတော်နှင့် အတူ ခံစားရုံတွင် ထိုင်နေသည် ဆရာတော်က
လည်ချောင်းရှင်းရင်း...

ကိုင်း...ရွာသူ ရွာသား
အပေါင်းတို့ ဟောဒီပုဂ္ဂိုလ်
နှစ်ယောက်က...သခင်ဘဝနဲ့
အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်ခဲ့တဲ့
သူတွေပဲ...

အခြေအနေအရ
ဒီအရာမှာ လက်နက် အင်အား
ကောင်းတဲ့ ဂျပန်နဲ့ ပေါင်းပြီး
လွတ်လပ်ဖို့ လုပ်ခဲ့ကြ
ပေမယ့်...

နောက်ဖွဲ့လာတဲ့
ငယ်လည်း ခိုင်ခန့်ထက်
ကဲဆိုသလို ဂျပန်တွေမခွဲ
တာကို အားလုံး သိခဲ့
ကြပြီ...

ဒီတော့ ဂျပန်
ကိုလည်း ဆက်ချကြရ
မှာပဲ... အဲဒီကိစ္စ ရှင်းဖြ
ချင်လို့ သူတို့ နှစ်ယောက်
ဒီကို ရောက်လာတာ...

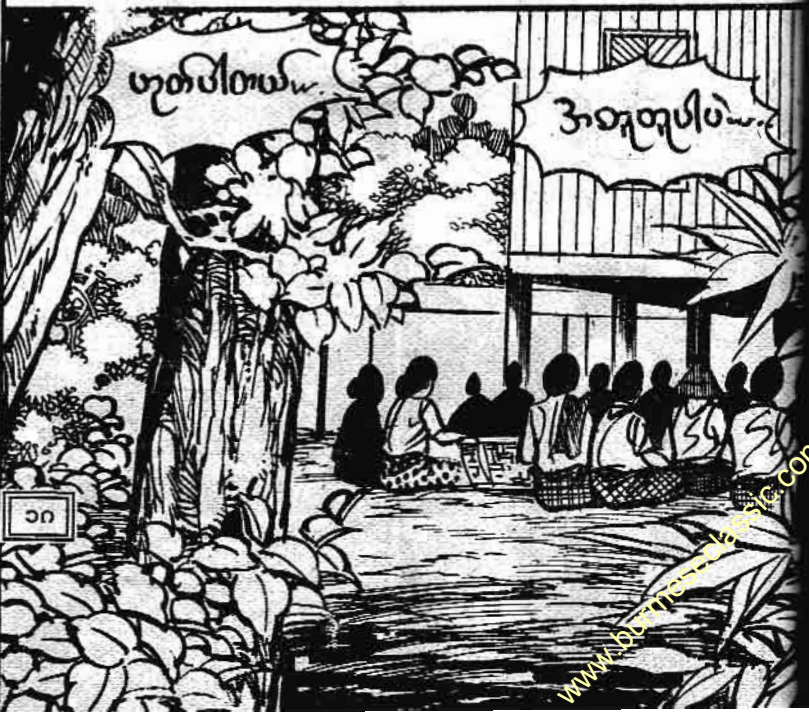
ဆရာတော် ထိုင်တော့... တိုက်ပုံတော်
ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ထရပ်သည့်
ပုဂ္ဂိုလ်အပါအဝင် ရွာသူ ရွာသားများ
ထိုလူ မြောမည့် စကားကို ငြိမ်သက်
စွာ... စောင့်မျှော်နေကြ၏...

ဒုးမာဇ်...
ဟုတ်ပါတယ်... ဆရာတော်
မိန့်သွားသလိုပါပဲ ဂျပန်
တွေရဲ့ ရွှေရည်ခိမ်...
လွတ်လပ်ရေး အရသာကို
ကျုပ်တို့အားလုံး မြည်းစမ်း
ကြည့်ခဲ့ရဦး...

နားထောင်သူ ပရိသတ်ထဲမှ ရယ်သံများ ထွက်လာ၏...
ပြီးတော့ ပိုင်းဝန်း ထောက်ခံသည့်... ..

နယ်ချဲ့နဲ့ ဖက်ဆစ်
ဟာ... ကုလားတို့နဲ့
အရာကြီးကို အတူတူပါပဲဆို
တာလည်း သိခဲ့ရဦး...

လက်ထောက်တွေက အခါအခါခဲခဲ
လက်ခုပ်တီးသံများ ဆူညံစွာ
ပေါ်ထွက်လာ၏။ ပွဲကြီးက--
အကဲဆုံး... ဒါကို ကျေးဇူးလှမ်း
ကြည့်ပြီး မျက်စောင်းခဲ့၏။

ဒီကော့ဖက်ဆစ်ကို
လည်း... နှစ်ချဲ့လို့ပဲ
အဖြိုးကုန်ပြီး ထွက်ဖြေး
အောင်... အဖြိုးတိုက်ထွက်
ပစ်ရပါလိမ့်မယ်...

ပွဲကြီး မယ်ချင်ယောင်အောင်
ပြီး... တိုက်ပုံတစ် ဗဟိုလ်၏
စကားကိုသာ အာရုံပြုက်နေ
သည်...

နိပုန် ဘိရုဗာ
ဘန်လိုင်တဲ... အများက
သာတူညီမျှ ကောင်းစားရေးလို့
သိတဲ... ငပုထွေရဲ...
ဖြေးဖြေးသံ...

အမိပွယ်
အတိအကျက သားအတူ
ညီတမျှ ကောင်းစားရေး
ပါတဲ... ခင်ဗျာ...

တကယ်လည်း
ဒားလို ညီလို ဆက်သံခဲ.ကြ
တာတို့ ပါးစိုက်တဲ့ လက်သံ
ဖြောင်ချက်ကတော့... မိန့်မေဒါ
က... ဆရာ့ခါရုမလို့ပါလဲ...

လာတာ
မလဲ
မလဲ

Unii Unii Unii Unii

ဒါတင်ကမလား...
တစ်တိုင်း ဖြည့်လုံးက...
ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ညီမတွေ
အစ်မတွေ ဘယ်လောက်တောင်
မုဒိမ်းကျင့်ခံနေကြရ
ဖြစ်လဲ...

ကျိတ်မပိုင်ခဲမရ တက်ခေါက်သံများ ပေါ်ထွက်လာ၏..

ခင်ဗျားတို့ရဲ့ အစ်ကိုတွေ
ညီတွေ ဦးလေးတွေ...
ဘယ်လောက်တောင် အသက်ခံ
ခဲ.ကြရဖြစ်လဲ...

အလောကောင်း
 အခြောက်ကောင်း ပုဂ္ဂိုလ်
 နှစ်ယောက်၏ စည်းရုံး
 ရေး...စကား...ညီညွတ်ရေး
 စကား ကြားရသည့်
 ပရိသတ်များ ရင်ထဲ...
 မျိုးချစ်စိတ်နှင့်...ဇာတိ
 မာန်များ တက်ကြွစွာ
 ပေါ်ပေါက်လာကြ၏...
 ဖက်ဆစ်တော်လှန်ရေး
 အတွက် ယောက်ျား
 ကောင်း...စာရင်းကောက်
 တော့...

ဦးဆုံး စာရင်းပေးသူများ... ပျက်စီးသော ဖြစ်သည့်... စာရင်းပေးရင်း
 ကျေးဇူးပြု၍ မသိမသာငဲ့ကြည့်တော့ မျက်နှာပြည့်ပွားတာတွေ့၏..

မတတ်နိုင် ဖြစ်မာနိုင်သော တစ်ယောက် ဖီသွား ဖက်ဆစ်ကို
 တော်လှန်၍ လွတ်လပ်အောင် ကြိုးပမ်းချင်သည့် အာဇာနည်
 စိတ်ဓါတ်က ပျက်စီး သွေးထဲမှာ ဆူပွက်လှုပ်ရှားနေပြီ
 မဟုတ်လား...

စာရင်းသွင်းသူ ယောက်ျား အယောက်ဖွဲ့အဖွဲ့အစည်း
 တိုက်ပွဲဝတ် သင်္ဘောများနှင့် တစ်ပါတည်းလျှောက်ပါနှင့်
 ရာရန် တောင်းဆိုကြသည်... မြေအောက်
 တော်လှန်ရေး အဖွဲ့ ခေါင်းဆောင်တို့က...

ဒါဆို ကျုပ်တို့ကို
 ဘယ်သူ လာခေါ်မှာလဲ
 ဘယ်လို ဆက်သွယ်ရ
 မှာလဲ...

ဒါတော့ သည်းခံကြ
 ပါများ.. ကျုပ်တို့ကတော့
 မကြီးဆုံးသေးပါဘူး မြန်မာပြည်
 အနှံ့အပြား နယ်လှည့်ပြီး
 စည်းရုံးရေးဆင်းရဲပြီးမှာ
 မှီပါ...

အရေးတော်ပုံ မခေင် တာဝန်ရှိသူတွေ
 ဤရောက်လာပြီး အခြေခံ စစ်သင်တန်း
 ပေးမယ်... သေနတ်ပစ်တတ်အောင် သင်
 ပေးမယ်...

သုတေသန ဆက်သွယ်ဖို့
အချိန် အချက် တွေ..ပေးပါ
လိမ့်မယ်...

ထိုရက်များအတွင်း
ပွဲကြီးတို့ မဖြစ်
ညစ်ကျယ်...အလုပ်
ကုန်...ဖြောင့်ဖြောင့်
တန်းတန်း မလုပ်
နိုင်ဘဲ...တော်လှန်ရေး
ကော်မတီ မိုးကြီး
မိတ်ကြသည့်...
မိတ်ကူးထဲမှာ ကျန်
တွေကို သတ်လိုက်
ကြတာများ...
သွေးချောင်းစီးမျှ..

ပွဲကြီး ဆုံနေကျ နေရာ
 လေးဇာ လည်ပင်း ရှည်နေ၏...
 မျက်မှေးကို အကူအညီ
 တောင်းပြီး ချိန်းထား၍...
 ကျေးဇူး လာမည်ဟု မှန်းဆ
 ဖြီး... မျှော်နေ မိခြင်း ဖြစ်
 သည်...

ပွဲကြီး မိတ်ထဲ စစ်ရေးနှင့် အချစ်ရေး
 လွန်ဆွဲနေ၏ ကျေးဇူးကို အသက်
 လောက် ချစ်သလို တိုင်းပြည်ကိုလည်း
 ချစ်သည်... ..

ကိုယ်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ
 ကျေးဇူးရယ်... တိုင်းပြည်
 လွတ်လပ်ရေးရမှပဲ ကျေးဇူး
 ကို...ဆောင်ရွက်ပါရစေ
 ကော့...

ရပါတယ်
 ကိုယ့်ကြီးရယ် ကျေးဇူး
 ကလည်း...အဲလိုသူရဲကောင်း
 မျိုးကိုမှ... ချစ်မှာ လက်ထပ်
 မှာ..

ပွဲကြီး မျှော်ကျောက်အားဖြင့် ထဲမှ အသံနှင့် အတူ လက်ခွဲဖက်
 ဖျက်လာပြီး ဖက်ထားလျှင်၏...

ဟင်...ကျေးဉာ
ကျေးဉာလား...

ဟင်ပါတယ်ဆို

ဒါသက ထောင့်တောင့်တောင့်ကြီးဆို မသက်ကဖြစ်ပြီး
ဟက်ထားသော လက်ဖျားကို အယ်ရှားလိက်ခါ...
ဖိုးတော့ လက်ကို ဝံ့ဉ်ဉ် ချို... ဆွဲထုတ် လိက်သညစ်...
ခြုံထဲမှ လှေ့ထိယောက် တလိမ်ခေါက်ကျေး ထွက်
လာမိ...

ဆိုတာပဲ အခုအရာနှင့် ပုံရက်လေ...
လဲနေသူက...ကျေးဥမဟုတ် မျက်မွေး...
ဖြစ်နေသည်...

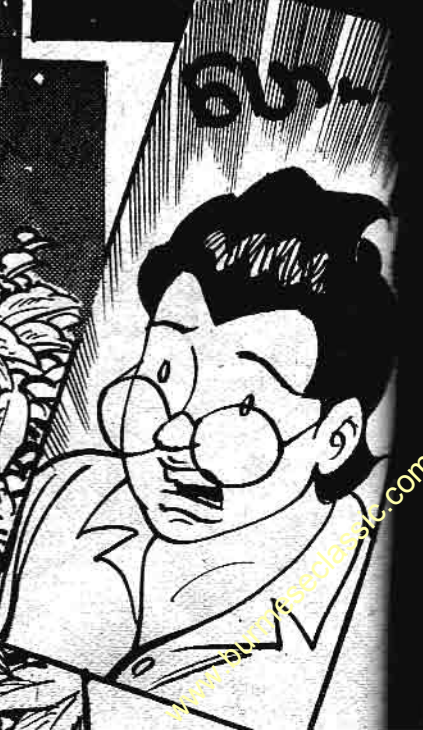
ဟေ့ကောင်
မျက်မွေး မင်းကွ
တော်တော်နောက်တဲ...
ကောင်...

အဖိုး... ချုံထဲ ရှိ၍
ဝင်ဖြေးတက လိုက်နှိုက်ရင်း
လေးပွ စစ်ယောက်တည်း
ဖြောနေတာ ကြားတော့
ရယ်ချင်တာနိုး...
အဖိုး... ဖိုး

ဝေကက...
နောက်ရေရွာ...လို့ကွ
ကျေးဥ ဘာမှာလို့
လဲ...

မလာနိုင်ဘူးတဲ့
ကျေးဥနဲ့ သေခန်းဖြစ်
ပဲလို့ နားလျက်
တယ်...

ပွဲကြီး ပိုင်သွား၏... ကျေးဇူး
သုတေသန စိတ်ဓာတ်အောင် သေချာကြီး... ပွဲကြီး
မနေ့တစ်နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်လာ၏... မာတင်နှင့်
တော... ကျောင်း... ကိုလှိုင်သွားမှ ဖြစ်တော့မည်...

လေးငယ်
ဘယ်လဲဗျ...

ကျေးဇူးစိကွ...

ကြည်လည်လည်နို့
နော်... ဆရာတော်ဒေါ်ပွဲကြီး
ဆော်ပလော်တီးနော်နို့
မယ်...

ပုဂံ... ချစ်မြေ...
 နေ့ရက်... နေ့ရက်...
 ကျေးဇူးအကြောင်း... သိဖို့သာ...
 လေးစားသမှုနှင့်... ကျောင်းဝင်း...
 ထဲမှာ မတွေ့ရုံကြာခြင်းသာ...
 ဖြစ်သည်... ..

ကျောင်းရောက်တော့... သပိတ်တွေ ယန်းကန်ခွက်
 လောက်တွေ ခေး... ငြောနေသော ကျေးဇူးကို
 ရေတွင်းနားမှာ တွေ့၏... ပုဂံ... အနားကပ်
 သွားရင်း... ..

ကျေးဇူး...
 မျက်မှေးကို မလာနိုင်
 ဘူးလို့ ပြောလျှင်
 လိုက်တယ်ဆို...

ကျေးဇူး ဘာမှ မြန်မပြော မျက်စောင်းသာ
 ထိုးသည်... ..

အခုကလေးတွေ ခာနေသည်... ပွဲကြီး
တတ်သလောက် မွတ်သလောက် ချော့ရ
လော့မည်...

ကျုပ်ကို
စိတ်ကောက်နေတာ
လား...

စိတ်ကောက်တာ
မဟုတ်ဘူး... စိတ်ဆိုး
တာ...

ကျေးဇူးရယ်
ကျုပ် ကျေးဇူးကို အသည်း
ပေါက်မတတ် ချစ်တာ...
သိရဲ့သားနဲ့...

ချစ်တဲ့သူက...
တစ်ယောက်ထဲ ထားခဲ့ပြီး
သေလမ်းကို ရွေးပါ
မလား...

ဟိုလူတွေ ဖြော
သွားသလို... သမိုင်းက
ကောင်းဆိုလား... အခါ
အနေမို့ပါ... ကျေးဇူး
ရယ်...

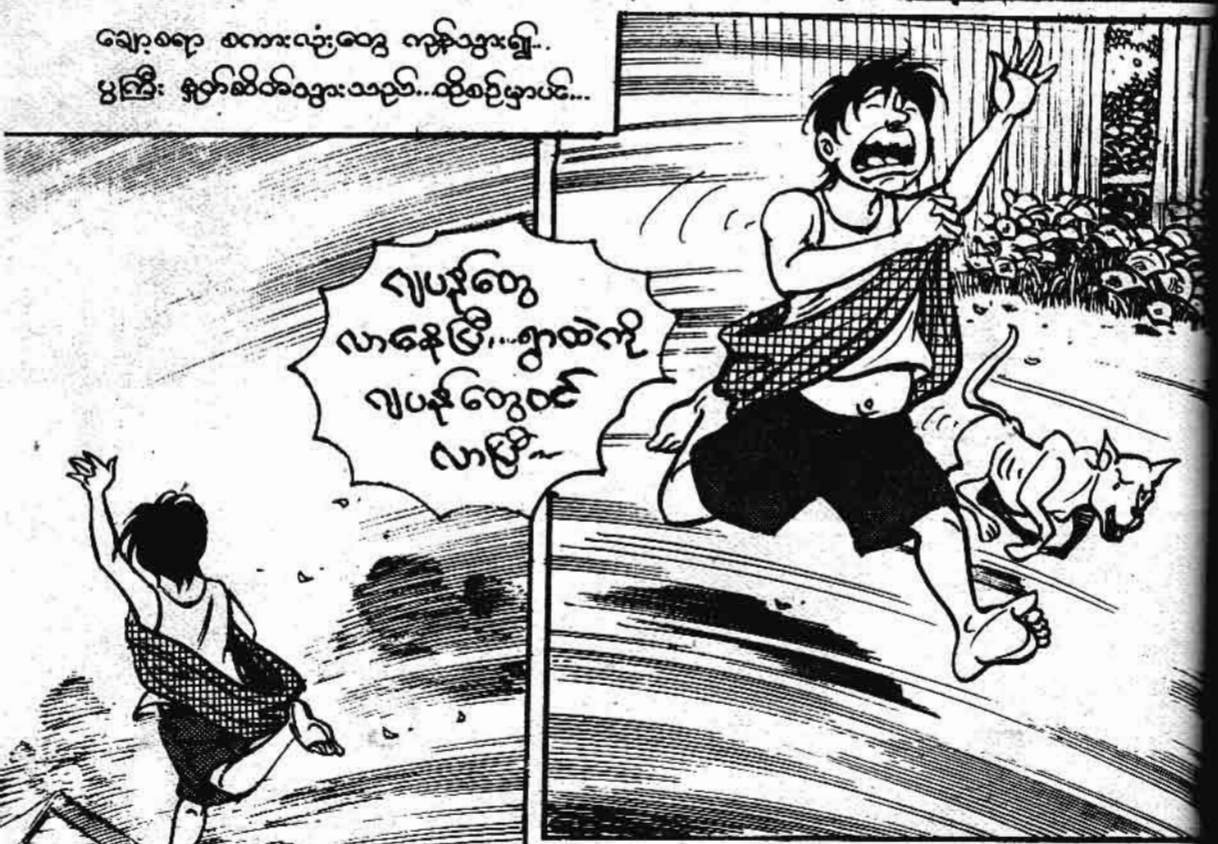
ကျေးဥရယ်...

ကျုပ်တောင်းဆို
တာထက် ပိုပြီး အရေး
ကြီးတယ်ပေါ့...

ချောစရာ စကားလုံးတွေ ကုန်သွား၍...
မုကြီး နှုတ်ဆိတ်သွားသလို...ထိုင်စဉ်မှာပင်...

ရုပ်ရှင်တွေ
လာနေပြီ...စွာထကို
ရုပ်ရှင်တွေဝင်
လာပြီ...

အဟောတကော ဖြေးလာရင်း... အရေးတကြီး
ဒေါက်ဟစ် ဖြောဆိုသွားပေသာ မျက်မှေးကြောင့်
မုကြီးနှင့် ကျေးဥ အထိတ်တလန် ဖြစ်သွား ကြာ၏..

သပိတ်တွေ ဖုံးကန်တွေကိုပင် အသားခိုင်ခံ့
ကျောင်းပေါ် မြေးတက်လာခဲ့သည်... မျက်မှော့
ဖော်သွားတာ ဆရာတော်လည်း ကြားခုံရ၏...

ဝင်ပါသည်...

ဟဲ့... ပွဲကြီး
ကျေးဇူးတင်တဲ့ ကျက်သရေမင်း
ထဲမှာ... မှီးခိုင်းထား
လိမ့်...

ပွဲကြီး ကျေးဇူးတင်တဲ့ ဆွဲ၍ ကျက်သရေမင်းထံ ခေါ်လာခဲ့၏... ကြောင်ဖိုမိကြီး ဘေးတွင်
ပွဲခိုင်းပြီး ငှက်ပျော့ခိုင်များနှင့်... ကာပေးထားလျက်ရှိသည်...

ဆရာတော်နားသို့ ရင်စွန်းထိတ်လန့်စွာနှင့်
ဖြန်လာခဲ့၏... ရွာထဲမှ ဆူညံပွက်လော
ရိုက်သံများ ကြားရသည်... ..

ဆရာတော်...
ဘယ်မှ မထွက်ပါနဲ့ဦး
တပည့်တော် ရွာထဲက
အခြေအနေဖြေ့ကြည့်
လျှောက်ပါဦးမယ်...

အေး...အေး
သိပ်အတင့်မရ
နဲ့...

ဆရာတော်ကိုယ်
ဦးမချအားဘဲ
ပွဲကြီး ဖြေထွက်
လာခဲ့သည်...

၃၂

ပွဲကြီး... ခြံစည်းရိုးများကို ကျော်လွှား
ရွှါ... အိမ်ကြို အိမ်ကြားမှ ပတ်ဖြီး
သူ့အိမ်ဆီ အပြေးပြန်လာခဲ့သည်...

အိမ် မရောက်ခင်မှာပင်... နွားတွေ ဝက်တွေ
ခွဲလာသေး... ဂျပန် ဆယ်ပောက်လောက်
ကို... တွေ့၏...

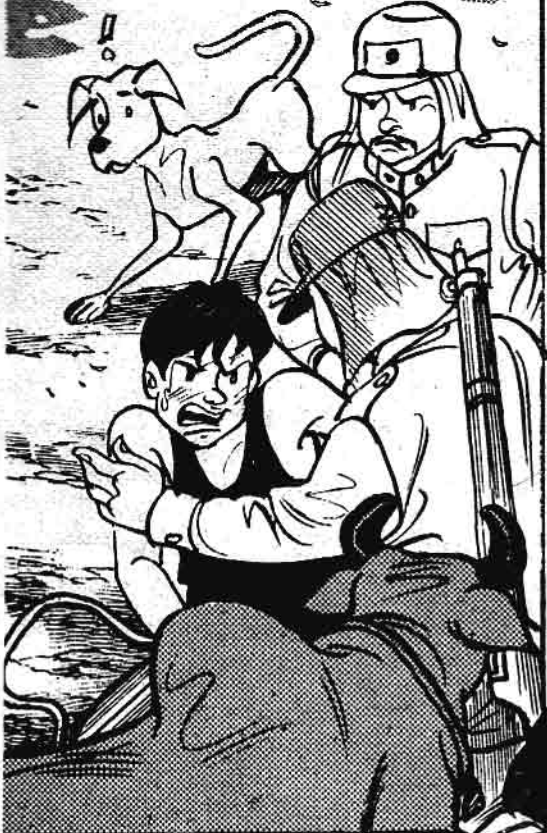
အရိုးသောင်းတို့ပိုင်းထဲ ပြေးထိဖြီး စပါးဂျီကို
အကာအကွယ်ယူကာ ပွဲကြီး ရောင်းကြည့်သည်...

ဘိုးခင်နှင့် တို့ကြီး
ဂျပန်တွေကို
လှိုက်ကောင်းမန်
နောက် တွေ့ရ
သည်... ..

သူတို့ ဓားထောင့်ဝက်တွေကို
အဝတ် ဖြစ်လေ့သည်... ..

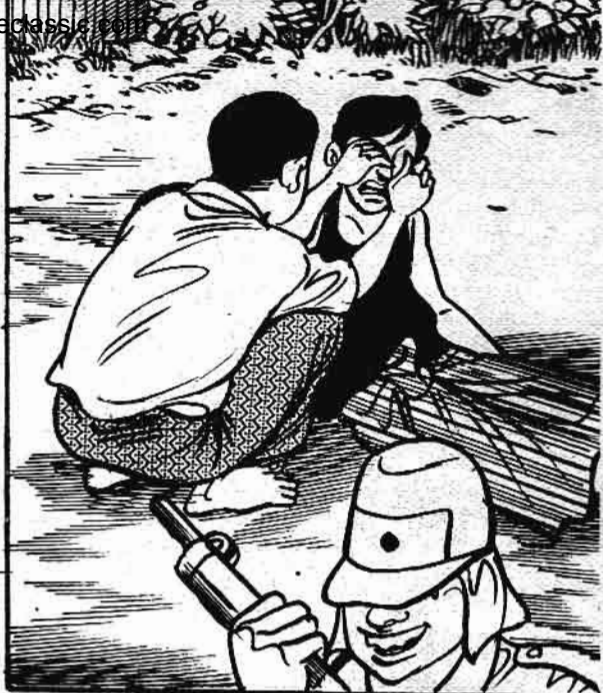
ဂျပန်တွေက စောင့်ခွင့် ကန့်သတ်... မိုက်ပတ်
တာဆီးသည်... ဂျပန် စကားပြန်က ဘိုးစင်ကို...
သေနတ်ဒင်နှင့် ထုပြန်သည်... ..

ဪ... မဟာက
ဂျပန်ထက်ပင်
ရက်စက်နေသေး
သည်ကို...
ဒီသားထဲက
ထွက်သည်
လောက်က
ပိုကြောက်စရာ
ကောင်းနေ၏...

ကျွန်ုပ်တို့များက နီးရာအိမ်ဝင်ပြီး ဗြူးကိစေ့
ဖမ်းပေးကြပြန်သည်... သက်ဇက်အားကိုး နှင့်
အောင်ကျင့်နေသည့် မြင်ကွင်းက မလှပ...

သွေးသံရဲရဲနှင့် နဖူးလွှဲသွားသော ဘဏ္ဍ်ခင်ကို
တို့ကြီးက ဖြုတ်နေ၏... မိန်းမလွေအားလုံး
ထက် အထက်ဆင်စပင် မဖြူရသေးဘဲ ဗွန်း
နေ၍... ဖော်ကား ဖော်ကားလည်ရပ်များကိုတော့
မလွေရ... ...

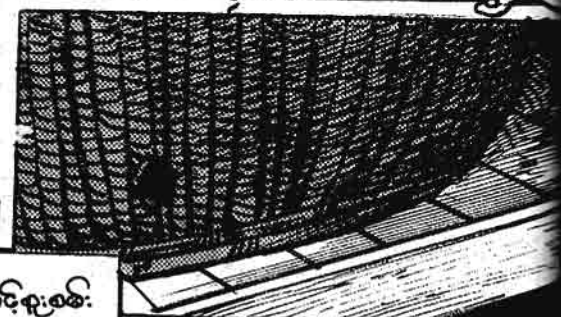
ဒီငမုတွေ ထက်ကြီး
ကျနေယုံရ၏...
ရလာသောကြားကဉ်
များကို အစိမ်း
ဖောက်၍သောက်
နေကြသည်...

ဟိုကိန္နိ ဟိုအာရေ့ထက်
 ဇိုက်ကိန္နိကို ဦးစားပေး
 နေဖို့နဲ့ သိသာနေ၏...
 စပါးကျိုတွင် ပုဖြိုးပုဖြိုး
 နေရင်း... နံ့စေ့ပျံ
 ယောင်နေသော အနံ့
 အသက်ကို ရှူငြိမ်း
 ရသည်... ..

နံ့ရနံ့လှသဖြင့် ဟိုတက်မလို ဖြစ်လာဖြီး
 နှာခေါင်းပိတ်ထားရ၏... အနံ့အသက် လာရာ
 လမ်းကို... မျက်စိ ကစားမိတော့... စပါးကျိုမှ
 အပေါက်တစ်ခုကို တွေ့သည်... ..

ဝောက်...
 ဒီဆွေးဟိန်ညောင်က
 တစ်ဖျောင်းကွာ...

မျက်လုံးနှင့်စူးစစ်
 ကြည့်တော့.. မှောင်
 နေတော့... မမြင်ရ...
 သို့နှင့် နှာခေါင်းကို
 အပေါက်ထဲထိုးသွင်း
 ဖြီး... အနံ့ခံကြည့်၏...

ဆိုးဝါးလွန်းသည် အနံ့အသက်က...
ဘာနဲ့လည်း ဆိုတာ အသံကြောင့်...
အဝါအကျ သိလိမ့်ရတော့...
အထက် နောက်ကျသွားပြီ...

ပေါက်ကွဲသံ ဝင်ပွန်းနေသည် အရိုးသောင်းနှင့်
ဘကြီးမုန်း ဝက်ယောက်ယောက်၏ အသံပဲ...
ဖြစ်မည်... ပွဲကြီး မခံစားနိုင်တော့ဘဲ မြေထွက်
လာခဲ့ရသည်... နံပွန်း၍ မြေထွက်လာပြီးမှ ...

အန္တရာယ်ကို သတိရသော်လည်း နောက်ကျသွားခဲ့ပြီ...

ပွဲကြီး... ကျားရှေ့
မွှေးကပ်ရက်လဲ...
အဲ... ကုလန် ရှေ့
ငှက်တတ် မေ့
တော့မိ...

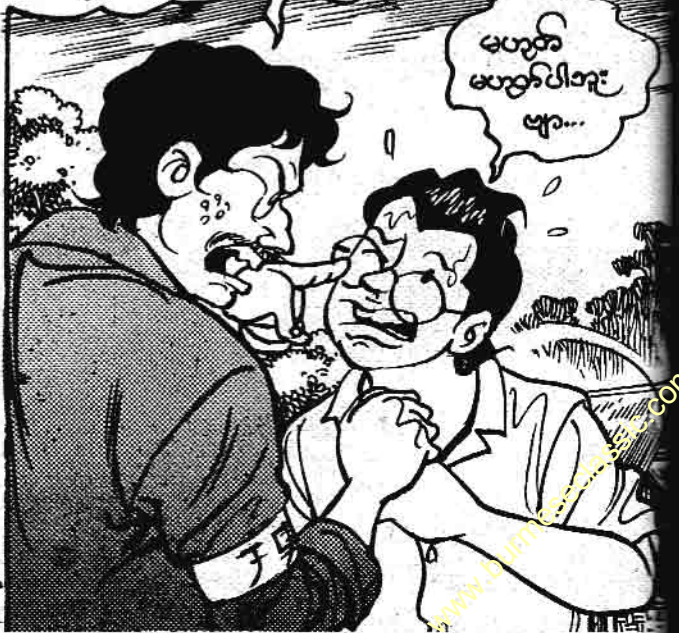

ဟေ့ကောင်...
မင်း ဘာကောင်လဲ...
နိဗ္ဗန် မာစတာကြီးတွေ
ရှေ့မှာမင်းက မလေး
မခန့်နဲ့...

အဲ...ဟို...ဟိုအင်း
အန္တရာယ်မလွယ်နိုင်လို့
တောထိုင်မလို့ဖြေးလာ
မိတာပါ...

ဘာ... တောထိုင်ခိုတာများ ခွာလမ်းအတိုင်း
ဖြေးလာရလား... ဟေ့ကောင် ဖွန်ဖွန် ဖြောစမ်း
မင်း မာစတာကြီးတွေကို ဥက္ကဋ္ဌပေးဖို့ လာတာ
မဟုတ်လား...

မဟုတ်
မဟုတ်ပါဘူး
များ...

အသံဦးစာသန် ငြင်းဆီသဖြင့် အသံအား နေရာပြန်
လက်စွမ်း ဖြစ်ရင်နေသော... စကားပြန်က... ပွဲကြီး
ပါးနှစ်ဖက်ကို အသံခံချခွာ ပါးရိုက် ကျင့်တော့၏...

ဟိုး

ပွဲကြီး လည်ထွက်သွားပြီး အနီးဆုံး ဂျပန်
အား... ခေါင်းနှင့် ထိဆောင်မိ၏...
ဒါရာရဝတ်အဖို့ တွက်နှင့် ထိုင်မိသလို... ပျားအုံ
ကို... လေးချွန်နှင့်... ဖစ်မိတာလည်း ဖြစ်သည်...

ဟိုး ဟိုး ဟိုး

ဟိုး

အာသာကြီးတွေ ခေါ်ပွဲပြီး ပွဲကြီးအား ဝိုင်းဝန်းကြတော့သည်...

ဟိုး ဟိုး ဟိုး ဟိုး ဟိုး

ငပုများ ကြက်စု
သောက်၍...သွေးပူ
လေကျင့်ခန်းဆင်း
ဖြိုး...သွားသော
အာရုံ... ပွဲကြီး
လမ်းပေါ်..
ပုံလျက်သား
လေကျကျန်ခဲ့၏...

ငပုများက နွား ဝက်နှင့် ကြက်များ
ဆွဲကာ... ထွက်ခွာသွားကြပြီ... ဘိုးခင်
စဉ်ကြီးနှင့်... ပွဲကြီးတို့ အချင်းချင်း
ဖေးမက အိမ်ပြန်ကြရ၏...

ဖက်ဆစ်ပုခိုတိုင်းက... ပွဲကြီးတို့ ချွတ် ခေတင်
မြေနှောင်း တို့ကိစ္စကိစ္စသွားခဲ့ပြီ... ...

အခန်း
၉၃

ပေစာရီလှည့်လည်

အစ်မက ပွဲကြီး၏ အကံရာများကို ကြပ်ထုပ်
ထွဲကာ ဆန္ဒငါးသိပ်ပေး၏... ပွဲကြီး လုံးဝ မရည်
အံ့ကြိတ်ချီ ခံစားသည်...

ဒီဗွဲဗွဲ...
ကျုပ်က ဝေဘာ
ဝေသွားပစေမိမိ
ခံချဖွားပဲ...

ဒီကောင်တွေကို
လုံးဝမကျေဘူး
ဗျာ...

ငါ့အောင်ရယ်
စိတ်လျော့လျှောက်စမ်း
ပါ... အားတုဦး ခရ
ခွန်လို့ မရဘူး...

ဒီလောက်ထိ
ခံထားရတာထောင်
တော်က မမှတ်
သေးဘူး
လား...

ဟင်...
ကျေးဇူး...

အောင်နှမတွေ
ဆေးလူရင်း
ဝကားဖြောနေပိုင်...
ကျေးဇူး ရောက်
လာပြီ... အနားတွင်
ဝင်ထိုင်လျှောက်သည်...

အဲဒါ ဖြောတာပေါ့...
ကိုယ့်မှာလက်နက်ခဲလို့
ငါးခုတ်တဲ့ ဓားမနဲ့ စပါးရိတ်တံ၊
တံစဉ်ပဲ ရှိတာလေ ကျေးဥ
လည်း ချားချပေးဦး...

ဟုတ်ပါတယ် ကိုယ့်ကို
ရယ်...နံ့ရံ့ကို ခေါင်းနဲ့
ဆောင်ဦး မလိုလား...ခုတောင်
ဘယ်လောက် စိတ်မုရသလဲ
တော်က ကျယ်သောတာ
ဖြစ်ချင်လို့လား...

ကျေးဥ တစ်ယောက်
ထဲမှ မဟုတ်ဘူး ဗမာ
တစ်မျိုးသားလုံး နှိပ်စက်
ခံနေရတာကို မဖြင့်
ချင်တာ...

နှမ်းတစ်ခွေနဲ့
အဖိုဖြစ်ပါ မလား
တော်...

တစ်ခွေတွေ
များလာတော့လည်း
တစ်တင်းဖြစ်သွား
တာပဲ မဟုတ်
လား...

တော်... ဆက်ပြီး
ခေါင်းမာနေဦးဆပ်
ဆိုရင် ကျုပ်ကိုသေခန်း
ဖြတ်လို့က်တော့...

အဲလို...
အကျုပ်မကိုင်ပါနဲ့
ကျေးဥရယ်...

ကျေးဥ မျက်ရည်ပိုင်းပြီး မချီတင်က ခြေလာသာဖြင့်...
အစ်မ အလျှောက်တသိ ရှောင်ထွက်သွားသည်...
ကျေးဥက ပွဲကြီး၏ အစာရာများကို စမ်းသပ်ကြည့်ရင်း

အကျုပ်ကိုင်တာ
မဟုတ်ဘူး တော်ကို
ချစ်တာ...

တော် တစ်ခုခု
ဖြစ်သွားရင်... ကျုပ်
ဘယ်သူ့ကို အားကိုးရ
မှာလဲနဲ့...

ဆရာတော်ကလည်း
အသက်ကြီးလှပြီ...
ကျုပ်ကို ပစ်မထားပါနဲ့
ကိုယ့်ကြီးရယ်...

ဂျပန်တို့၏ အခြောက်စိန်ခြောက်စိတ်...
 ရင်ဆိုင်ဖို့ ကြံစည်နေသေး... ပွဲကြီး
 ကျေးဇူးပါ... မျက်ရည် လက်နက်အောက်
 တွင်... ဒိုးထောက်လှိုက်ရသည်...

ကတိလေးကလေး
 တကယ်နော်...

အင်း... ဗဟိုပါဖြို...
 ကျေးဇူးရယ်... ကျွန်ုပ်
 မရည်တော့ပါဘူး...

တကယ်ပါ
 ကျေးဇူး ကျုပ်ကြော်
 ဘယ်သူမှ မျက်ရည်
 မကျစေချင်ဘူး...

အဲဒီထဲမှာ
 ကျေးဇူးကယ်ဆုံး
 ပေါ့...

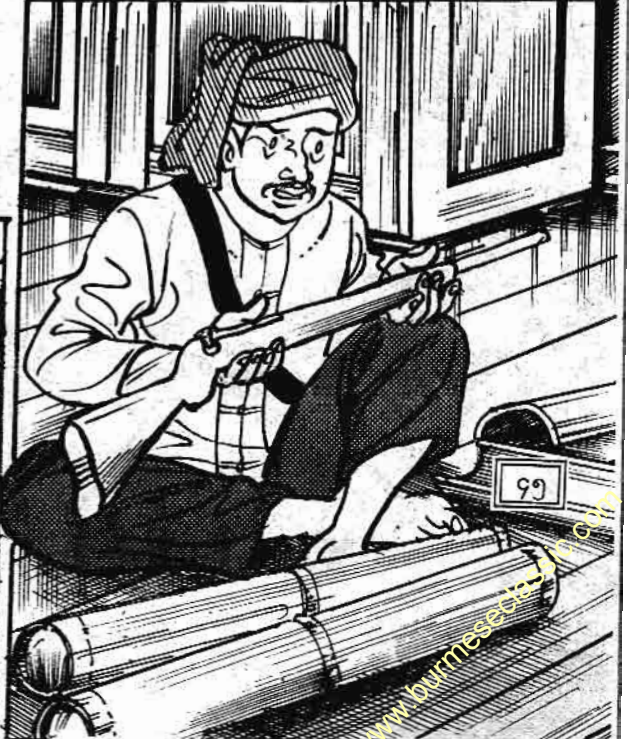
မျက်ရည်များနှင့်
 ကျေးဇူး ဖြူးသွားသည်...
 ကိုယ်ချစ်သူ ဖြူတာ
 ကို... ဖိတ် မဖြစ်သည်
 ယောက်ျား ကမ္ဘာပေါ်မှာ
 ရှိမှ မရှိဘဲ... ပွဲကြီး
 လည်း... ဖျော်သွား
 သည်ပေါ့! ...

ဆရာတော် အခေါ်လွှတ်၍ ကျောင်းထိုးထိုးထိုးထိုး...
ရွာသား ဒုတိယများများ ရောက်နေကြတာ သာမိမြမိ၏...
ပွဲကြီးလည်း လူတွေကြားထဲ ရောယောင် ထင်ထိုင်လိမ့်ကား...
ကျက်သရေခန်းထဲမှ ဆရာတော်နှင့် လူတစ်ယောက်ထွက်
လာသည်...

ထိုလူက တစ်လုံးလောက်ရှည်သည့်
ဝါးဘိုးဝါးသုံးငွေကို ထိုက်လာ၏...
ဘယ်သူမှ စကား မဖြောဖြောဘဲ...
ထိုလူကိုသာ စိုက်ကြည့်နေမိကြသည်..

ထိုလူက လူဖွယ်ရှေ့တွင် ထင်ထိုင်လိမ့်ကားဖြိုး
ဝါးဘိုးဝါးတစ်လုံးကို ဆွဲချွတ်နေသည်...
ဝါးလုံး နှစ်မိုင်း ဖြတ် ဖြစ်သွားတော့... အထဲမှ
ရှင်ဖယ် တစ်လက် ထွက်လာ၏...

ဒားလုံး ဒားလက်သရာ ဖြစ်သွားကြ၏... ဝါးဘိုငါး
သုံးလုံးထဲမှ... ရိုင်ဖယ်သုံးလက် လှော်ယူပြီးနောက်...

ကျုပ်က သေများ
ပို၍ သေဆုတ်မယ်
သင်ပေးဖို့ ရောက်
လာတာပဲ...

တာကိစ္စနဲ့ ဖယ်သေးပေမယ့်...
ပျဉ်း နှင့် မိုလုံး အရင်ဆုံး
ထရပ်လျှက်ကြာသည်... ..

ကဲ... နှစ်ယောက်
မက်တပ်ရပ်လျှက်ကြာ
ခင်းပါ...

သေဆုတ်တွေ
ယူပြီး ကျုပ်လည်း
သလို လျှက်လည်း
ကြည့်ပါ...

ပွဲကြီးနှင့်မိုးလုံး သေနတ်ကျယ်စီ ကောက်ကုတ်ရော့
ထိုပုဂ္ဂိုလ် ဂဗာသလို လိုက်လည်ကြ၏... မုဆိုး ဒူးထောက်
ထိုင်ပြီး ဥာပဒုံးတွင် သေနတ်ဒင် ထောက်၍ ချိန်စွယ်
ကြည့်ကြသည်... ..

ရုရှေ့ တက်စေ လုပ်ကြည့်ကြပြီးနောက်..
တစ်ဆင့်တက်ပြီး မောင်းတင်ပုံ...

ပစ်ခတ်ပုံများ လေ့လာသင်ယူစေသည်... လက်ယူငြိတ်ကျင့်ကြံ ရသည်မို့... ကျေနပ်လောက်
ဘောင်တော့ အချိန် မရကြ... ..

အားလုံး မနက်ဖြန် အာတွက်... စိတ်စောသွားကြ
ဖြစ်သည်... သို့သို့ သိပ်သိပ်နေရန် နှာကြားပြီး
လေ့ရှိသည်...

မနက်ဖြန်
မနက်စောစော...
တောင်ခြေမှာ လူစုစုကြမယ်...
အခြေခံစစ်သင်တန်းပိုမို
ပေးမယ်...

တော်... ကျုပ်ကို
ပေးထားတဲ့ ကတိ
ဖျက်တော့မလို့
လား...

အို... မဖျက်
မဖျက်ပါဘူး
ကျေးဇူးနော်...

ဒါဆို သေနတ်
တကားကားနဲ့ ဘာ
လေလည်တာလဲ...

ဟိုဒေါ် အဲဒါက
ရွာမှာ ကျန်ခဲ့တဲ့ သူလည်း
ကိုယ်ရယ်ကိုယ်ရွာ ကာကွယ်ဖို့
နားလည်ထားရမယ်လေ
ကျေးဥရ္စေ...

မတော်လို့ လက်ထဲ
သေနတ်ရောင်လာတာတောင်
ဒါသုံး မချတတ်ဘူး ဆိုရင်
ရောက်အုန်း သီးရသလို
ဖြစ်နေမှာပေါ့...

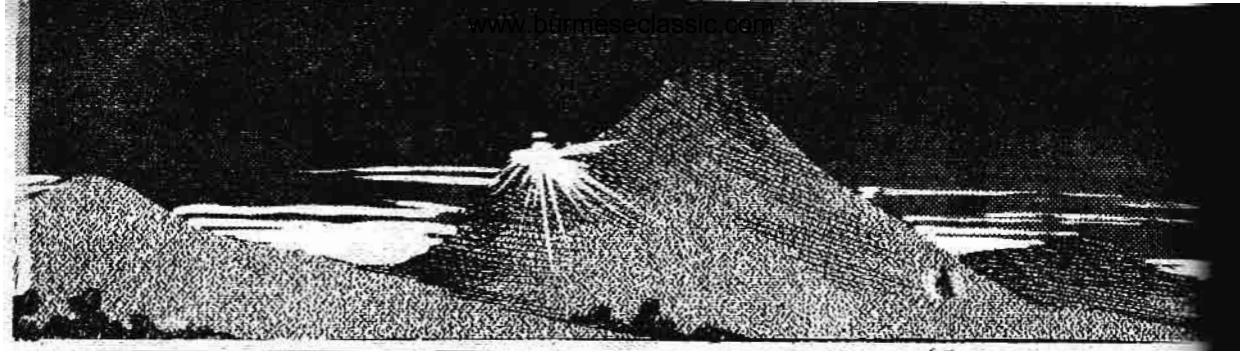

တော်ဟာလေ
မြောရဆိုရ ဆိပ်ခက်
တာပဲ...

မခက်ပါဘူး
ကျေးဥရယ် စိတ်ချပါ
ကိုယ်ရွာကိုယ် ကာကွယ်
ဖို့အတွက်... သိသင့်တာ
ကို... ဆည်းပူးရုံ
လောက်ပါ...

ဗွကြီး အချိုးချိုး ရှော့ထော်လည်း ကျေးဥ မျက်နှာ
ကြည်သာ မလာခဲ့... ပွကြီးမှာသာ သမိုင်းပေးတာနဲ့ နှင့်
ချစ်ရသူအကြား များများလျက် ရှိတော့၏...

သေနတ်မှန်ရင်
သေတတ်တယ်ဆိုတာတော့...
ဒါထူးသတိပေးစရာ...
လို့မယ် မထင်ပါဘူး
နော်...

ဟဲ့တက်...

ဒါကြောင့် ရန်သူကို လွှမ်းမတ်တတ်ရ
သလို... ကိုယ့်ကို မထိမှန်ဖို့လည်း နေရာ
ပညာတတ်ရတယ်... ချုံ့ဖုတ်က ဒါကဒါကွယ်
မဖြစ်ဘူး သစ်ပင်က ဒါကဒါကွယ်
ရတယ် ရှင်းလား...

ရှင်းပါတယ်...

တကယ်လို့... ပုခုံးခို
စရာ... ဘာမှ မရှိဘူးဆိုရင်
မေ့ကြီးမှာ ဖြားဖြားသပ်ပြီး
တော့...

ကျည်ကွယ် မျက်ကွယ်
ဖြစ်မယ်နေရာကို မိကျောင်း
တွား သွားဖို့ နေရာယူရ
မယ်...

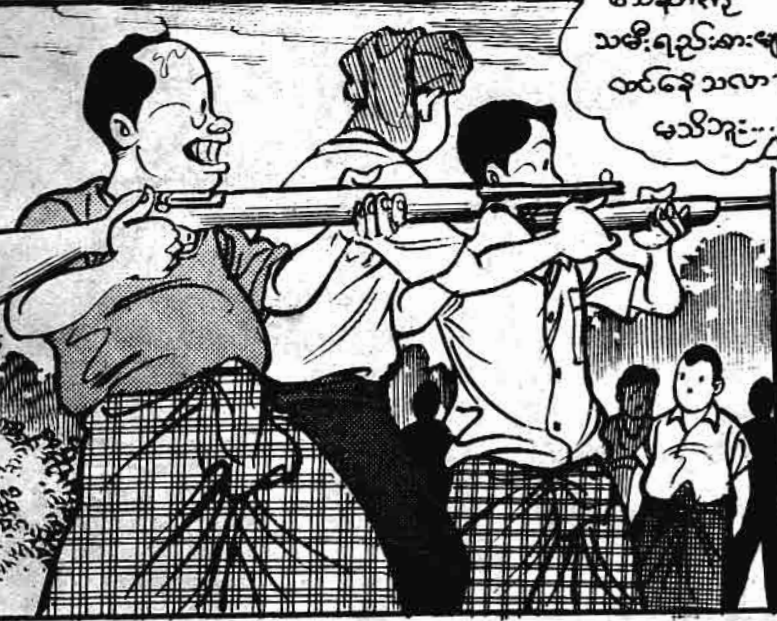

ဟဲ့... ရှေ့မှာ
ခိုင်းပါလား...

အခြေခံ သင်တန်းများကို တက်ရောက်ပြီးနောက်
ပေးစီ-ဈာနား လူငယ်များ ဖတ်ပို့ဦးတိုက်လေ့ကျင့်
ကြသည်... သေနတ်သံကြားလျှင် ဂျပန်တွေ ဇေတက်လာကာ
မြဲသာနာ ရှာနိုင်သည်မို့ ကျည်အစ်နှင့် ပစ်ခတ် လေ့ကျင့်ဖို့
ကိုတော့ ဘယ်သူမှ သင်ခွင့်မရခဲ့...

သေနတ်ကို
သမီးရည်းစားများ
ထင်နေသလား
မသိဘူး...

မည်သို့ဆိုစေ မြင်ရုံသာ မြင်ဖူး
ကြသေး... သေနတ်နှင့်... သမီး
ရည်းစား အဆင့်လောက်သိတော့
အကျမ်းတဝင် ဖြစ်သွားခဲ့သည်...

ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သုံးရက်လောက်
သင်တန်းပေးပြီး
အခြားဈာသို့
ခရီးဆက်သွား
တော့၏...
ပွဲကြီးတို့မှာ
တုတ်များ ဝါးလုံး
များနှင့် ဂျပန်ကို
တော်လှန်ဖို့
ဆက်လက်လေ့ကျင့်
ရင်း... ယောင်
လည်လည်ကျန်ခဲ့
ကြတော့သည်...

ကမ္ဘာပကျေ...

ရိတ်သိမ်းချိန် ရောက်ပြီဆို ပေဘက်ကားတွေအကုန် လယ်ထဲ
 ရောက်နေကြပါ... ရှိသမျှ ဖြစ်သမျှ စပါးနှံများကို အမြင့်
 အဆင့် ရိတ်သိမ်းကြသည်... တိုင်းရေး၊ ပြည်ရေး အခြေအနေ
 မကောင်းတော့... စပါးပြွစားတွေပင်... ရွာကို ရောက်လေကြ...
 ကိုယ်ဟာကိုယ် လယ်စိုက်ပြီး... ထွက်သမျှ ဖြန့်စားပစ်ရသည်...
 ကျောက်ခေတ်နှောင်း လူသားတွေကို ဘဝမျိုး ဖြန့်ရောက်
 နေကြပြီ... ..

နေက ထန်းတစ်ဖျား...
 ကျော်လွန်သည်အထိ... ရွာထဲ
 က... ဘယ်သူမှ... ထမ်းလာ
 မလိုကြ... ..

နေဖြင့်လှပြီ...
 ဒူတွေလည်းလိမ်
 ကုန်ပြီ... ဘာလို့
 ထမ်းလာမလိုကြ
 တာလဲ...

မြက်သာကြော့သဖြင့်... လယ်ထဲက ပေဖောက်များ
သားတွေ... စိတ်မရှည်ကြတော့... ..

လယ်နီးချင်း မှုဖြင်းကို
လွှမ်းစကား ပြောလိုက်၏...

ဟုတ်ပေကွာ
ထမင်းတစ်အိုးချက်ပြီး
ငယ်လေး တစ်ကောင်လောက်
ဖွတ်ရတာကို ဒီလောက်
ကြာနေရလား...

ထိုအချိန်မှာပင် ရွာဘက်မှ သေဆက်သံများကို
ကြားလိုက်ကြ၏... ပွဲကြီးဝင် ဘိုငယ်မထားဘဲ...
တံစဉ် , ဓား , ပေါက်တူး စသည်ဖြင့်...နီးရာ
ကောက်ဆွဲကာ...ရွာသို့ မြေးကြသည်...

ရွာက မိန်းမတွေ ဘာလို့ ထမ်း လာမလို့ကြသလဲ
ဆိုသည် အဖြေက ရှင်းနေပြီ... မိန်းမသား အများစု
သား... ကျန်ခဲ့ကြသည်မို့... ဘာတွေ ဖြစ်ကုန်ကြပြီလဲ...
ပုန်ကန်တိုက်ခတ်မှု... ယောက်ျား ငြိုးများ ရွာထဲ ပြေးဝင်
လာကြသည်...

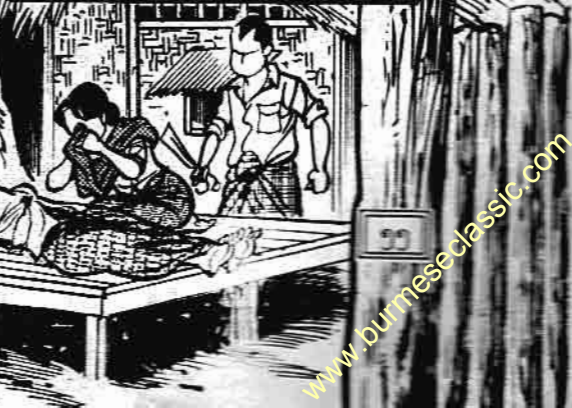
ရွာထဲမှာ ဖောက်ဟစ် ပိတ်ပိတ်များက
ရုည့် ပွက်လောရိတ်နေ၏...

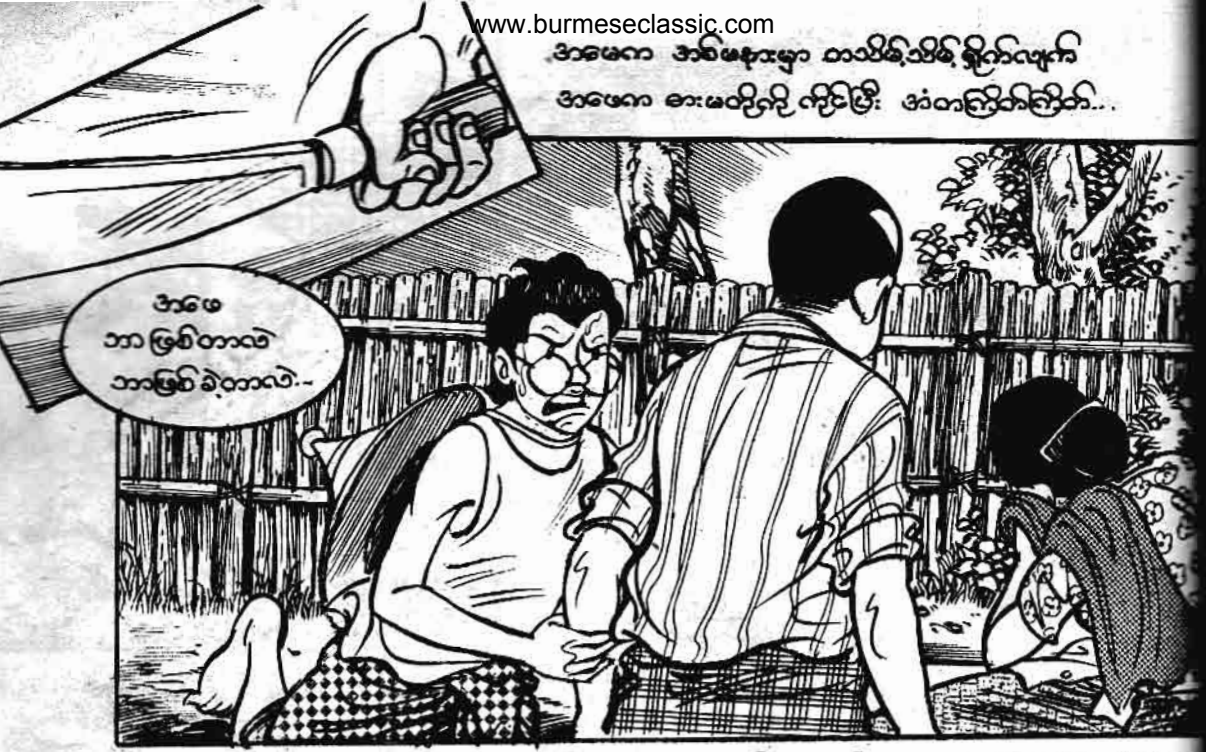
ဘယ်သူ ဘာဖြစ်သလဲ မမေးအားဘဲ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ဖြန်ပြေးကြသည်... ပွဲကြီး သူတို့
အိမ်ပိုင်ထဲ ဝင်လျက်ရှိသည်နှင့်... ရင်နာအရာ ဖြစ်ကွင်းက ဆီးခြံချနေသည်...

အစ်မ အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်ပေါ်တွင်...
သွေးစိုင့်ထဲလဲလျက်... ..

အဖေက အစ်မနားမှာ ထပ်မံသိမ်းချက်လျက်
အဖေက စားမတိုက် ကိုဦးဦး အံ့သာပြောကြားတာ...

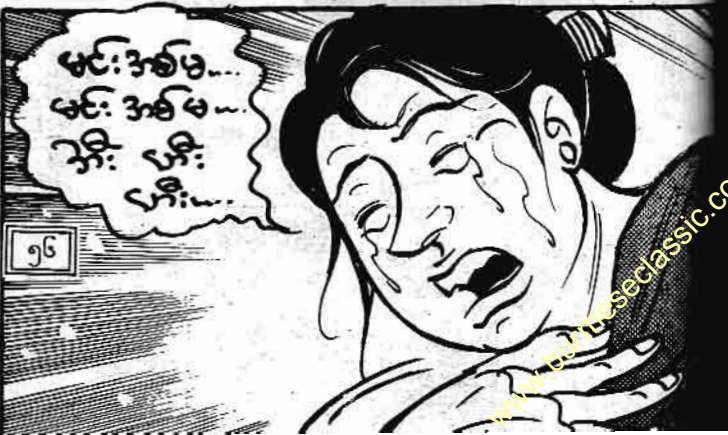
အဖေ
ဘာဖြစ်တာလဲ
ဘာဖြစ်ခဲ့တာလဲ...

သူ့အဖေ မေးကြောသောအခါ
အံ့သာပြောထားလျက်မှ အနားရည်
တွေ...စီးကျလာ၏... ပွဲကြီး မေးခွန်း
အား...ဖြေသူ မရှိ... ..

အစ်မနားမှ အဖေဆီ ပြေး၍... ပခုံးကို သပ်ကြမ်းကြမ်း
လျှင်ရင်း... ထပ်မေးလျက်၏... ..

အဖေ ကျည်
မေးနေတယ်လေ...
အစ်မ ဘယ်လိုဖြစ်
သွားတာလဲဆို...

မင်းအစ်မ...
မင်းအစ်မ...
အို... မင်း...
မင်း...

အမေကလည်း မဖြေနိုင်ဘဲ ငိုနေသည်။ ဘေးအိမ်မှ ဦးလေးသောင်း ရောက်လာပြီး ပွဲကြီး မယုံ့ကို ဖုတ်ညှပ် နှစ်သိမ်၏...

ငယ်တွေ ဘာဖြစ် သလဲ ရှင်းရှင်း ပြောစမ်းပါ လေးသောင်းရာ...

မင်းအစ်မကို မုဒိမ်းကျင့်သွားကြတာ... အစ်ကိုနဲ့ အစ်မကို သေနတ်နဲ့ချိန်ပြီး စော်ကားသွားကြတာ...

ပွဲကြီး ဆံပင်ချား ထောင်စသွားပြီး အစ်မကို မဝံ့မရဲ လှည့်ကြည့်မိ၏... အစ်မ မျက်နှာဖွာ စေဒနာတို့ ရွှန်းထင်း နေသလိုပင်... ..

မင်းအစ်မက...
အရှက်ကို အသက်စွဲလေဖို့
ဆုံးဖြတ်လေတာပဲ ထင်ပါရဲ့
အစဉ်အဆက်လေးထမ်းနား...
ကျုပ်တွေကို ဝင်ပွားတာက
တာပေး...

အဲဒါကြောင့်
ဟင်္သာအဖွား
ကြတာ...

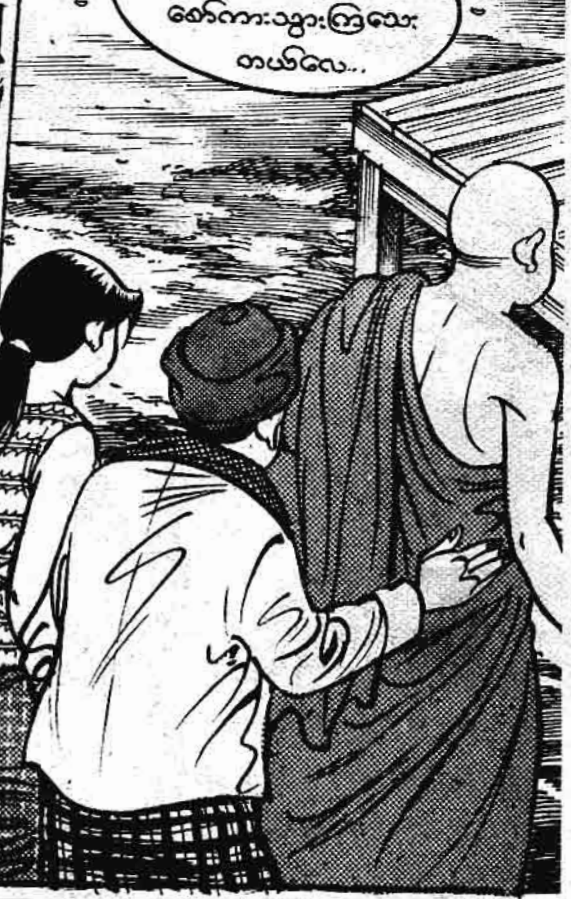
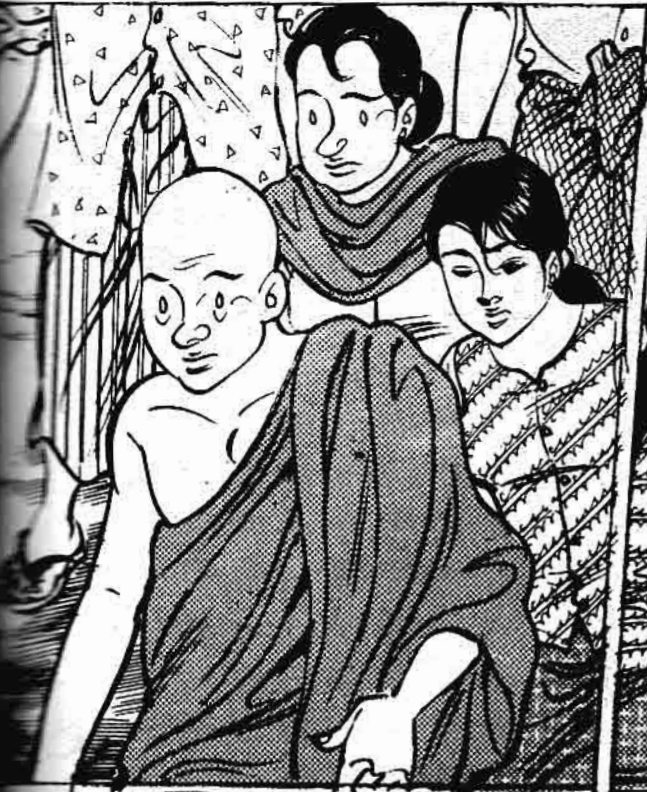
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ
အစ်မရယ်...

ပွဲကြီး ပိညာဉ်မဲနေဖို့
ဖြစ်သေး... အစ်မ လက်ကို
ဆုပ်ကိုင်တာ... ဖျက်ရည်
တွေ... စီးကျလာ၏...
သို့သော် ငိုနေခြင်းတော့
မဟုတ်... ..

ပွဲကြီးပွဲကြီးနဲ့ ချစ်ခင်နဲ့ လူတွေ သိလာကြသည်...
ဆရာတော်နှင့် ကျေးဇူးလည်း ပါ၏... နာမည်သာ
ကျန်တော့သော ခွာသူကြီးက...

အင်း...အေးမိနဲ့
မိညွှန်ကိုလည်း
စော်ကားသွားကြသေး
တယ်လေ...

ရှိသမျှကြက်တွေ
လည်း... စိုက်သတ်ပြီး
ယူသွား ကြတာ...

ခွာထဲမှာလည်း
အားပိုကြီးတွေပဲ
ကျန်ခဲ့တာကို...

အဲဒါ...သူတွေနဲ့
ဘဝရဲ့ အနိဗ္ဗာန်
တွေပဲ...

ဆရာတော်စကားကို အားလုံး ထောက်ခံ
ကြ၏... ပွကြီး ယုန်ရည်သုတ်ပြီး ထရပ်
လိက်သည်... ..

ကျေးဇူးတင် အကြံပြုချက်များ... ပွကြီး၏
ယုန်ရည်စကားကို နားလည်သွားဟန်နှင့်
ကျေးဇူး ယုန်ရည်သုတ် ဆေးငံ့သွား၏...

ကိုင်း... နားရေး
ဖြစ်သွားပြီဆိုမှတော့...
လုပ်စရာရှိတာ ဆက်လုပ်ကြ
တော့... သူ့ကြီး သာဝနဲ့ ကာလ
သားတွေ... အားလုံးတိုင်းက
လိက်ကြ...

ဟင်ဟဲ့ ဘုရား...

ဆရာတော် ဖြစ်ကြသွား၏ အားလုံး
လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြသည်...

သူတို့ လွယ်အိတ်ကိုယ်စီ လွယ်ထားကြသည်...
အနားသို့ ကျေးဇူး ရောက်လာ၏...

ပုဏ္ဏား ဟားဟားရယ်ရယ်...
လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်
ပါအောင်... ဆွတ်ကာ
အဝေးဆီသို့ ငေးရီ
နေသည်... သူ့ဘေးမှာ
မိုးလုံးနှင့် မုဖြင်း...

မုဖြင်း နှင့် မိုးလုံး အလျဉ်းသိမ္မာ ရှောင်ထွက်သွားသည်...

ကိုပွကြီး...
 တော်ရင်ထဲ ဘယ်လို
 ခံစားနေရမလဲ ဆိုတာ...
 ကျုပ်သိပါတယ်... ဒါကြောင့်
 မတားချင်တော့ပါဘူး...

ပွကြီး ကျေးဇူးတား ရိစေစွာ လှည့်ကြည့်သည်..

ကျုပ်တစ်ဖ
 ရက်လည်တဲ့ အထိ
 မနည်း သည်းခံပြီး
 တောင့်နေခဲ့ရတာ...

ကျေးဇူး
 သိပါတယ်...

ဆရာတော်ရဲ့
 စေည့်ရှောက်မှုအောက်မှာ
 ကိုယ့်ဘဝကို ထိန်းသိမ်းရင်း
 နေခဲ့ပေတော့...

ပွကြီးနှင့်ကျေးဇူး
 တစ်ယောက်ကို
 တစ်ယောက်...
 စူးစူးနစ်နစ်
 စိုက်ကြည့်နေမိ
 ကြ၏...

ပွဏ္ဍိ: ကျေးဥ ပခုံး နှစ်ဖက်ကို ဆုပ်ကိုင်လိုက်သည်...

ကိုပွဏ္ဍိ:
ထော်မြန်လာမယ်လို့...
ကျေးဥကိုကတိပေး
သွားပါ...

ကျွေးကန်ရမယ်
လမ်းက ဘာအနီးအသိပေမယ့်
ကျေးဥအတွက်... ကျွမ်း
အသက်ရှင်နေနိုင်အောင်
ကြိုးစားမှာပါ...

ကျေးဥ ပွဏ္ဍိ ရင်ခွင်
ထဲ...တိုးဝင်ကာ...
ရှိုက်ငိုရွာသည်...ပွဏ္ဍိ
အင်္ကျီ ရင်ဘတ်တွင်
ကျေးဥ မျက်ရည်တို့
နှင့်...ခွဲနှစ် သွား၏...
ကျေးဥ ကျောပြင်ကို
ပွတ်သပ်၍ နှစ်သိမ်
ပေးလိုက်သည်...

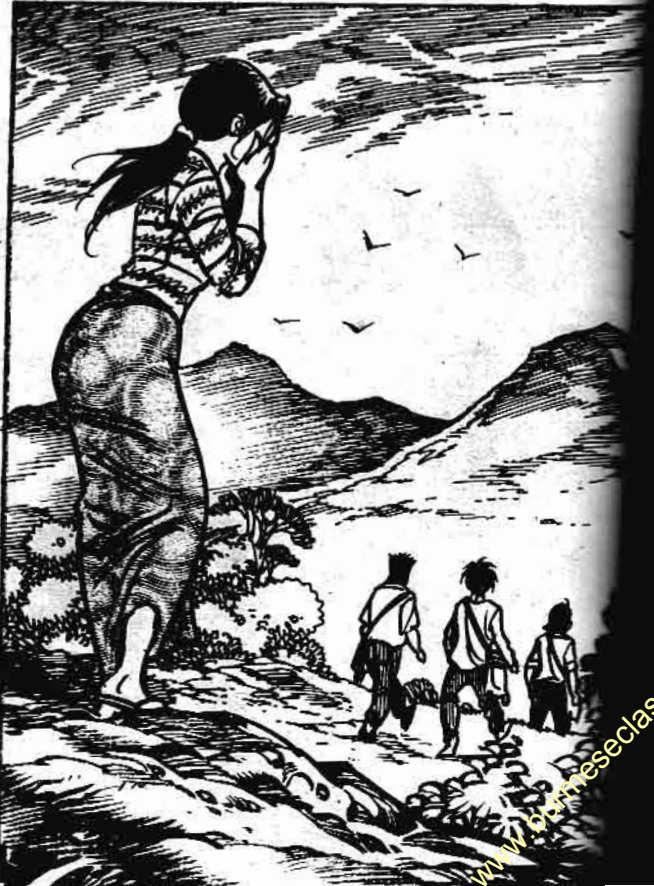
ကျေးဉ် ခေါင်းညှိတ်ပြသည်... မျက်ရည်စက်များ
ဖြတ်ကျသွား၏... ..

ကျေးဉ် ပိုလို့မှ သူ့ခေါင်း
ခွာထိတ်ကြသည်...

ကျည်
သွားတော့မယ်
ကျေးဉ်...

ကျေးဉ်ကို ကျောခိုင်း၍... ရွာအပြင်သို့ ဦးတည်လျှောက်သွား
မိုးလုံးနှင့် မုပြင်းလည်း လျှောက်လာကြ၏... ..

တစ်ခေါ်လောက် အကွာအဝေး ရောက်တော့ ပွဲကြီး
လှည့်ကြည့် မိသမည်... ကျေးဥ ဖလှယ်မယှက်
ရပ်နေဆဲပင် ဖြစ်၏.. သူ့ လက်လှမ်းပြုလို့ကံ၏
ကျေးဥလည်း လက်ဖြဲ နှုတ်ဆက်သည်...

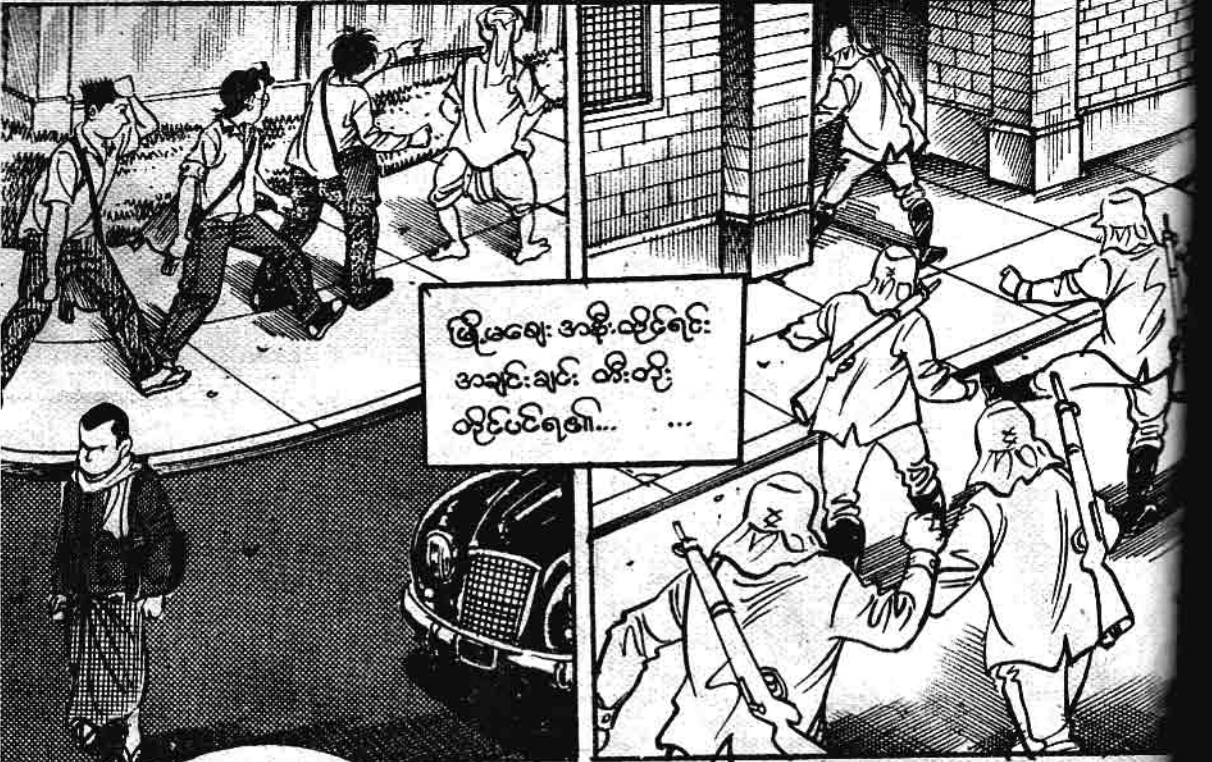
ထိုနောက်မှာတော့ ပွဲကြီး ဖြစ်လှည့်
မကြည့်တမ်း သွတ်ခြေတင်ခဲ
တော့သည်...

မိုးလုံးနှင့် မူဖြင်း အဖြေလို့ကံနေရ၏ သုံးယောက်စလုံး၏ ရင်ထဲမှာတော့
ဖက်ဆစ်ကို ထိုက်ထိုက်ပစ်ဖို့ ရည်မှန်းချက်တွေ သတ္တိတွေ အလုံအလောက်နှင့်... ၆၅

အခန်း (၆) သမား သူခိုးဖြစ်။

အနီးဆုံး တောင်ငူမြို့သို့ သုံးရက်ခန့် ပြီး နှင်ခဲ့ရ၏။ တောသား မြို့ရောက်သည့် လုံးဝ အတိုင်း... အားလုံး ယောင်လည်လည်... မြို့ပေါ်မှာ လှုပ်ရှားနေကြ ပျားယုန်းခတ်ဖြာ ဖြစ်တွေ့နေရ သည့်... ငပေ့အားလုံး ရေကြီး သုတ်ပျာ လှုပ်ရှားသွားလာနေကြ၏...

မြို့ရေး အနီးလှိုင်ရင်း အချင်းချင်း ထီးတို့ တိုင်ပင်ရ၏... ..

သေနတ်ပစ်လာသင် သွားတဲ့ သခင် မခွန်ကတော့... မခွန်က စာသင်တိုက်ကို အရောက် သွား လို့မှာ လျှောက်တာပဲ...

အဲဒီစာသင်တိုက် က... ဘယ်နား မှန်းမှ မသိတာ...

ဒိုက်ကွာ...
ပါးစပ်ပါ ခွာရောက်
ပေါ့...

ခွာရောက်ကို
မရော့ မခုန္တာ
စာသင်တိုက်ရောက်မှ
ဖြစ်မှာ...

ဟား... ဟား... ဟား... ဟား...

ပခုန္တာ စာသင်တိုက်ကို... ကောင်ငူမြို့ခံ ဇွင်းလှည်းဆရာ တစ်ယောက်ထံမှာ စုံစမ်း၍
ခရီးဆက်ကြမိ... ..

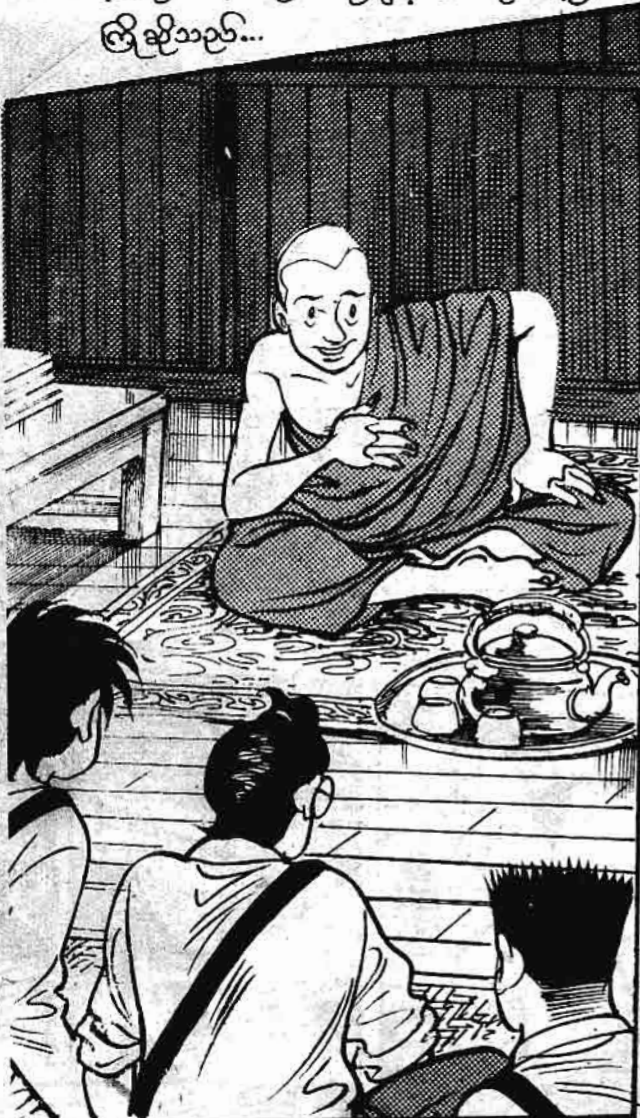

နှစ်ခြင်း သုံးကြိမ် လမ်းဖွား ဇွီးမှ ပခုန္တာ စာသင်တိုက်ကို
ဆွဲဆွဲနီနီ ဖြိုက်ဖြိုက် ရောက်တော့သည်...

တိုက်အုပ် ဘုန်းဘုန်းလေးဒကာ သခင်မိမိန့်
နာမည် ပြောလိုက်သည်နှင့် အရေးတယူ
လှိုချိသည်...

ခရီးရှောက်မခိုက် ထမင်းကျွေးသည်...

ဦးတော့ အိမ်ရှေ့ ပေးသည်...

သုံးယောက်သာ ရကားပင် မပြောနိုင်ကြ... ယ်ဖန်းခဲသဗ္ဗ အတိုးချဦး
အိမ်လိုက်ကြတော့သည်... ..

ဆွမ်းစားကျောင်းတွင် ယာဇ္ဇသောကရှင်
တို့၏အုပ် ကိုယ်တော်က...

နောက်တစ်နေ့ ဖန်က...

သခင်ဗမိန်တို့ဆိုကာ
ဆက်သားက ကာဆိတ်
တစ်ခါတော့ လာတယ်...
ရဲဘော် အသစ်တွေ လာ
ခေါ်ကြာပေါ့...

တစ်ပါး ဘုရား...

ဒီတစ်ခေါက်
ရောက်လာဖို့ သုံးရက်
လို့သေးတယ်... ဘုရားလေး
ဘာလေး ဖူးရှင်းအေး
ကြပေါ့...

အဆင်ပြေပါတယ်
ဘုရား...

သို့နှင့် ခြံထဲ လျှောက်သည့်ဖို့
ကြံစည် ကြသည်... ..

ပွဲကြီးတို့ သုံးယောက် ခြုံဖတ် ရောက်လာကြ၏... ဟိုမော့...
ဖိုမော့... ရှာနှင့်... ဝေဠုသော... မြင်ကွင်းကို တစ်ဖက်တစ်
ကြည့်ရှုကြသည်... သူတို့အားလုံး ရွာကလွဲပြီး သယ်ကိုမူ
ရောက်ဖူးကြသည်ဟုတ်... မိုးလုံးက... မြို့ခံအလှလေးများကို
မျက်စေ့ အရသာခံရင်း... ..

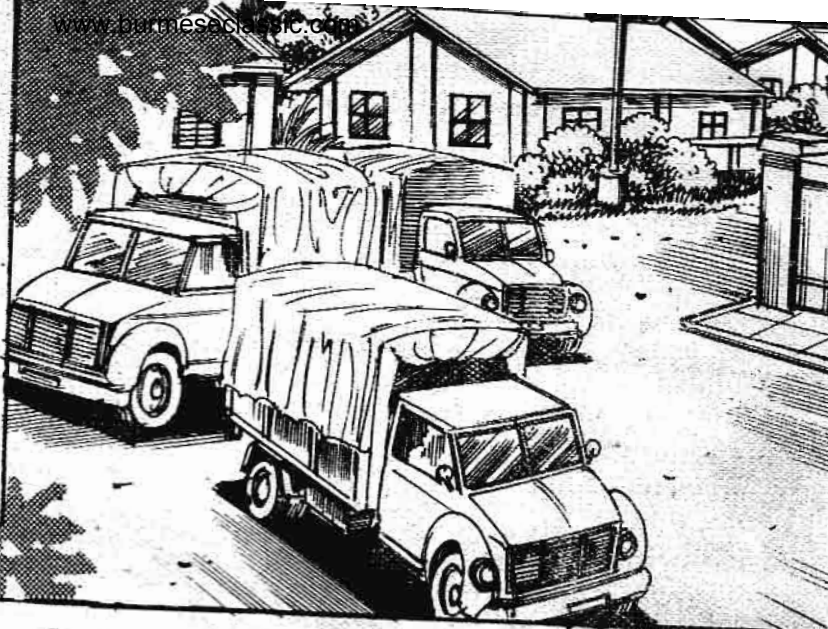
ဟော့ကောင်
ဒီကိုလာတဲ့ရည်းစွယ်
ချက်က... ဒါဒါမဟုတ်
ဘူးနော်...

မိုးလုံး နှင့် မုဖြင်း
တို့... မြို့သူအလှ
ပေး များအား
ကဝ ဝေးနေကြ
တာကို... ပွဲကြီး
ဖြူရွှာသာ
ကြည့်နေလိမ့်
၏...

ထိုအခိုက် လူ
 ဆင်းရဲများမှာ မြို့လယ်
 လမ်းမပေါ် ဂျပန်
 စက်ယာဇာများ
 သုံးစွဲပြီး ထိုးချက်
 လာ၏... နှစ်စဉ်က
 အလွတ် ဖြစ်ပြီး
 နောက်ဆုံးကား ပေါ်၍
 ဂျပန် စက်ယာဇာများ
 ချန်ဆင်းလာကြသည်...

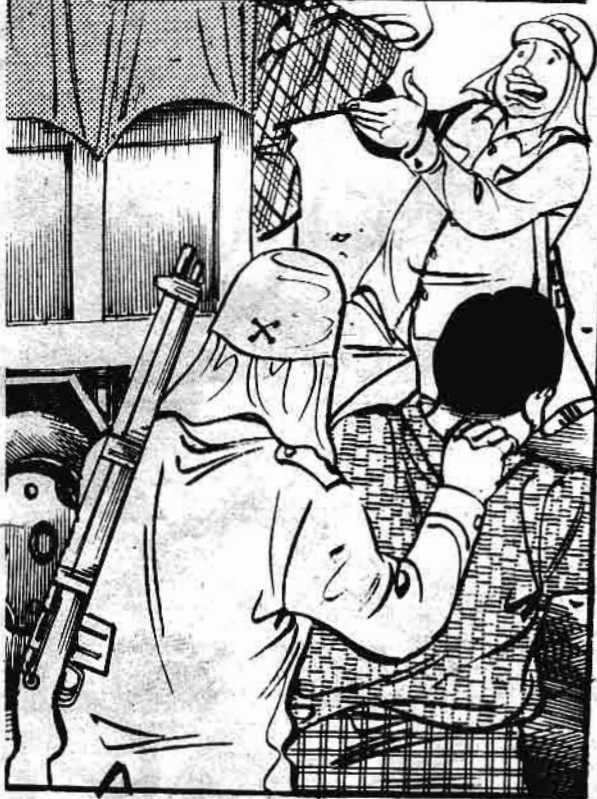
ဆင်းရဲကားနေသော မျေးဖားနီးတစ်ဦးက... ရက်ရက်အံ့အံ့
 ဖြစ်သွား၏... မြေးသုမမြေး သိမ်းသုသိမ်းနှင့် ရှုပ်ယှက်
 ခတ်နေသည်...

မြို့ပေါ်: မေသော ပြင်ဆင်တိုက်ယောက်
 ကြောင့်တောင်တောင်နှင့်... ရပ်ကြည့်
 နေကြ၏... ..

အခြေအနေ မဟာနဂါးကို သိ၍... ပွဏ္ဍိ
တို့... ဖြေးငြိ ဟန် ဖြစ်တော့... မဆို
စလောက် နောက်ကျသွားသည်...

ဂျပန်များက တွေ့သမျှ အရွယ်ကောင်း
ယောက်ျားများကို အောင်း အခမဲ့...
ကားပေါ် တင် နေကြ၏...

လက်နက်ကိုင် ဂျပန် နှစ်ယောက် အခြေအနေလေးဖြင့် ယောက်ျားနှင့် မိန်းမတို့...
အားမလောက် မာန်ပြောဆိုသလို အဖမ်းခံရပိုင်ရသည်... ..

နောက်ဆုံးတော့...
တော်လှန်ရေးကြီးပေါ်
ရောက်သွားကြမယ်...

ဒေါသကင်းကြီး ဇော်ဟန်နေသော လူငယ်ကားသံတွေ
ဆူညံနေ၏... ဘာမှလည်း နားမလည်... သူတို့ဘာဖြစ်လို့
ဒါအဖမ်းခံရဖူးနဲ့ ဟိ မသိကြ... ကားပေါ်မှာ ဘဝတွေချာလို့
လက်တို့ ခေးနီးကြည့်ရ၏...

မျက်နှာမသာမယနှင့် လှည့်လည်က...

ဟဟ...
ချွေးတယ်...

အဲဒါ...
ဘာလဲဗျ...

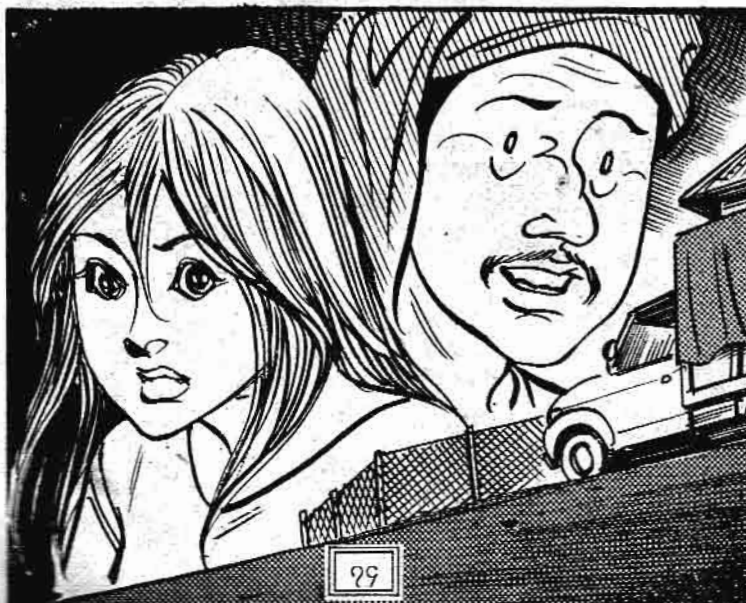
ချွေးတယ်ဆိုတာ...
ရတနာလမ်းတွေဖောက်
တံတားတွေဆောက်ရတဲ့
ဒေသပိုင်းကြီး သမားပေါ့...

ဖြူလမ်း
လုံ့ဝမရှိဘူး...

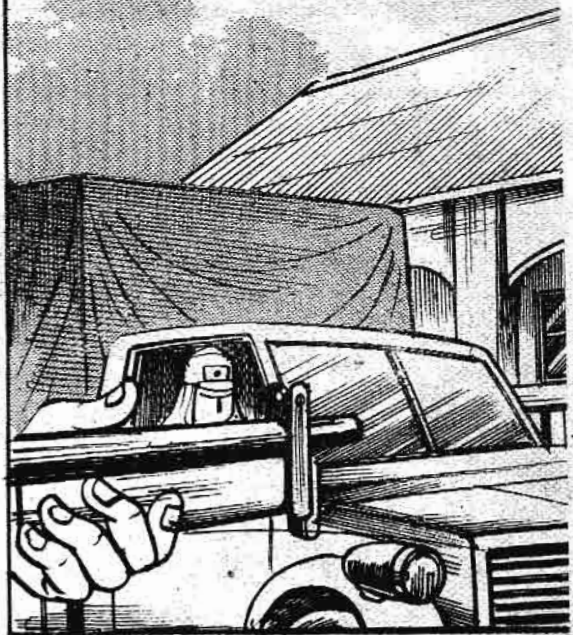

လက်ရှိ အနေအထားကို အထိအကျ
သိလို့ကရတာ... မုတ္တီးတို့အုပ် ပဲ့...
အာလီကလေးနဲ့... ဖြစ်သွားကြမယ်...

မုတ္တီး ဦးစွာ ကျေးဇူးအားကို
ဖြူပောက်မိမယ်... ငြိတော့ သင်
မိမိနဲ့... ငြိတော့ ဝေခံရဦး
အားလုံး ဝေခံပါ...
သိ...

ကားပေါ်မှ အဖမ်းခံရသူအားလုံး ငိုကြွေးနေကြသည်... မြို့ခံ အဖမ်းခံရသူအားလုံး ငိုကြွေးနေကြသည်... အဖမ်းခံရသူများဆီ... ဆွေမျိုးတွေ မိတ်ဆွေတွေ ဝိုင်းလာကြ၏... သိပ္ပံပညာ အနားကပ်ခွင့်မရ....

ကားကို လှုံ့စွပ်တပ် သေနတ်ကိုင် လှုပ်နှံတွေ ဝိုင်းထားသည်...

ကိုသာမောင်... ရှင် ဝါသွားတော့... ကျွန်ုပ်တို့ ဘယ်သူ့ရှာတွေ့မှာလဲ... ကလေးကလေး... နှစ်ယောက်တစ်ယောက် ရှင်...

ဒီနေ့ကစပြီး သတ္တမပြည့်ရင်... သက်ပျောက်ဆွမ်း သွပ်ပြီး နောက်လပင်သာ ယူရဦးမိတော့လော့...

ကြားရသည် စကားများက...စိတ်ချမ်းသာ
စရာ... ဝမ်းခွဲခြား ဖြစ်ပါ...

ခွန်ဆင်းရဲ
အသက်ခံရမှာ
ပေါ့ဗျာ...

သားရေ... သား
လှလေး လွန်ကဲမသွား
ပါနဲ့ကွယ် ခွန်ဆင်း
ခါးပါ...

ကိုဖြင့်သာ...
လျှိုးမာရေ၊ ဂရု
စိုက်နော်...

ဒေးပါဟာ
ငါ့အပေါ်တော့ သစ္စာ
ရှိနော်...

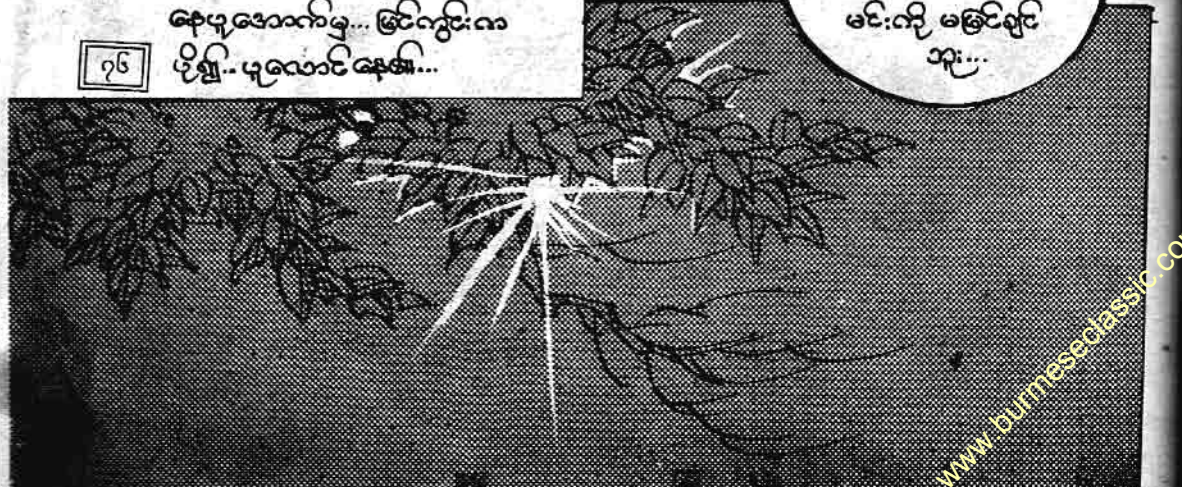

စိတ်ချပါ
ကိုဖြင့်သာရယ်..

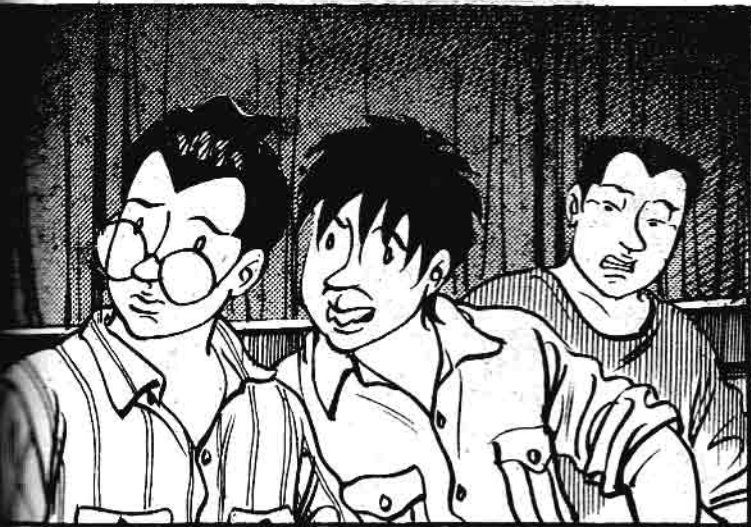

မတော်တဆ
ဖြစ်ရောက်လာရင်
တခြားသူရင်ခွင်ထဲမှာ
မင်းကို မဖြင့်ချင်
ဘူး...

နေမှအောက်မှ... ဖြစ်ကွင်းက
ငိုရွှါ... မှလောင်နေ၏...

ပျဉ်းတို့ဒား: နှုတ်ဆက် စကား: ဖြောင့်ညံ့သူ... ဒါမှာ
စကား: ဖြောင့်ညံ့မရှိ.. ငေးမောရွှါဒား နေရသလို...

ကိုယ့် တွက် ဆိုသူက... သူ၏ လက်မောင်း ကြွက်သား များ
ကို... ဖြစ်ပျက် ကြည့်ရဦး...

ကန့်တုတ်...
ရှင်ရဲ့ တွက်တွက်ခဲခဲ...
ကိုယ်လုံး ကြီးတော့...
မကြာခင် ပါးပါးလှုပ်လှုပ်
ဖြစ်သွားတော့မှာနော်...
ကွန်မ မကြည့်ရက်ပါဘူး
ကန့်တုတ်ရဲ့...

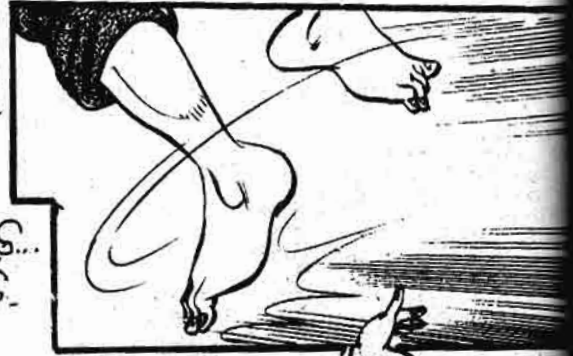
ဒေး... ဒေရီး ငြိုင်းငြိုင်း
ကျသွားလည်း... ကျပ်ဖြန်
လာမှာနော်... နောက်လင်
ယုထားလို့ကတော့...
သေပြီဟာနော်...

သံလောရည် အဖွဲ့နဲ့ ထွက် စကားတွေနှင့်...
မာတမိတွေ မွေးနေ့ကြိုဖို့... ကားနဲ့ပေးစား
လှူမြတ်နိုးသွား... သူတို့ စတင်ခဲ့ကြသည်...

ကားပေါ်က... လူတွေ အရှုံးပေးပိုင် ဖြစ်သွား
ကြသည်... လမ်းပေါ်က ဇနီးမယားနှင့်ဆွေမျိုး
မိတ်ဆွေတွေ အဖူးဖူးပိုင် ကုန်ကြသည်...

ထိုအချိန် အဖျော်လေ့လာ တစ်ခုဖြစ်သွားသည်...
တုတ်တုတ်ခဲခဲ ကမ္ဘာကြွက်... လက်ခိုက်ကိုင် လှမ်း
များကို တွန်းထိုး ဖယ်ထုတ်ကာ...

အားလုံး ဟာခန့်..ဟာခန့်...ဖြစ်သွားကြသည်။ လူတိုင်းများ၏
ခန္ဓာကြီးများမှာ လျှင်မြန်လျှင်မြန်... ..

ကားပေါ်၍ စိုက်ချ
လိုက်၏... ..

တုတ်တုတ်ကနဲ...တုတ် တွေးတစ်စခန်း...ရောက်ကြီး... အချိုး...ကြိုင်း...
မကျေ... အသက်ထွက်သွား...ရှာကြီး... ..

ရှင်ကွဲ မကွဲဘဲ သေကွဲ ကွဲရ...ရှာသော ကနဲ...တုတ်... ..သူလှမ်း...
တုတ်တုတ်ခဲခဲကြီး...၏... အလောင်းကို ပွေ့...ဖက်...ဖက်ဟပ်...ငို...
နေပုံက... ဖုန်လုံး...ကြီး...များ...ကြား...ထဲ... မှုတ်... ဝေ...ဟိ...ကုန်...ခဲ...ကြီး...

ဝေါသလာကြီးနှင့်... ပွဲကြီး... ဝဋ်အုပ်စုအား ပါးရိုက်
နှိပ်ကွပ်တော့သည်... ဂျပန် ပါးရိုက်ခြင်းကို... နဖူးတွေ
ခူးတွေ... ခံစားလျှင်ရသည်မှာ... သွားများပင် ကွဲကွဲ
ထွက်လာ၏... ..

ကမ္ဘာ့စွန့်စားမှုများကို
ဒီအဖွဲ့နှင့်မရည်... ..

ဘာလဲ...
ခွဲရကား...
နန်းဝကား...

ဖြောင့်...
ဖြောင့်...
ဖြောင့်...

ထွက်ပြေးတော့... သေချင်းဆိုးနှင့် သေရသလို... ..

ငုံခံတော့လည်း... ငါတွေ ထူပူကုန်စမ်းနေ၏... ဖက်ထစ်နှင့် အနီးကပ်...
စတင် ကြုံတွေ့မှာ... ဒါးသီးလွန်းလှသည်...

ပျဉ်းက တီးတိုး စကား စလော့သတည်း...

ပွဲကြီး... တိုတူ
ဘယ်လိုပုံမှန်ကြုံမလဲ...
ရည်ရွယ်ချက် အကောင်
အထည်... မပေါ်ဘဲ... ခုတ်ရာ
တခြား... ရှာရာထာဝရ
ဖြစ်နေပြီ...

ဘယ်ကားကိုင်
ပါမလဲကွာ... မီးဖို
ကြည့်ကရကော
မှာပေါ့...

မီးဖိုအောက်မှာ...
ကမ္ဘီ... အဖွင့်ကော
ကြည့်ပါမလော့...

အသက်စွဲခန္ဓာ...
အိုဏားမကွဲသရွေ့
လက်လျှော့လို
မဖြစ်ဘူး...

ခါချက်ကောင်
မာန်ကြီး သာလို့...
အားပေးလိမ့်ကရ
လောက်လည်း...
ပွဲကြီး ကိုယ်တို့
ခါနဲ့နဲ့ ဖြစ်နေခဲ့
ပြီ... ..

တောင်ငူ ဗိုလ်း ဖိတ်တောင်နှင့်
မုတ္တမ-ရောက်အောင် တစ်ယောက်
ခန့်...ခန့်နှင့်ခဲရသည်...
ထိုတစ်ယောက်အတွင်း...ထမ်း
လေးနပ်နှင့် ရေအနည်းငယ်သာ...
သောက်ခွင့်ရခဲ့သည်...

မုတ္တမမှ အော်လံဖြိုသွား...လှေများ၊ ဖောက်များနှင့်
ကူးရှဦးမည်... လှေနှင့်ဖောက် စီစဉ်နေကြ...အားလုံး
စားသောက်နေ ချက်ပြုတ်ဖို့... ဗုဒ္ဓါးတို့သုံးယောက်
နှင့်... သမောင်ဆိုသူတို့ တာဝန်ကျ၏...

စီစဉ်ပေးသည် မိကွာများနှင့် ထမ်းတို့ကို ချက်ပြုတ်ကြရသည်...

မှိုင်းလုံးက ဆန်များကို
ဖြည့်ပေးခြင်း... ..

ဟား... ဆန်ကလည်း
အရေဥင်ကိုပုံလို့... ..
မယ်သိလေရှင်တွေဆိုက
လူဟာတာလားမသိ
ဘူး...

ညည်းမနေနဲ့
မှိုင်းလုံး ဒီနေ့ လမ်း
စားခွင့် ရနိုင်တယ်လို့
တွေ့ပြီး ဖြေလျှင်က
ကွာ...

ဟား...
ဟောကောင်တွေ
ဒါ... ဒါမျိုး ဒါဖြည့်ပေး
တယ်...

ပုံစံ ဆန်းဆန်း ဖွဲ့လိုက်ပြန်ပြီး မှိုင်းလုံးက ဆန်ကို ဖြည့်ပေးခြင်း...
ထုတ်နေ၏... ကောင်မလေးကလည်း ချစ်မိနေပြန်ပြန်...

ဟား...ဟား...ဟား...
အဲဒါ ကိုဖလားကွ
မင်း သယ်ကရရာဟာ
တာတုံး

စကားပြန်က
ထမင်းချက် ဗိုပေးသိန်
တာ...ဒါနဲ့ ကိုဖလား
ဆိုတာ သာလဲ...

ကိုဖလားဆိုတာ
နောက်ဖေးအိပ်ပေါ့...
ဒေသကကြီး တဲ့ သူနဲ့ သူမော
တွေ... ချီးပါတဲ့ ခွက်... အင်္ဂလိပ်
တွေ... သုံးကာ... အိန်နိုလွယ်
ထားတာကွ...

ချီးပါတဲ့အိန်နို
ချက်တဲထမင်းစားရမယ်
ဟုတ်လား ခွဲစရာကြီး
ကွာ...

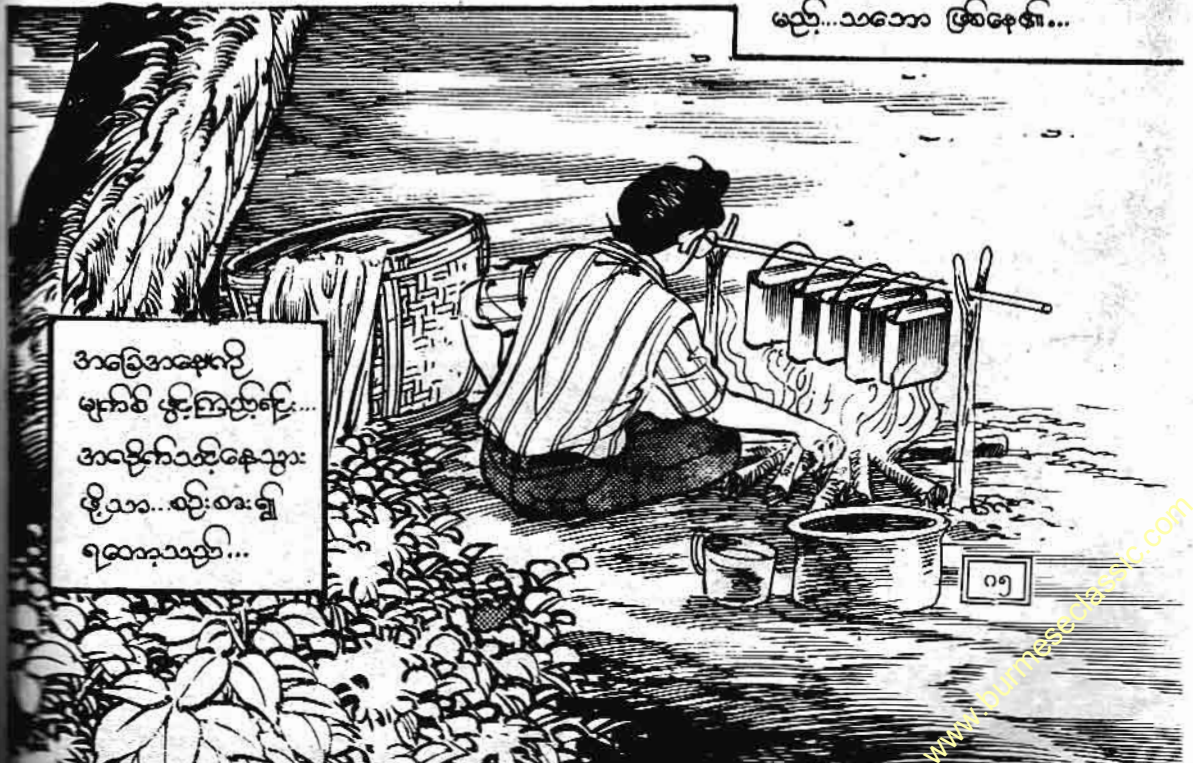
ကာလဒေသကို
သဘောပေါက်ဖို့ပေါ့...
နောက်ဖေး သွားတော
နောက်ဖေးအိပ်... ထမင်းချက်
တော ထမင်းစားပေါ့ကွ
ဟား... ဟား...

ပွဲကြီး ထိုသုံး ထမင်းချိုင်းများကို ငါးလုံးနှင့်လျှို၍ ခွဲခွဲ
သစ်ကိုင်း နှစ်ချောင်းပေါ် တစ်လျှောက်သည်... ကိုသာအောင်နှင့်မူကြီး
အာခြေအာနေ့မှ ပြောစကားများကို နားထောင်ရင်း... ပွဲကြီး ပြောနေ
မိ၏...

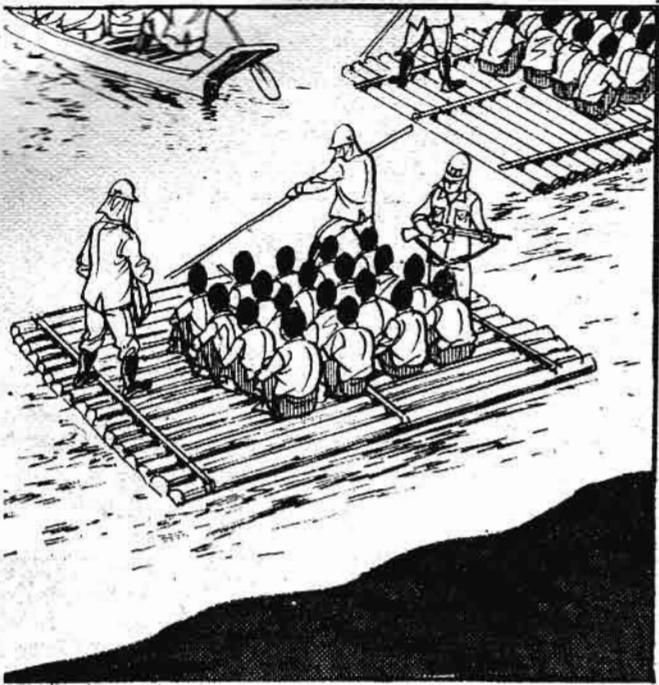

ပွဲကြီး မီးရှေးရင်း လက်ရှိ
အာခြေအာနေ့ကို သုံးသပ်ကြည့်
သည်... ရွေးတပ်စခန်း သိသာ
တယ်လျှို နှုန်း မသိသေး...
လောလောဆယ် ထွက်ပြေးပြန်
သိသာလည်း အသက်နှင့်ရင်းရ
မည်... သဘော ဖြစ်နေ၏...

အာခြေအာနေ့ကို
မျက်စိ မှိုကြည့်ရင်း...
အာခြေအာနေ့သွား
ဖို့သာ... စဉ်းစား၍
ရလော့သည်...

နောက်ပတ်နေ့တွင်... သံလွင်ခြစ်ကို ဖြတ်ကျွန်းပြီး
မော်လမြိုင်ဘက်ကမ်းသို့ ခရီးဆက်ကြသော်လည်း...

ကမ်းမှ ခွာပြီး ခရီးဆက်သွားမည်...
ပျက်စီးသည့် မော်လမြိုင်... ရှေးဟောင်း
ရေထဲမှာပင် ထွက်ပြေးသည်...

လှုပ်ရှားနေသော ဝါသနာကို သေဆုတ်နှင့် ဗိုင်းယစ်ကြော့တော့၏...

ရေအောက်တွင် ပြေးသွားပြီး... ရေထဲမှာ
သွေးကွက် ဖော်လောက်တော့သည်... ၈၆

ကျွန်ုပ်တို့တွေ တုတ်တုတ်မှ လျှောက်ရသေး... ငြိမ်သဖြူ
လည်းစင်းခံမည် မျက်နှာလေးများနှင့် ငြိမ်လှုပ်နေကြ
သည်...

ဒုတိယ...
တစ်ယောက်တော့
ကိစ္စချောမနေမိ
ပေါ့...

အာဇာနည်တစ်ရက်... နှင့် ဖိနှိပ်လာတော့... လူ့အသားအရ ကလေး
ကလေး လှုပ်လှုပ်စိတ်များ မျိုးတုံး သွားတော့၏...

ဖွဲ့ကြီး... ငါတော့...
ဖွဲ့ကပြေး ဖြိုကိစ္စကို
လက်လျှော့လှုပ်မိ
ကွာ...

ကောင်းတာပေါ့...
အသက် ဉာဏ်စောင့်တယ်
ဆိုတာ... အခြေအနေနဲ့
အချိန်အခါကို ကောင်းကောင်း
သုံးသပ် တတ်တာကို
ဖြောင့်ကော့...

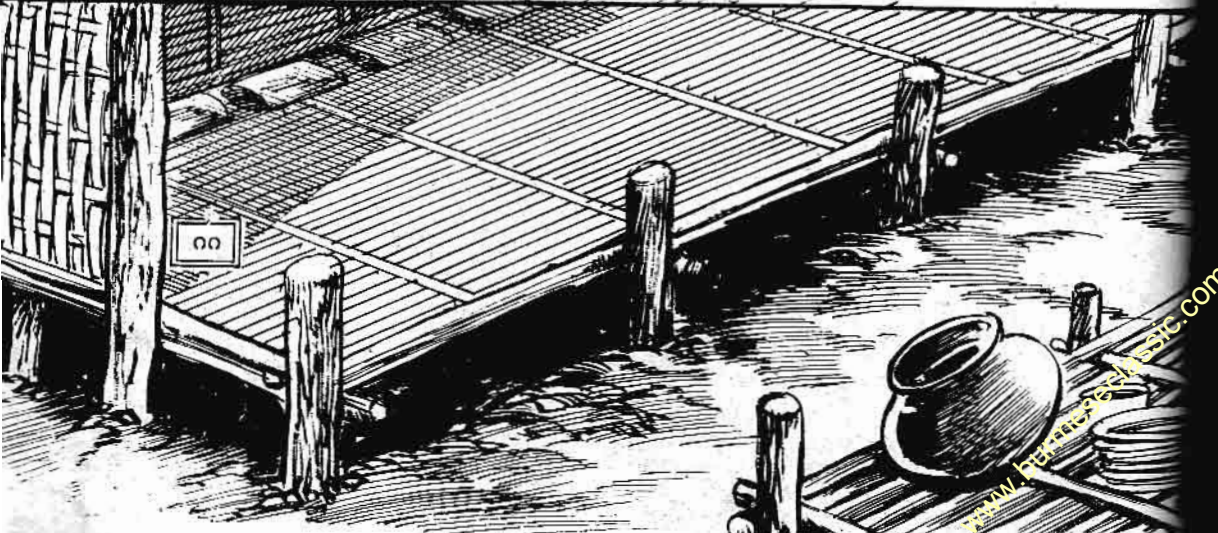
အခန်း (၆) သံဖြူရေကပ် အကျဉ်းအား...

ငှက်ကြီးတို့ အုပ်စု လေ့လာချိန် ထဲက ငှက်
တွေလို... ဂျပန်၏ အစိုးရ အခြေကို ကြည့်
ရင်... ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်... နောက်ထပ်
ငါးရက်လောက် ခရီးဖြင့် နှင်ပြီး...

နားထောင်လျက် ယေမင်းတန်
ရထားလမ်းရှိရာ... သံဖြူရေပေါ်
ရောက်၏... ငှက်တောထဲကို ခြေချ
ခဲ့ရပြီ...

သူတို့တွေ... ငါး နှင့် မြေပုပ်ထားသော
ကွပ် မှစ်၅၀၀ ကြီးများတွင် အိပ်ကြရ၏...

ခရီးရှောက်မခံနိုင်ဘဲ တစ်ရက်နှစ်ရက်နားပြီး လည်ထိုးခွင့်ထံပြန်ရသည်။
ဖြန်မာပြည် ဒေသအာနံ့ နှင့် အဖမ်းခံလာရသော... လူမျိုးပေါင်းစုံနှင့် ဆုံ
တွေ့ရ၏... ထိုရွာမက အင်အိမ် ဆီသုံးယန်း တွေကလည်း တွေ့ရသည်...

လည်ရသည် အထွတ်က
သက်ခံကြည့်ကတမ်းလွန်း
လှသည်... ---

သတ်မှတ်ထားသော လမ်းအတိုင်းသွားရ... အဆီးအတားဖြစ်သမျှ ဖယ်ရှားရ၏... သစ်ပင်တွေကွတ်
ကောင်လေးတွေဖြင့်... လမ်းတွေရှင်း... ဖင်ယန်း ဆင်းရဲလွှဲကသည် ဖြစ်ခြင်း...

ခိုက်ပြီးသား သစ်ပင်တွေကို လေပိအေးတုံ့အဖြစ်... ခွဲစိတ်သည့် အဖွဲ့ကချွဲ... သံလမ်းတွေ ထမ်းပြီး လမ်းအတိုင်း ချီသုဂ္ဂလာချသည့်...

ရှင်းပြီးသား တောကို... သံလမ်းခင်း နိုင်ဖို့... လမ်းဆက်ထွင် သုဂ္ဂလာ... ထွင် သည့်... ချွေးတပ်သားတွေက... ပုဂ္ဂလိကဆိုင်အုပ်ကြီး လမို လှုပ်လှုပ်ခွဲခွဲ...

လှုပ်ရှားတာ ယင်းယဉ်းသလောက် စားရတာ ကျတော့... ဆန်ဟု ခေါ်လို့ ရရုံ... အဖျဉ်း အစားကို... ရေလုံ့ မြတ်ထားသတည်း... ဆန်ကွဲ ဆန်မြတ် အဆင့်လောက်ကိုသာ စားရသတည်း...

ဟင်းကတော့ ငှက်ပျောအုတ်ဖြတ်က ယင်းလို ဖြစ်၏... ကပ်လလောက် အာတွင်းမှာပင်... ပွဲကြီးတို့အုပ်စု အသားအရေတွေပျောက်စွဲ လုနီသတည်း... ..

ကြာတော့ မခံစား ခွင့်တော့... တောရှင်း ရသတည်း တာဝန် ကျသတည်း တစ်နေ့ တွင်... တွင်းထဲမှ ထွက်လာသော မြေတစ်ကောင်ကို ဝိုင်းရိုက်လျက် ကြပ်သတည်း...

ချက်ချင်းပင် အရေခွံဆုတ်ပြီး... မီးဖြိုက်လျှောက်ကြသည်...
သူတို့အဖွဲ့ထွင်း... ပွဲကြီး ချိလုံး ယူခြင်း ဘာမောင် ဖွဲ့ခက်
အဖြစ်... သောမောင်နှင့် စစ်ဆင်တို့လည်း ပါသည်...

ဘာကြောင့်လည်းဆိုတာ...
သူတေသနာ မလုပ်အား...

အာလည်လည်သူကလည်း... ကြွေကပ်သူကကပ်နှင့်...
တက်ဥပွီလက်ဥပွီ လည်လျှောက်ကြသည်...

ပြီးတော့
မကျက်တကျက်
ကြွေသားကပ်ကို
အားပါးတရ
အာလည်အာလည်
စားကြပါ...
www.burmeseclassic.com

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး စားဖူးခဲ့သမျှ
အရှေ့ထံ အကောင်းဆုံးဟုဖင်ထင်
မိ၏...

အဟဟရလေး ခြင်္သေ့အားတော့... အလှုပ်လှုပ်
ရတာ အယ်ဖန်းခံနိုင်လားအည်... ဒီနည်းနဲ့ထင်
ပြုကြီးလို့ အသက်ဆက်ခဲ့ရ၏... ...

ဈေးတစ်စင်းရောင်းပြီး နှစ်လ
သုံးလအတွင်း... ပုဇွန် ဈေးကန်ကြွက်
ဖားကအစ... ဗုရစ်အစည်း...

သောမော်... စစ်ကိုင်းနဲ့လည်း အတော်
ဆင်မင်ခဲ့ကြသည်... ပွဲကြီးတို့က... အင်လိပ်
လို့... မတတ်သော်လည်း... သောမော်တို့က
မဟာလူအနည်း အကျဉ်းတတ်၏...

စားလို့ရတာ မှန်သမျှ...
အကုန်စားခဲ့သည်...

ညာတက် လေသာ
 သတို့ ရက်များ
 တွင်... အိမ်ဆောင်
 ထဲတွင် မအိပ်
 ဖြစ်ကြဘဲ စကား
 ဖြောဖြစ်ကြ၏...။

မစ္စတာ ပွင့်လွန်း
 ယူမှာ မိန်းမရှိ
 လား...

မရှိပါဘူး
 ဟု...

ကျွန်ုပ် နှာ ခြိလယ်...
 လွမ်းလယ်... မမာမြည်ကို
 ရှောင်နေတာ ခြောက်နှစ်
 ဖြစ်ပြီ... ကလေး နှစ်ယောက်
 ဖွံ့ကျိုးစေဖို့ မမှတ်မိ
 တော့ဘူး...

အင်း...
 ဟက်ပေတာပေါ့...
 ဒါနဲ့ ဒီကို ဘယ်လို
 ရှောင်လာတာလဲ..

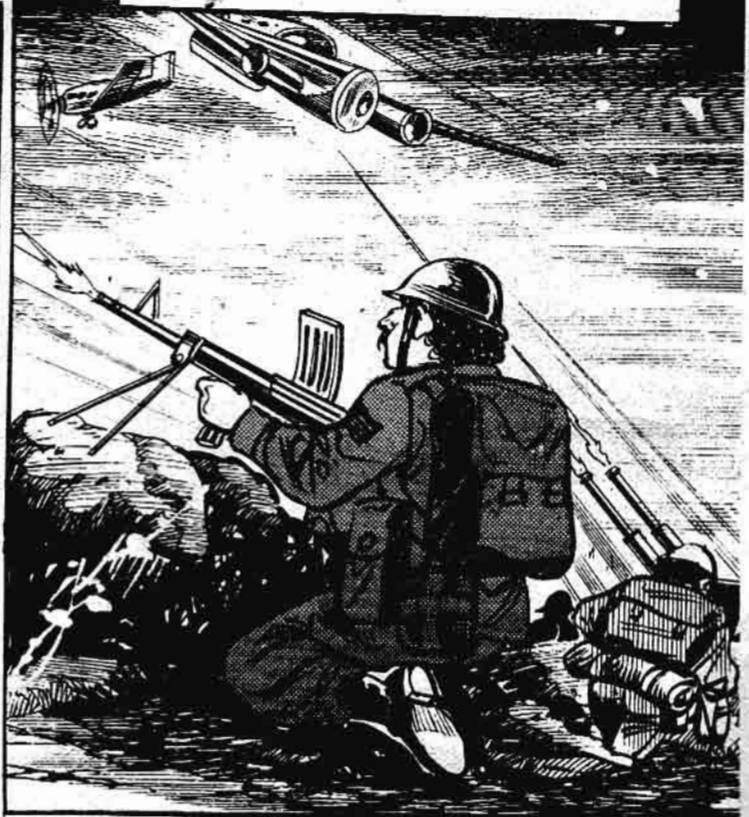
၉၄

နာမည်ကော်
 အိမ်ဖာတိုက်ပွဲမှာ
 ဒီကိစ္စနဲ့ အာဖမ်းနဲ့
 ရတာ...

သူ့အကြောင်း ကိုယ်အကြောင်း
ဖလှယ်မိသော... ပွဲကြီးတို့
လှုပ်နှံရာ တော်လှန်ဖို့ ထွက်လာ
ခဲ့ကြတာ သိပြီး... ပိုမိုစည်းလုံး
လာခဲ့ကြသည်... ..

ကိုယ်ရန်တရား ရန်သူဟာ ကိုယ်မိခင်တွေ
ဆိုသည် စကားနှင့်အညီ... ဆင်မင်္ဂလာတွေ...
ပိုမိုခွေးထွေးလာခဲ့၏... သောမက်နှင့်...
စစ်တိုက်... စစ်သားများ ဟိုဒီ တိုက်ပွဲ
အတွေးအကြံများ ပြောပြကြသည်...

လှုပ်နှံရာ တော်လှန်ချင်သော ပွဲကြီးတို့ မှာ ပါးစပ် အဟောင်းသား... သူ့ဥဒ္ဓါစကားအရ
လှုပ်နှံတွေ... စစ်တိုက်ရာမှာ ရဲရင့်ပြီး ကြောက်စရာကောင်းအောင် ရင်ခက်သူများဟု
သိရသည်... ..

သူတို့၏ အားပေးစကားအရ စစ်ဆင်သည့်မှာ
အခြေတစ်ခုတစ်ခုက အားပေးစကား
ကြားပြီး... သိပြီး အားပေးစကား... စစ်ဆင်သည့်မှာ
မှာတော့ သူတို့ကို ပြန်ချမည်ရောက်စေ

ရောက်လာမည်ဟု... ပုံကြည့်
ထားလျက်ရှိသော်... ..

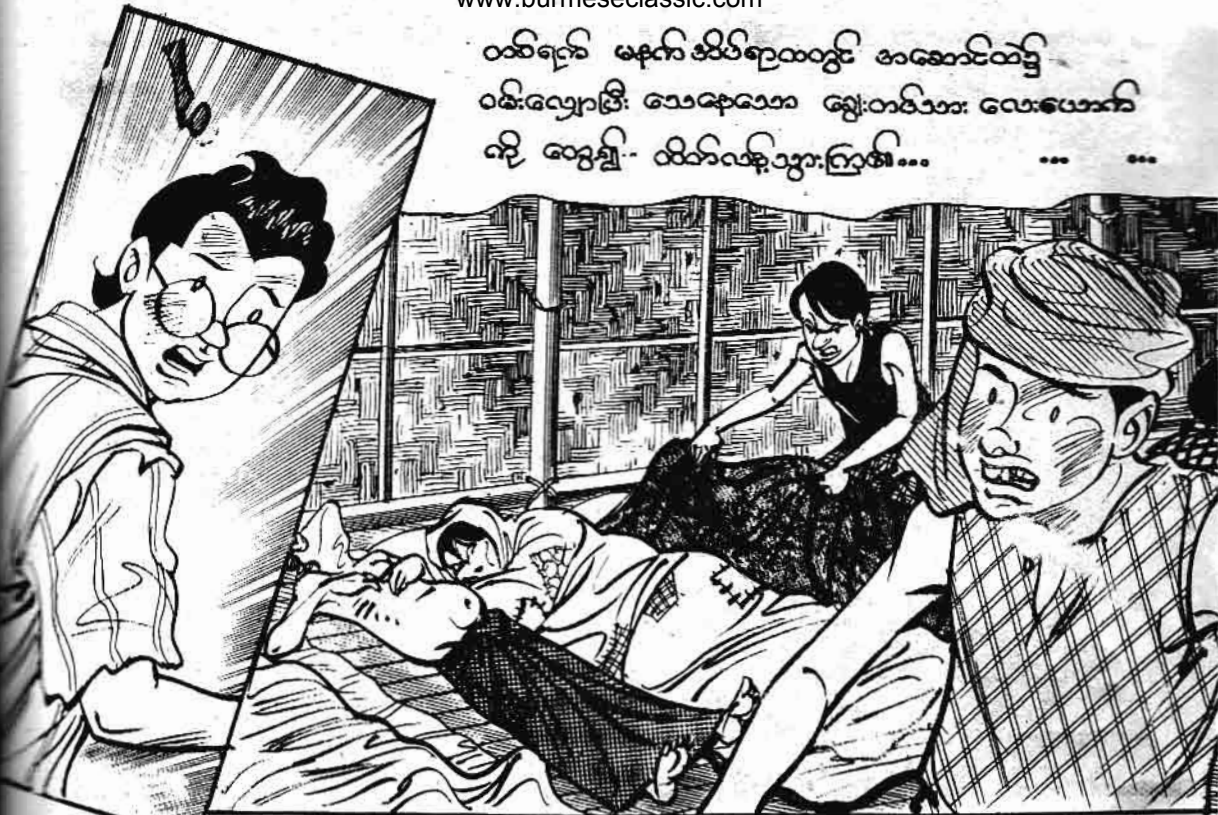

အမေရိကန်နှင့် အင်္ဂလိပ် များပေါင်းပြီး...
ဖက်ဆစ်နှင့် နာဇီများကို ဖြိုခွဲဖျက်
ကြွေဖျက်ပါဟု... အားပေးစကား... ..

ပွဲကြီးတို့လည်း နေသေးပေပေ ဆုံးရှုံးကစဉ်အထိ ချီလူးရင်း စိတ်ကူးပွင့်နေကြတော့၏...

တစ်ရက် မနက် အိပ်ရာထဲတွင် အဆောင်ထဲ၌
ဝမ်းလျှော့ပြီး ဘေးနေသော ရွှေးတင်ယား လေးယောက်
ကို တွေ့၍- ထိတ်လန့်သွားကြ၏... ..

အဆောင် တိုင်းတွင် ဝမ်းရောဂါနှင့် သေဆုံးသူ
များ... ရှိနေ၏... ..

လူပုန်တွေလည်း သွေးဖျက်ကုန်သည်
သေသူများကို ချက်ချင်း ဖြေဖြတ်
သင်္ချိတ်ရ၏... ..

စစ်ကာလကလည်း ဖြစ်နေပြန် လော့ဠိ... မျက်စိလည်း ထဲထဲလည်း ရောက်နေပြန် ဆေးဝါး ကလည်း မပြည့်စုံဘဲ... ဖိတ်စင်သည့် ရွှေးတစ်ယား... ဦးရေတစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုများလာသည်... ...သောမက်နင့်စစ်တို့၏ ဇာတ်ပုံပေးချက်အရ...

ရေလုံ ကျိန်ကိုင်ပြီးမှ သောက်ခံကြသည်...

လှပန်များက... စားသောက်ရုံ ထမ်းချက်ရုံနှင့် အိပ်ဆောင်များကို ထုံးရှုနဲ့ ဖြူးပေးခြင်းလေ သာ... လှုပ်ပေး ခိုဝှဲခံသည်... ...

ဝမ်းရောဂါ မဖြစ်ဘဲနေမလား...ငါးကြမ်း
ဆင်း...စားဖွဲ့ပေါ် ထမ်းကို ဒီအတိုင်း ဗွဲ
စားကြရသည်... ငှက်ပျောဖက်လေး
တောင်မှ ဆင်းမထား... ..

ယင်ကောင်အောင်ထဲ လက်ဖွဲ့ကိစ္စ
ထမ်းကို ဗုဒ္ဓစားရသည်... ..

ပြီးသွားလျှင် အနူးထံဖြတ်ကစားကြမ်းနှင့်လျှင်
ကင်းပြီး... ချေလောင်းပျံ့ပျံ့ကြသည်... နောက်
တစ်ကြိမ်လည်း ဒီအတိုင်းသာ စားကြရမိ...

အခြံလို့...
ယင်မမည်းရင်
ကြီးတွေ...
တောင်ဖောင်း
မက ချိနေချို့-
ဝမ်းရောဂါက
ဖြန့်ချင်တိုင်း
ဖြန့်နေ၏...

ထွက်ကုန်ပြီ
ထွက်ကုန်ပြီ... ပျက်...
ပျက်- ပျက်...

အိမ်
ပေါ်ပြီ

ကုစက်ရောငါ ဖြစ်နေ၍ ဂျပန်တွေလည်း
ကြောက်လန့်ပြီး... လုံခြုံရေး လေ့လာသွားသည်...
ပွဲကြီးတို့အပေါ် တောထဲထဲတိုင်း အကောင်
ပလောင်နှင့် အသီးအနှံများကိုသာစားပြီး ဖွန်းရည်
သောက်သည်...

ဂျပန်တွေသည် ထမ်းကိုမစား
ထို့ကြောင့်လည်း ကုစက်ရောငါ
ဆိုလို့ အံ့တုနေနိုင်ခြင်းဖြစ်၏...

ငါ့ဘာငါ ကေ.စော ဒေတဲ. ဥစ္စာ

ကြာတော့ ဂျပန်စစ်သားတွေပါ...
ပွဲကြီးတို့ကို အတုချိုးပြီး... စားသောက်
လာကြသည်... မည်သို့ဖြစ် ဖြစ်စေ
ရောငါဆို မဝင်နိုင်အောင် ကြိုကြိုခံနိုင်
ခဲ့၏...

မြေပျက်ကင်းခြောက်ဆုံအင်္ဂါ တစ်ရက်မှာတော့
သေမင်းကဆန် ရထားလမ်း တစ်လျှောက်အား...
မဟာမိတ် လေယာဉ်များက... ဖျက်ပြတ်ကြိုက်
လာခဲ့သည်...

ရထားလမ်းတစ်လျှောက် သေခြေ အင်္ဂါရာ
ရသည့်နေ့ ဖြစ်မကောင်းအောင် ဖာလောင်း
ချင်း ထပ်သွား၏...

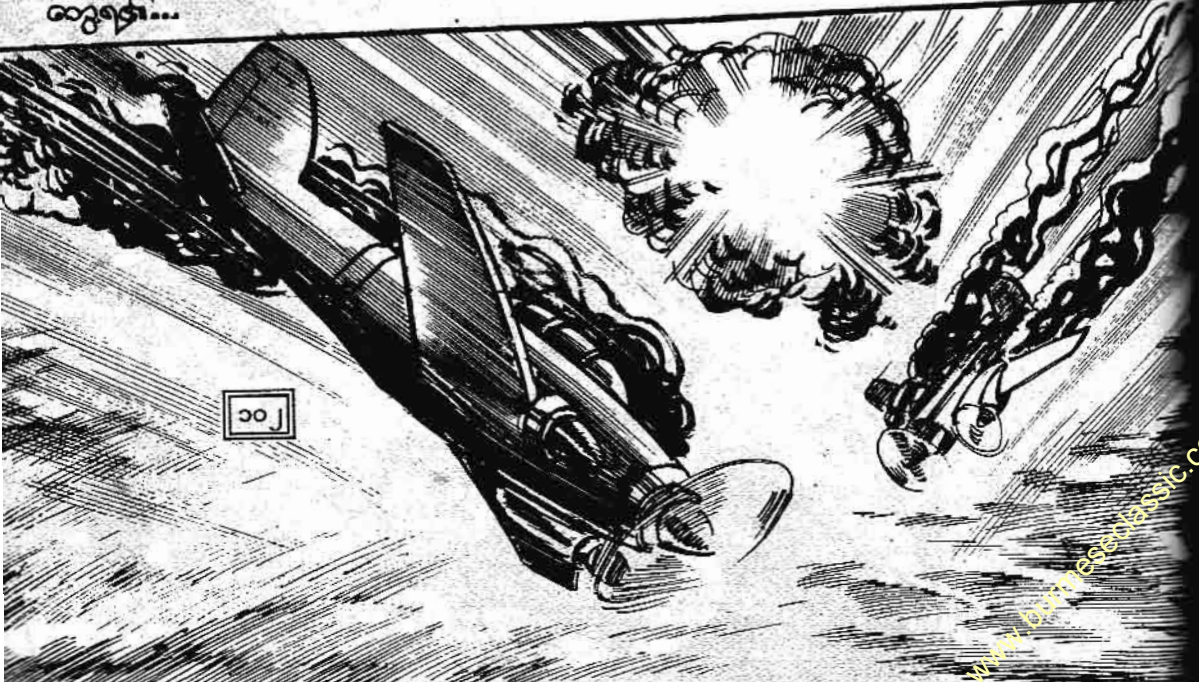

တောထဲရောက်
နေသော... ပုဂ္ဂိုလ်
တို့မှာ... ယောမာ
နှင့်... စစ်ကြောင်း
ကျည်ကွယ်
မျက်ကွယ်ဖြစ်
ရာတွင်... ဖျား
နှင့်... ရပြီး...
အသက်နှင့်
ကိုယ်... အပို...
မကွဲညွှန်ခြင်း
ဖြစ်သည်...

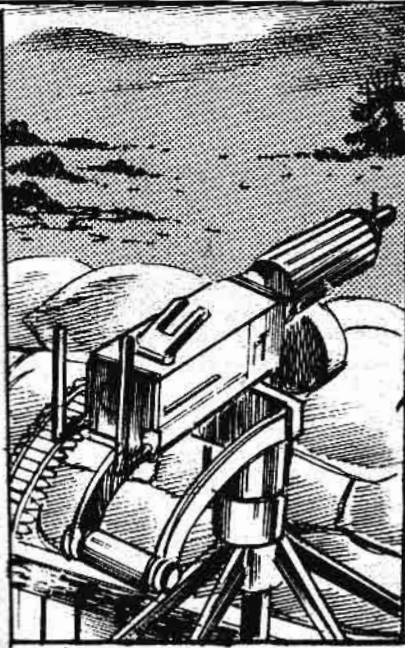
ဂျပန်များကလည်း စက်သေနတ်ကြီးများ လေယာဉ်ပစ်ဒဏ်ကြောက်
များနှင့် အမြင်းအထက် ခုခံသည်... ...

ဣဒါပိုသော ဝိဇ္ဇာပညာကို ဦးဆုံးကြိုဖူးရသည်အတွက် ယေးဖြန်းဖြန်းပါအောင် ကြောက်လန့်သွားခဲ့
ကြသည်... မဟာမိတ် လေယာဉ်နှစ်စင်း အမှိုက်တိုက်တွင် ပျက်ကျသွားတာကိုလည်း မျက်နှာဖြင့်
တွေ့ရ၏...

သုံးရက်ဆက်တိုက် လာရောက် ဗုံးကြဲ တိုက်ခိုက်လာပြီးနောက် လေယာဉ်များ ပေါ်လေတော့...
သို့သော် ခင်းပြီးထားသမျှ ရထားကမ်းက...သုံးစရာအောင် မျက်စိသွားခဲ့၏...ကျန်တွေ
အကြီးအကျယ် အေပွသွားသည်... ..

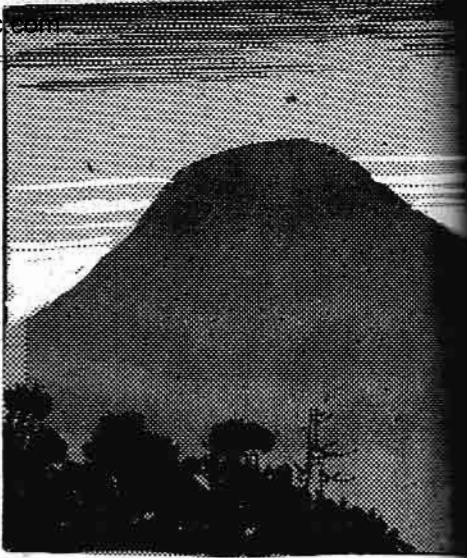

ထိုအခါသင်္ဘောများ ဗုံးချခံရသူနှစ်ဦးမှာ မျက်
ကျသွားသည် လေယာဉ်မှ ယာဉ်မောင်း
များထံ ဖြစ်၏...

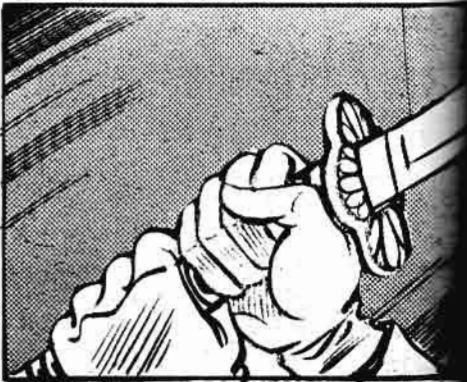
ထိုအခါလိပ်နှစ်ယောက်ကို အမ်းလာပြီး
ကွပ်မျက်ဖန်တိုက်ခတ်တည်း သုံးဖြတ်သည်...

စခန်းတစ်ခုမှာ ကာကွယ်ပစ္စည်းနှင့် မိုက်မြိုက် အိပ်ငြိမ်းရာ
သွက်အိမ်ဖြင့် ကာကွယ်ပစ္စည်းများ... ထိုနေ့သက်ပြဲအား
ရွေးတယ်ဟော့နှင့် သံပန်းများ ပျက်စီးပစ္စည်းများကြောင့်
ပေါ်ထားလေသည်...

ကောင်စွယ် နေဂွယ်ရေခိုက် အာချိန်မှာ
ပစ္စည်းနှင့် အိပ်ငြိမ်းရာ ရေးရေးဖြင့်
တော့သည်... ..

သံပန်း လေယာဉ်များ နှစ်ယောက်အား... လက်ဖြင့်ဖြင့်ဖြင့် နှိုးထောက် ထိုင်ပိုင်းထားပြီး
များလုံးများကို ပိတ်ရင်ဖြင့် စည်းနှောင်ထား၏...

ပုဂ္ဂလိကတစ်ဦးတစ်ယောက် အခြားတစ်ယောက်...
ခါးညှက် အရံအသေပေးသည်... အိပ်ခန်း... အိပ်ခန်း...
ပန်းခဲအား သုံးနှစ်ခွဲတစ်ယောက်ကို ခေးယူခဲ့...

ကင်ပိုင်းနဲ့ ဟန်ဆေးမိ
နေသည်။ ဂျပန် အိမ်ခြံမြေ...
အိပ်ခန်းခန်း...

အိပ်ခန်းခန်းပန်းခဲ

ဟိုက်..

ဟိုက်..

မီးခိုးရက်..

ဂျပန်တပ်ကြပ်.. အားထိုးတို
အိပ်ခန်းခန်းလက်အိပ်ခန်း...
နဲ့ တောက်နေသူများထံ
ဟန်ပါ ဝါးလျှောက်လာသည်...

ဒို့့ထောက်ကန်သူများတွေ ဆောက်တော့...
ဖီးကရက်ကလေးပဲပဲထွက်၍... အင်္ဂလိပ်
နပ်ပေးတာ နှုတ်ခမ်း အသံထွင်း ထွင်းလောင်း
ဦး... မျက်ပေး လျှောက်သတည်း... ..

ဦးတော့ မီးညှိပေး၏...
ဒါကို ပြင်းဝဗ္ဗိက...
ဘာလုပ်နေမှန်း မသိ...

အဲဒါ...
ဘာလုပ်နေကြ
တာလဲ ဗမ္မတာ
စမ်း...

မသေမခါ
ဆောက်ထုံး အတွင်း
အရေးပေးတာ
သဘောပေါ့...

ဤတို...

ပစ္စည်းနှစ်ပေတာက စီးကရက်ကို
အားပါးတရ ဖွဲ့စည်းနေသဖြင့်...
အသွေ ဝာထောင်း ထောင်း ထနေ
သည်...

ယောကျာ်းနှင့်စစ်စ် အံ့တည်းတည်း ကြည့်တိုင်းတာ
တွေ့ရသည်... အေးလေ သူ့ကို နိုင်ငံသား အချင်းချင်း
ပေးတစ်လား... ...

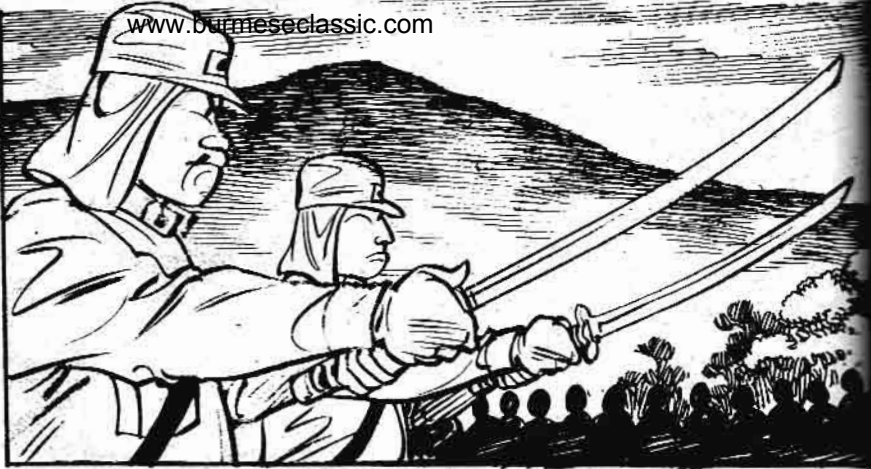

စီးကရက် တစ်ဝက် ကျိုးချိန် လောက်တွင် အခြားတို့ ပေးစံ့ကာနယ်တို့
သက်သို့ လှည့်ကာ... ဦးညွှတ်ဂဗြင်ပြန်သည်... ...

ပြီးတော့...
ခပ်လှမ်းလှမ်းသို့
ဆုတ်သွားသည်...

ဂျပန်နှစ်ယောက်
ကင်းပြီ ကျင့်ထား
သည့် လက်များကို
ဆန့်လန့်ချင်း...
တစ်ယောက်ချင်း
ချီတက်လာနေကြ
၏... ..

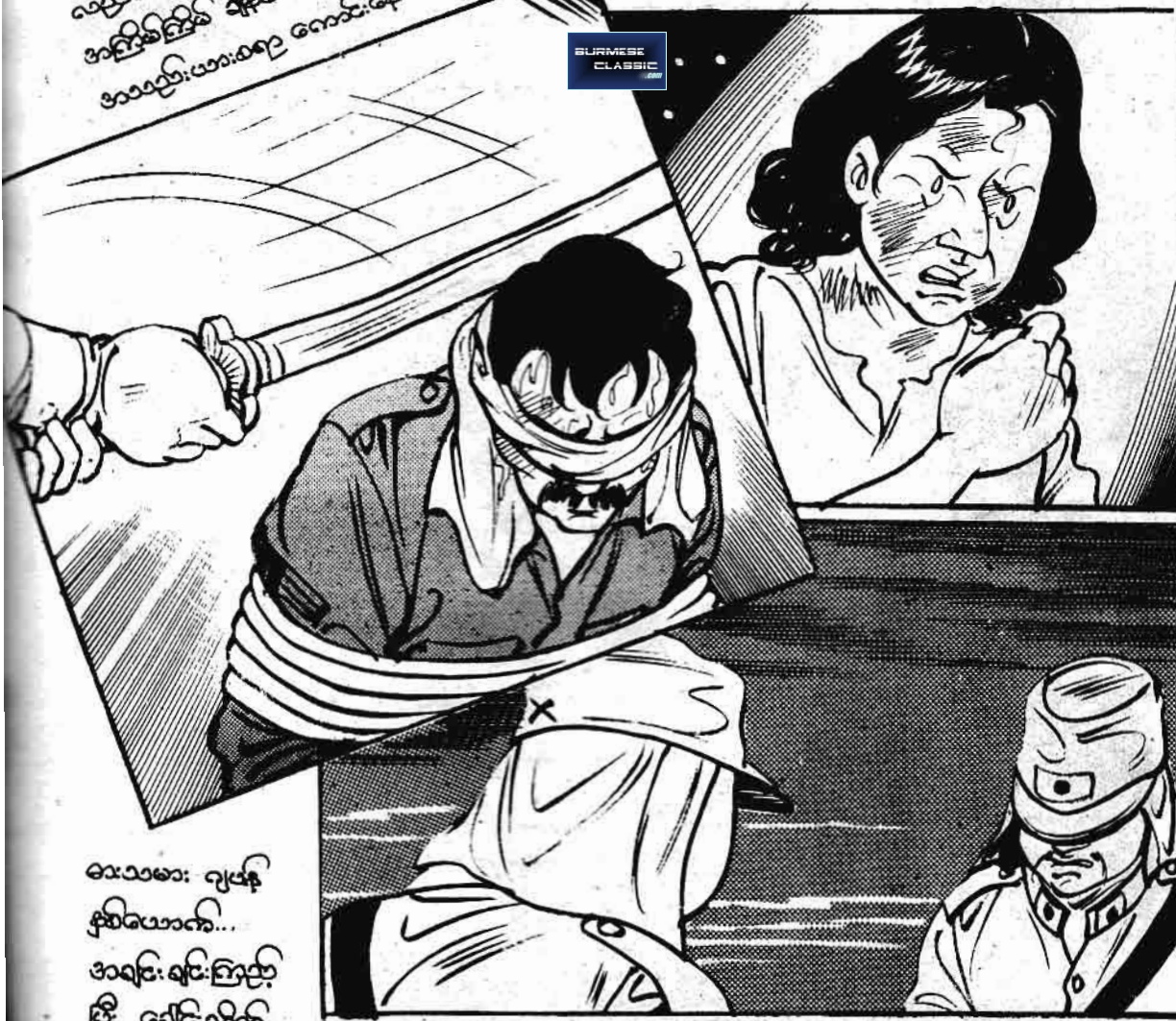

လူ့သက်တောက် တစ်ချို့ မဖြေငြာ့သော ပွဲကြီးတို့ မျက်စိမျက်နှာ မျက်ခေကြောဖြီ...
ဂျပန်နှစ်ယောက် အေးတစ်ကမ်းအာက္ခာတို့ ဂုဏ်လျှောက်ကြသည့်... ..

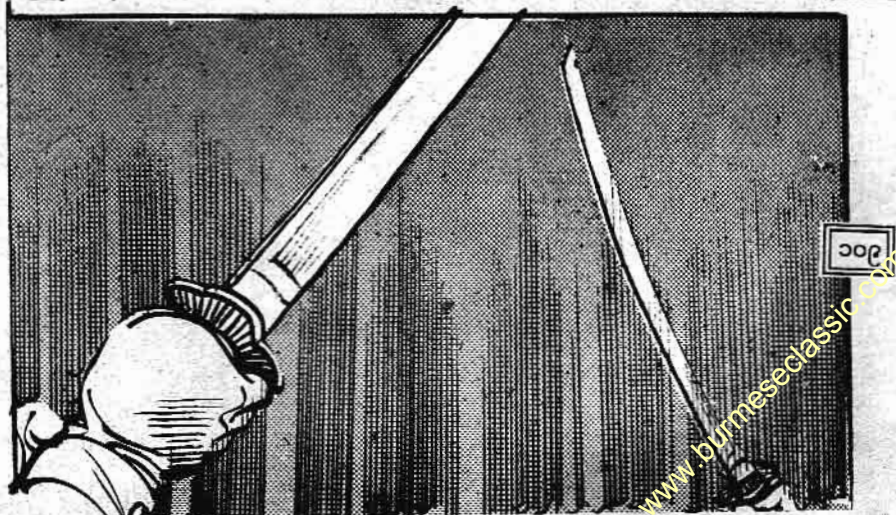

သောမတက သူတို့ အာသာတရား၏ ခေမေ
အာတိုင်း... နဖူးနှင့် ပခုံးနှစ်ဖက်ကို လက်နှင့်
ထိ၍ ဆရာတောင်း နေသည်... ...

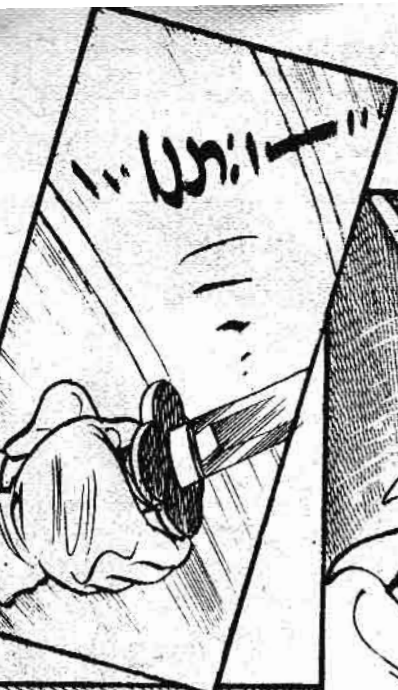
အက်လိမ် နှစ်ယောက်
လည်ပင်းကို ဓားဖွယ်ကာ...
အပြစ်ကြီးစွာ ချိန်ခတ်နေတဲ့အခါ...
အာထွန်း ယားစရာ ကောင်းနေ၏...

အေးသမား ဂျပန်
နှစ်ယောက်...
အာရင်း ရှင်းကြည့်
ဖို့... မောင်းဥပိုင်
လှိုက်ကြည့်၏...
ဓားနှစ်လက်
လေထဲမြောက်
တက်သွားသည်...

ဝမ်းခေါင်းသံနှင့် အော်ဟစ်လှိုက်
ငြိ... ကင်းပြိုများနှင့် အားပါပါ
ခုတ်မိုင်းလှိုက်ကြသလှပ...

ဗုဒ္ဓိ... မကြည့်ရဲ၍ မျက်စိ
မှိတ်ထားမိသလှပ... ...

BURMESE CLASSIC

အသံဖေါင်းနဲ့ ပေါ်ထွက်လာမှ... ဗုဒ္ဓိ... မျက်စိ ဖွင့်ကြည့်လှိုက်၏... လေယာဉ်မှူး
နှစ်ယောက်လုံး... သွေးတိုင်းထဲ ဝုံးလုံးလဲနေကြပြီ... ...

ခေါင်း မမြဲတော့သော ခန္ဓာကိုယ်များက...
အကြွေးခွဲကာ တဆတ်ဆတ်ဝုန်းနေ၏..

ဖြောင့်... ဖြောင့်... ဖြောင့်...

ဖြောင့်... ဖြောင့်...

ဂျပန်တွေက ဆိုရတာထက်ပိုတုန်း တစ်စုံတစ်ခုအားပေးကြသလို...

BURMESE CLASSIC

ကြွေးကြော် ထောက်ခံကြသလို... မသိမချင် အားအာရုံ ညှိတမျှ... ကောင်းစားရေးမှာ ကြွေးကြော်က...

မမာတွေကို အမှတ်တံဆိပ် ဆွဲခေါ်သည်...

ဒားနာရွာမြို့ လောကော် တို့ဒား လှည့်ကြည့်မိ၏...
သောမက်နှင့် စမစ် လက်ထပ် ကျစ်ကျစ်ပါ ဆောင်... ဆွတ်ထားသည်...
လေယာဉ်မှူး နှစ်ယောက် ကို... ဖြုတ်နှိတ်တာထက်... သူတို့၏ ရောက်လာပြီး ဖြစ်လေ... ..

အခန်း (၇) လေဒီအို...။

ဂျပန်တွေကတော့ လုံးဝ ဇွဲမလျှော့... ယူကီသွားသော ရထားလမ်းကို အသေပစ် အသန်ပြန်ဆင်း
 ကြသတည်း... ဒုတိယက အားတိုက် ပြန်လုပ်ကြသတည်း... တကယ်လုပ်ရတာက ရွေးတယ်သား
 များသာ ဖြစ်၏... သူတို့က ပိုမို ဒေါသကြီးလာကာ... အတင်းအကျပ် ဓားမီးပြီး မနားမနေ
 နှိုးစေခြင်းသာ ဖြစ်သတည်း... မဟာမိတ်တွေကလည်း ဒီရထားလမ်း ပြီးသွားအောင်
 ဘယ်လိုမှ ခွင့်ပြုမည် မဟုတ်... ပွဲကတော့ ကြည့်ကောင်းမည်...

BURMESE CLASSIC

သောမာတ်တို့ကလည်း မဟာမိတ်တို့ ဗုံးလာကြဒီပုံကို ထောက်ရှု၍... မကြာခင်မှာ
 အထွေထွေ ဝိုးစစ်ကြီး ဆင်းခွဲလာတော့မည်ဟု ယုံကြည်နေကြ၏... ..

၁၁၂

ပွဲကြီးတို့အပေါ်မှ တာဝန်က
တော့... တောတိုး လမ်းကြောင်း
ထွင်း... ရှင်းလင်း ဖြစ်အောင်...

တစ်ရက်မှာ တောတိုးလာခဲ့ကြရပြီး... တောထဲဝင်
ဖမ်းချခံရသော လေယာဉ်ဖျက်ကမ်းစီးကို တွေ့
လိုက်ကြသည်...

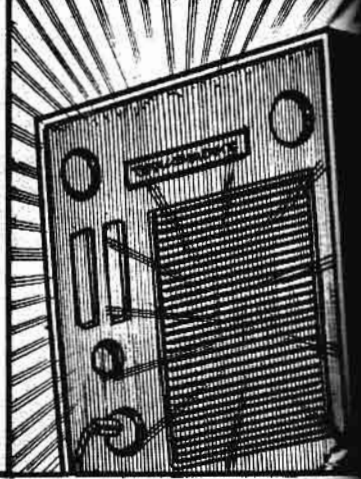
ပွဲကြီးတို့အား ဟန်မယုက် ဒုက္ခရင်ရင်
ခိုင်းထားရပြီး တောမက်နှင့် စစ်...
လေယာဉ်ဖျက်ကမ်းထဲ ဝင်သွားကြပါ...

ဒါဖြစ်ဖြစ် ကမ်းလှည့်နေသည့် လူတို့အား
ရှောင်မလာစေ တောမက်တို့ ငြိမ်ထွက်လာ
စေဟု ဆုတောင်းရပြီး... ပွဲကြီးတို့ ကြောက်
တုန်နေသည်...

လူငယ်များ ဆော့ကလော့ချိန်မှာ သောမာန်တို့ အာရပ်လွှပ်နေကြရာ
အာရပ်အာရပ်... ထူးထူးခြားခြား ဘာမျှ မဖြစ်... သိဒ္ဓသာ လူငယ်များ
ထွက်သွားသည်နှင့်...

သောမာန်တို့ စက်ဝင်လုံးထွက်
ယူရှား... ကာလိကြံတော့၏...
ခဏာနေတော့... စက်ထဲမှ စကား
ဖြောသံတွေ... ထွက်လာသည်...
ပွဲကြီးတို့ အံ့ဩသွားကြ၏...

ပုံစံ: ဝဉ်း အုတ်မြို့
ဘာညွှန် နားထောင်ရ
သောလည်း: သောတော်ဝိဇ္ဇာ
ပိတ်ဝိဇ္ဇာ: နားထောင် နေကြ၏...

ဒါတော်ဝိဇ္ဇာ နားထောင်ပြီး နှစ် ဝက်ပိတ်၍ လိုက်ကပ် အောင်မြင်
ဝင် ... ဖြစ်ပျက်သည်... အောင်မြင် အောင်မြင်၍ အောင်
အောင်: သည်း လည်းဝေး၏...

ဦးသောမက်
စောစောက အသံတွေ
မြည်တဲ့ ဟာကြီးက
ဘာတွေလဲ

Radio..

ဟဲ့...

ရေဒီယို..

ရေဒီယို..

အဟင်...ဟင်...
ရက်စက်...ရေဒီယို

ရေဒီယိုဆိုတာ
ဘာလို့လဲဟာ
တုံး...

အင်း...အသံ
လွှင့်တာတွေကို...
အင်းပျံ့နားထောင်လို့
ရလို့ ကိစ္စပဲဟာ...

တိတိပပ နားမလည်သော်
လည်... တော်တော်ဆန်းသေ့ညို
ကိုရပြော ဖြစ်ကြောင်းတော့...
သိမြင်သေ့ညို... ...

ဟား... ဒီလို မေ့တာ
ပွဲငါး... ပိုလန်နိုင်ငံနဲ့
ဟန်ဂေရီမှာ နားထောင်တဲ့
ဒေသခံ ဖြောက်ကျားတွေ
က... တော်လှန်နေ
ကြပြီတဲ့...

ဘာတွေ
ဖြောင့်ဖွားတာလဲ
ဦးသောမတ်...

ဟား...
ဟုတ်လား...

ရက်စက် ဒါကြောင့်...
ဟန်တလား... အများကြီး
ဖေါင်းကွဲနေတယ်
တဲ့...

ဪ... ဟုတ်လား...
အားရစရာကြီး ဖျား...
ကျယ်တို့ဆီက... ဖြေ
အောက်... အဖွဲ့တွေ
ရပြီပေါ့...

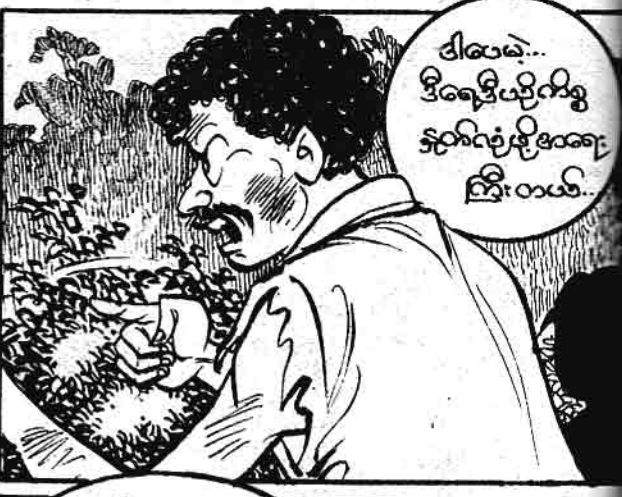
အင်း...ကျွန်တို့အဖို့
မှားလစဉ်း တော်လှန်ရေး
စတင် ကောင်းမယ်ဗျာ

ပလိပ်စ် ပိတ်...
ဒီနီ့ပါရီ... မလောနဲ့
မကြာခင် ဇွတ်လာ
မှာပါ...

ဒါပေရီကနီ
ရုရှားနဲ့... အင်္ဂလိပ်တို့
ကလည်း... ထိုးစစ်ဆင်ဖြို
ဖြင်နေကြပြီလေ...

ကြီးအောင်
အားရပျိုက်တာ
ဗျာ...

ဒါပေမဲ့...
ဒီရေဒီယိုကိစ္စ
နှုတ်လွန်ဖို့အရေး
ကြီးတယ်...

ဂျပန်တွေဟာ
အိဗွားရ်... အားလုံး
အသတ်ခံရမှာ...

ဟွတ်ကဲ
ပိတ်ချပါဗျာ...

ကျွန်တို့
ဘယ်သူတို့မှ
မကြောပါဘူး...

ထိုနေ့မှစပြီး ပျက်စီးတိုက်ခတ်မှုများ... လေဒီအိုဆီကာကြီးပါ... အဖွဲ့ထဲအဖြစ် တို့လာခဲ့၏...
သောမတ်နှင့်... စစ်တိုက်မှုတစ်ဆင့်... ကမ္ဘာ့စစ်သောင်းများကို ကြားသိရပြီး ဧရာဝတီချောင်း
များနှင့်... အသက်ဆက်လက် ရှင်သန်ရေး အတွက်... အထောက်အကူ ဖြစ်လာခဲ့သည်...

ဒီလိုနှင့် ရက်တွေ လတွေ ကြာလာ
ခဲ့၏... ပျက်စီးတိုက်ခတ်မှု လစ်လျော်
ဆဲ... ဂျပန်တွေလည်း ချိုးကောင်းဆဲ...

ဟောမိတ်တို့ကလည်း... ကြိုကြား ကြိုကြား
ဖွဲ့ကြို ခြံနှင့်... အခြေအနေက... မှန်သွေ ထွားထွား
ဖြစ်နေ၏..

ဘာမောင်ကို ကမ်းစောင့်ခိုင်းပြီး... ပွင့်ဦးတို့အုပ်စု လေဒီအို
နားထောင်နေကြ၏... ရွတ်ရွက် ဦးအင်စီလွေ ဖြောနေ
သော်လည်း အားရှမ်းသာအသံဟူသော ပွင့်ဦးတို့
ခနဲ မုန်းတတ်ခဲ့ပြီး လေဒီအိုကို သိမ်းပြီးတော့...

ဘာတုလဲ
ဦးသောမတ်...

ရုရှားတွေက...
ဗိုလ်မှူးတို့ဝင်တိုက်နေ
ပြီလေ... ဟစ်တာလာရဲ့
နာရီတပ်တွေလည်း...

အလုံးအရင်းနဲ့
ဆုတ်နေရတာပင်တဲ့...
အားဖရိုကမ္ဘာလည်း
နာရီတွေ အထိနာ
နေပြီ...

အားရစရာ
ကြီးဗျာ...

၁၂၀

စာမတ်ကလည်း...

မကြာခင်မှာ စကားပုခံတပ်ကို မဟာမိတ် တပ်ပေါင်းစု ဝင်တိုက်ဖို့ ငြင်းခပ် နေပြီတဲ့... ဒကာချကို ဖက်ဆစ် လက်က... ကယ်တင်နိုင် တော့မှာ...

ဟိုက်... အဲဒါ အလုပ်လေ့လာဘဲ... ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ...

ရှက်တရှက် ချောက်လာသော စကားဖြန့်ဖေဆင်၏ အသံကြောင့်... ပျက်တို့ မျက်ဖြူ စိန် ယျာ ဖြစ်သွားသည်...

အဲ... ဟိုဒင်း... ခုချိန်ထိ မသေသေးလို့... ဝမ်းသာပြီး ကမိတာပါ...

စကားဖြန့် ဖေဆင်ကို လွယ်လွယ်နှင့်တော့ ပတ်သို့ မရ...

ဖေဆင်မေးခွန်းက တိကျပြီး... သူ့ချက်လုံးများက ကြောက်
စရာ ကောင်းနေသည်... ထိုမေးခွန်းကို သောမတ်နှင့်
စမစ်တို့ တစ်လှည့်စီ ဖြေ၏...

အိမ်မှာပင်ဆိုတာ
ကွာ နေခင်းပါပြီ... ဒီကိစ္စ
ငါ့အားတော့ စာဂီလိပ်
စကားပြောသံတွေ
ကြားသလိုပဲ...

မစ္စတာဖေဆင်
ကုန်စုံတို့လည်း မျှော်တယ်...
သိချင်းဆိုတယ်... ဒါကိစ္စ
မစ္စတာဖေဆင် ကြားတာ
ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်...

ဟုတ်ပါတယ်...
ကုန်စုံတို့နှစ်ယောက်
စကားတွေ ငြောက်မယ် သိချင်း
ဆိုတယ်... သူတို့က ကကြာ
တယ်... ဘာများမှားလဲ
မစ္စတာဖေဆင်...

မဟုတ်ဘူး...
အသံက... ရှုမဝ... အက်...
ကွဲကွဲ... ဖြတ်တောင်း... တောင်း... နဲ့...
ငါ့... စစ်က ထွက်တဲ့ အသံမျိုး
မဟုတ်ဘူး...

ပွဲကြီးမှာ မေခင်မိ ခွဲခြားနိုင်စွမ်းကို နီ...
သလို... ကြောက်စွန့်... ထွက်လာမိ... မေခင်
သာ... ရှိမိသွား... ဘုရား... အား... နား
တက်တော့မည်...

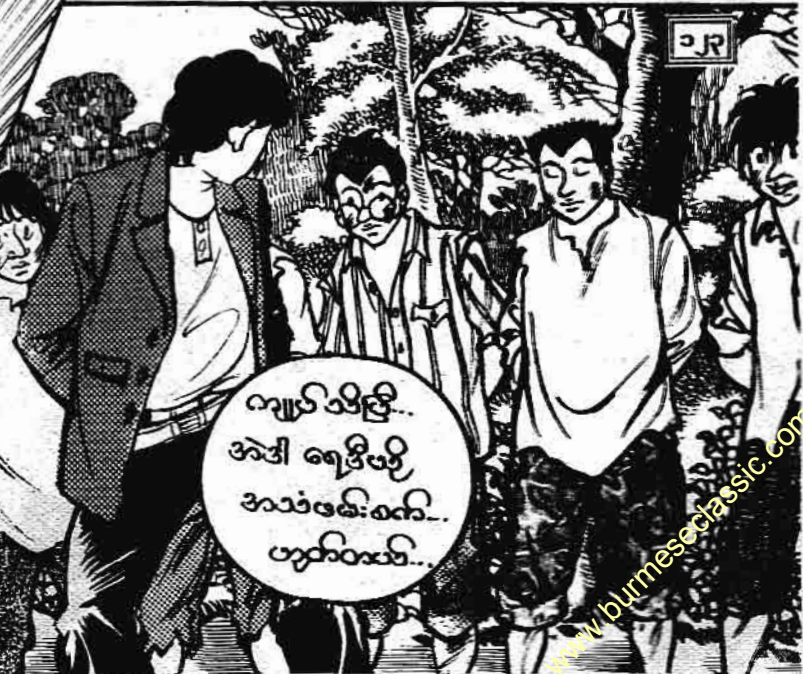

မစ္စတာမေခင်
နားကြားထွက်တာဖြစ်
ငါ့မိခင်မယ်...

မဟုတ်ဘူး
ကျန် နားကြား
မမှားဘူး...

မေခင်က ပွဲကြီးတို့အုပ်စုကို တစ်ယောက်ချင်း
သေချာစု... ခွဲခြားကြည့်ရင်း... စဉ်းစားသန်း... ဝင်နေတယ်...

ကျွန်ုပ် သိမိ...
အဲဒါ ရေဒီယို
အသံမင်း...
ဟုတ်တယ်...

ဘယ်မှာလဲ...
အဲဒီရေဒီယို
ပေးဆေး...

ပျက်စီး ခြေဖျား လက်ဖျားတွေပင် တောင်းတင်း
သွား၏... သောမတ်နှင့် စစ်ကတော့...
ဆိတ်တည်းတည်း...

မသိ... မသိပါဘူး...
ဆီးဖျား ခြောနေတာ... ဘာမှန်း
တောင်း... မသိပါဘူး... ဘာက
လေဒီအို ဟုတ်လား...

မေးနေတယ်လေ...
ရေဒီယိုဘယ်မှာ
လဲလို့...

ပွဲကြီး အခြေအတွက်... ပါးနှစ်ဖက်လုံး ထူမှုအောင် အချက်ခံလျှင်ရသည့်...

မြန်း... မြန်း...

ဟိုအင်လိပ်
နှစ်ကောင် ငြောစမ်း
မင်းတို့ သိရမယ်...
ဘယ်မှာလဲ...

No, ...
I don't know.

မရှိတာကို
မေးတော့ ကျွန်ုပ်တို့
ဘယ်လို သိမှာလဲ
မစ္စတာ ဒေခင်...

စကားပြန်ဒေခင် ဒေါ်ပွဒွား သည်...

မင်းတို့အားလုံး...
ဒီနေ့ရောကလေး
ပေး...

ပုဂ္ဂိုလ်တို့ စစ်လဲ
လောက်... နောက်ဆုတ်
ပေးလို့ကိစ္စသည်...
ဒေခင်က... ရှိများထဲ
ခြေထောက်နှင့် ထိုးစမ်း
ကာ... ခွာသည်...

အပင်ပေါ်...
အကိုင်းများ
ကြားထဲ ခော
ကြည့်သည်...

ဘာမှ မတွေ့တော့...
ဖြန် လှည့်လာ၏...

ဖြောစစ်:
ဘယ်မှာ ငှက် (ဖွက်)
ထားသလဲ...

မသိပါဘူးဗျာ
ငှက် (ဖွက်) ထားစရာ
လည်း... ဘာမှ မရှိ
ပါဘူး...

ဖေခင် မကျေနပ်သေး တစ်ပေဘက်ရှင်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်
သည်... ပွဲကြီးတို့ကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ဖွဲ့ညှိုး ငှက် (ဖွက်) စရာ
အထက်အစား လုံခြုံလောက်လောက်မရှိ... ..

မင်းတို့...
ကောင်းကောင်း
သတိထားနေပါ...

၁၂၆

အသားလွတ် ကြိမ်းမောင်းကြီး...
ဖေခင် ဖြန်လှည့်သွား၏...

ပွဲကြီး... သက်ကြီး...
ရွက်ရင်း... နဖူး...
စီးကျလာသော...
ရွေး... များကို သွက်
လှိုက်သည်...
ဦးသောမတ်က...

ဒီကိစ္စ...
ဘယ်သူမှ မှာလို့
မဖြစ်ဘူးနော်...
တော့ပဲ စီးကရက်...

သောမတ်နှင့် စမ်း သွက်ဝိုင်း သွက်လှိုက် ရယ်ကြကိ...

မှောင်လည်း မမှောင်
ဘူး... စီးကရက်လည်း
မသောက်ချင်ပါဘူး
စီးကရက်သောက်ပြီးရင်
ခေါင်းဖြတ်ခံရမှာ...

တော့ပဲစီးကရက်
ဆိုတာ... အရေးကြီးတဲ့
ထိပ်တန်း လှိုင်း
သတင်းလို့ဖြော
တာ...

ဟုတ်လား...
သိဘူးလေ များ...
ဟား... ဟား
ဟား...

ခေါက်ပွင့်၊ ကာလများမှာ လေဒီအို ဖြောသာ၍ နားထောင်ပြီး... ရှေးကင်းနှစ်ပေဟက်
နောက်ကင်း နှစ်ပေဟက်စီ စောင့်ခဲ့ကြရ၏...နားမထောင်ဘဲလည်း မနေနိုင်ကြ...လေဒီအို
ဖြောသာ နားထောင်ပြီး... မြှော်လင့်ချက်နှင့်... အသက်ဆက်နေကြရတာ မဟုတ်လား...

အာရှကို ထိတိုက်မည်နေ့ သူတို့တွေ လွတ်မြောက်မည်နေ့... ဤနေ့အား လေဒီအိုကြီး
ကြောညာမည်အမျိုးကို စောင့်မျှော်နေကြခြင်းဖြစ်၏...

ဤမျှော်လင့်ချက် မရှိတော့လျှင် သူတို့လည်း
သေရမည် ဖြစ်သွားမှာ သေချာနေသည်...
သောဓတ် ဘာသာဖြန့်ဖြူးသည့် သတင်းများနှင့်
ပွဲကြီးတို့လည်း စွဲနေကြပြီလေ... ..

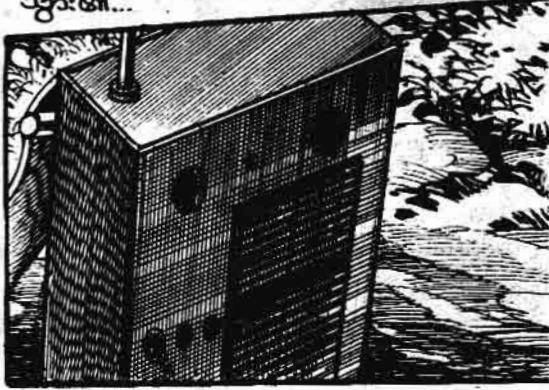
ကင်းသမားတွေ
စိတ်ချရလား...

စိတ်ချရပါတယ်...
ဦးသောမတ်... သူတို့
လည်း သေမှာတော့
ကြောက်ပါတယ်...

အသံတိုတို... အသံတိုတို... အသံတိုတို...
တပြိုင်... နားထောင်နေကြသော
သောမတ်နှင့် စစ်တပ်အား ထားခဲ့ပြီး
ပျက်စီးပါ ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ
ကို... အာရုံစိုက်နေလျက်ရှိသည်...

စကားပြန် ဖေစင်နှင့်... ဗဟိုတို့နေရာ
ပေါ်သေးသေး ဟောင်း... ပျက်စီး... ကင်း
စောင့်နေစဉ်က လေဒီအို အသံတို
သွား၏...

သိပ်ကြောက်စရာ သောမတ် အူယား ဖားပား ရှောင်လာသည်...

ဟင်... ဒါ... ဒါဆို
အာဇာနည် မဟာမိတ်
တွေ... ဝင်လာပြီ
ပေါ့...

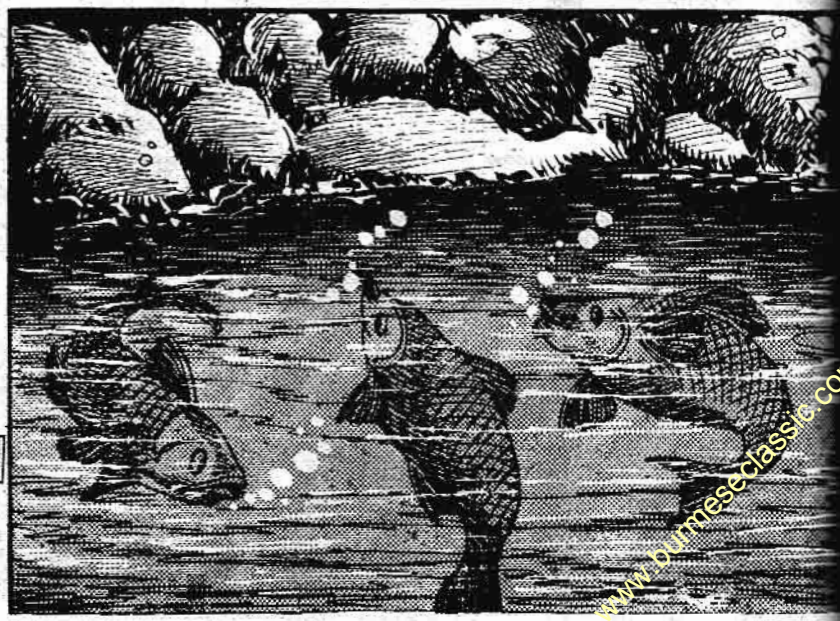
ဒေါ်ခင်အေးအေး:
သိပ်ကို သောချာတာ
ပေါ့ကွာ... မကြာခင်
ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး...
လွတ်မြောက်ကြ
တော့ ဖြား...

ဟား... ဟား... ဟား...
ဟုတ်လှအိုလား ဗျား...
ဂျပန်တွေ နေထိုင်ကြ
ပေါ့...

သက်တံ ချိတ်စ်...
သိပ်ဟုတ်...

ထိုနေ့က...
ပွဲကြီးတို့ အလုပ်
လုပ်ရဦး... ..
တို့သတင်းကို
အားပါးတရ
ငြောဆို မိကြ
သည့်... ..

ဒီလိုအောင် လုပ်ဖို့... ဂျပန်တွေ တလကြမ်း ပြောဝင်
လာဖူး... ချီဒေဗျ... ငါးဖွဲ့ငါး ခေါင်းဒဉ်... စောင်းဖိနပ်
ပုစိုဉ်း အင်္ကျီကဖာစ... ဘာမှ မကုန်ရအောင်...
လှန်လှော့ ရှာဖွေကြည့်ရအောင်...

သို့သော် နောက်တစ်နေ့
မိုးလင်းစမှာဟ်... ဗြာသဒနာ
တက်တော့သလို... ..

ဂျပန်ထိမိုက်... ဒေါသတကြီး ပြောနေတာ
ကို... ဖေခင်က ဘာသာပြန်ဖို့... ..

ရွေးတယ်စခန်းမှာ... စက်မှု
ခံတပ် ကျသွားပြီ... ဂျပန်တွေ
ထိခွဲပြီးဆိုပြီး... တီးတို့ ပြော
နေကြတယ်...

ဒီသတင်း
ဘယ်ကကြား
တာလဲ...

ဘယ်သူမှ မဖြေငြိ...

ဒီသတင်းကို...
ရေဒီယိုချေဘဲ...ဘယ်သူမှ
မယုံနိုင်ဘူး...စခန်းထဲမှာ
ရေဒီယိုရှိတာ သေချာနေပြီ...
အခု ထွက်ပေးပါ...

ထွက်ပေးလို့...
မာစတာကြီးတွေ ဒေါသ
ထွက်ရင်... အလှူခံ
အထက်ခံရမှာနော်...

ဘယ်သူမှ ငါးစစ် မဟာကြီး... ..

ဟိတ်...
မေးနေတယ်
လေ...

အဲဒါ ဘာလဲ
ဆိုတာ သိလည်း မသိ
ဘဲလို့...ရှိလည်း မရှိပါဘူး...
ခင်းများ ထိုလည်း...
ရှာဖွေ... ဖောက်ခွဲ...

ဖေခင်က
ထိုက်ခွ...
ဂျပန်တွေကို
ဖြန့်ဖြူး...
အစီရင်ခံစာပေး

ဝိုင်းပိုက်က မက်တူ့စ် မျက်နှာကြီး နိုရ်အောင် ဒေါ်ပွဲသွားသည်... အိပ်ဆောင် ထပ်ဆုံးပို့
ဖြန့်သွား၍... တန်းစီ ရပ်နေသော... ရွေးတပ်သားများအား... အာဟိလိက် ပါးရိုက်ကော့သည်...
တစ်ယောက်မှ မရုတ်... လူငါးဆယ်ကျော် ကုန်သွားတာတောင် ဒေါသမဖြေ... ..

လက်ပန်း မကျသေးသော မက်တူ့စ်က
နောက်တစ်ခေါက် ထပ်ရိုက်ဖြန့်သည်...

ရိုက်ချက်က... အားပါလွန်း
သဖြင့်... ပါးမှာ လက်ငါးရာ
ကျန်ခဲ့သလို... လူငါးယဉ်
ဆင်းသွား၏... ..

နှစ်ကျော့ ဖြစ်
ရိုက်ပြီး နောက်...
ကွိုကွိုကွကွတွေ
ဖြောသပွယ်...
စကား ဖြစ်က...
ပွဲကြီးတို့
အုပ်စုကို
လက်ညှိုး
ညှပ်ကြီး...
ကွိုကွိုကွကွ
တွေ...ဖြော
ဖြစ်၏...

တို့ယိုတာကြီး ဗိုဇွဲ ဒေါ်ဖွဲက...
သောမတ်တို့ အုပ်စုကို တွန်းထိုး
ရိုက်ပတ်၍... ခေါ်ထုတ်ခဲ့သည်...

မင်းတို့ ဖွက် (၄၀၀)
ထားတဲ့ ရေဒီယိုကို သွားယူ
ပေးဖို့... နာရီဝက် အချိန်ပေး
မယ်လို့... မာစတာကြီးက
ဖြောနေတယ်...

ဖေခင် ဖြောကြီး သပွယ်နှင့်... လှပန်များနှင့် အတူ
ပွဲကြီးတို့တွေမှ ခေတ္တ ပျောက်သွားတော့သည်

ပွဲကြီး...ဘေးမှ
ဦးဘောမတ်ကို
လှည့်ကြည့်ပြီး
မျက်ဝန်းခွင့်...
မေးခွန်းထုတ်
လျက်သည်...

ဦးဘောမတ်က
လည်း...ပွဲကြီး
အမေးကို သိရှိ
ဟန်နှင့်...ခေါင်း
ယမ်းဖြူ...အဖြေ
ပေးသည်... ..

ခဲတွေ ဂဝံတွေ ပေါ်သော မြေထဲ...ခွဲထောက်နေရ
သည်...ခွဲကွဲက မသေးလှ...ဘယ်သူမှ ကျင့်ကြံစွာ...
မနေနိုင်ကြ...နေရာရွှေ့ပြီး...အနာသာကိသာအောင်
ဖြင့်နေကြရသည်...

ထိုနာရီထက်သည် မဟာအင်္ဂါရပ်...အလည်သွားရသလို ခွဲကွဲကြီးလှသည်...

နာရီတစ် ဖြည့်သွားချိန်မှာတော့...
စကားပြန် ဖေဆိနှင့်... ဂျပန်များ
ပြန်ရောက်လာသည်... ..

ထိုအချိန်ထိ နူးနာနေတာ
တောင်... ဘယ်သူ့မှ မရွှေ့မိ
ကြတော့ မာစတာကြီး
ပေါက်ကွဲသွားသည်... ..

ကဲ... ရေဒီယိုကို
ဘယ်သူ့သွား ပေး
ပေးမှာလဲ...

ထိပ်ဆုံးတွင် နူးထောက်နေသည်... ဗြိတိန်၏ ပေါင်ပေါ်
စစ်နယ်နှင့်... ရွှေစုံတက်ရပ်၍ ရွာနှင့် နင်းချေသည်...

ဟွား... ဟွား...
ဒီတောင်မလေး
ဟဲ့...

၁၃၆

ဗိုလ်၏ ချီခေန် အော်သံက...
ပုံတင်ထပ်မျှ ဟိန်းထွက်လာ၏...
ဘယ်လောက် နာကျင်လျှင်မလဲ
ဆိုတာ...စာနာကြည့်လိုရ၏...

က...မာစတာကြီး
ဒေါ်ဗုခေန်ကြီးနော်... ---
သက်ပြီး ခေါင်းမာနေမယ်
ဆိုနှင့်...မင်းတို့အသက်
တွေ...အာမခံချက်
မရှိတော့ဘူးနော်...

ဒါလည်း ဘယ်သူ
မှ...မလွှတ်...ဘာ
ဝကားမှ...ထွက်
မလာ... ---

မာစတာကြီး ပိတ်မထိန်းနိုင်တော့သလို...ဗိုလ်က
နားထင်လို့ သေနတ်နှင့်ချီနိုရင်း...ဒေါ်ဗုခေန်နှင့်
ပြောရာ...ဖေခင်က ဘာသာကြို၏...

မင်းတို့ မဖော်ထွက်
နိုင်...ဟိုကောင်တို့
သတ်ဖက်တော့မယ်
တဲ့...

ပွဲကြီး... ဗိုလ်ကို လှမ်းကြည့်ပါပြီ
ဖြိုးတော့... ပိုးသေမောင်ကို ကြည့်ပါသည်...

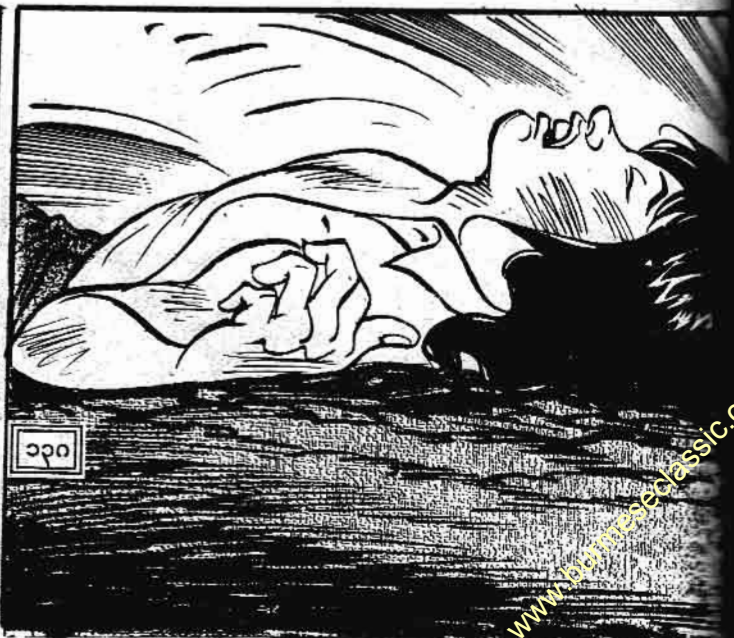
ဦးသေမောင် မသိသေး...
ခေါင်းယမ်းဖြုတ်... ...

သိပ်ကြောက်စရာ သေဆုတ်သံ ထွက်လာသည်...

ဆတ်ခနဲ တုန်သွားသော ပွဲကြီး... ဖျတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်၏... ဗိုလ်ကို မှောက်ရက်
လဲနေပြီ... နားထင် ပွင့်ထွက်သွားသဖြင့် ဖြစ်မကောင်း...

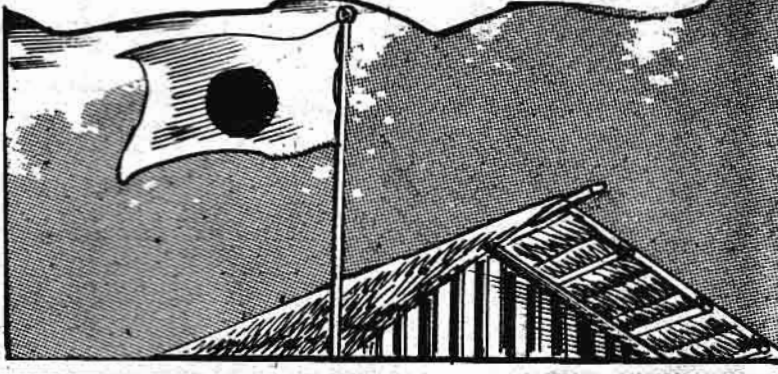
လူ့သတ်သမားငယ်က ကြိမ်းမောင်း
ပြောဆိုပြန်ရာ အောင်က မှင်းဖြူပေး၏...

ခေါင်းမာနိုင်မလေ
ဆိုတာ... တစ်ခုကို
တစ်ယောက်နှိုးသတ်
ပြီး... စစ်ကြည့်မယ်ဆိုတဲ့...
ကဲ... စဉ်းစားကြည့်ပါ
ကွာ...

မင်းတို့ ဒီပုံစံ
အတိုင်း ဆက်နေရ
မယ်တဲ့... တမင်းစားရဖို့...
ရေဘောက်ရဖို့ စိတ်
မကန့်နဲ့... ဘယ်လောက်
အထိ...

စက်မှုပစ္စည်းကုန်သွယ်ရေး... ကြေးနန်းသတင်းနှင့်
သိခဲ့ပြီး အောက်လက်ငယ်သားများ... စိတ်ဓာတ်ကုန်ဆောင်
ဦး၍... ဂျပန်အထက်အရာရှိများက ဖွဲ့ဖိုထားခဲ့ကြသတည်း...

သို့သော်... ထိုသတင်း
ကို... တစ်အားငယ်
များအထိ... အကုန်
သိသွားအောင်...
ဤမျှလောက်ထိ
ပေါက်ကွဲကာ...
ပွဲဆုနေခြင်းဖြစ်၏...

ရောဂါပွင့်ရက်များက...
 ပွင့်တိုင်း... ငရဲခန်း...
 များပင် ဖြစ်တော့၏...

အာရီးလွှဲ မတတ် အေးယောဉာများ... ဖြစ်... ယင်
 မှတ်တိုင်၏ နှိပ်စက်မှုများ... နာကျင်မှုများ...
 ဆာလောင်မှုများနှင့်... နယ်နိးလုံးရသပွင့်...

ရေထက်တာက ပိုခဲပြီး၏... ဝိုင်ချိုပင် မနေနိုင်တော့ဘဲ...
 ဖက်လကျသရများပါ ရှိလာသပွင့်... ပွင့်လည်း တောင့်
 မထားနိုင်တော့...

ဦးယောမော်...
 ဟိုဒုတိယက...
 တကယ်ပါနော်...

တကယ်ပါ...
 သိပ်မကြာခင်မှာပဲ...
 ရောဂါလာပြီ
 တော့မှာ...

၁၄၀

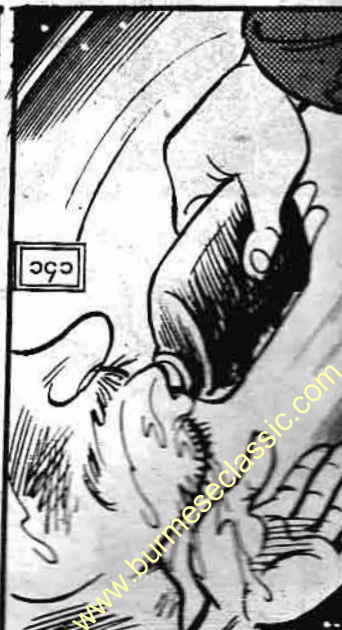
ဒီမှာ လူတွေ
အလကား သေကုန်
လိမ်မယ်... ကျွန်...
ဆင်းခံရဦးမယ်
ဗျာ...

မလုပ်ပါနဲ့...
ဒါလေးကြောင့်... ဝဋ်
ဈေးကွင်းချက်တွေ.. အဆောင်
လက်ခွဲတာ... တကယ်တော့
များ... ဆောက်မလာဘူး
ခိုရင်လည်း...

အဲဒီကောင်နဲ့
လှမ်းပြီး ဆက်သွယ်လို့
ရတာပဲ... ဘယ်လိုမှ...
အဆုံးရှုံးခံလို့ မဖြစ်
ဘူး...

ဦးသေတာမက ချင်းပြတာလည်း မှန်နေသဖြင့်... ပျက်စီး ပါးစပ်ပိတ်သွား၏.. ကျန်များနှင့်...
စကားပြန် ဆောက်မလာပြီး... ကယ်တင်ခွင့်ကြီးများလို့ သူတို့ကို ရေခိုက်သည်...

ကဲ... သာမင် နှစ်ကောင်
 ဟိ ငြိ: ရှက် ခြောက်ထား တယ်...
 ရေ နီ ဟို သွား ယူ ပေး ခြင်... သာမင်
 သား နဲ့... ထု မင်း စား ရှာ မယ်...
 ဘယ် သူ သွား မလဲ...

ရွေး တယ် သား တွေ... ဘယ် သူ မှ မ လျှ နီ ခြင်...
 မာ စ တာ ငြိ: ဒေါ သ ကာ ထစ် ဒာ ပေါ်...
 ဗြိ ကျ သွား ဇာ...

စစ် ခို ဟိ လက် လှန် အိမ် ခိုင်း သလုပ်...

ရယ် နီ တယ် သား လာ ပေး သော အို တစ် လုံး ကို အေ ခင် က လှမ်း ယူ ခြင်...

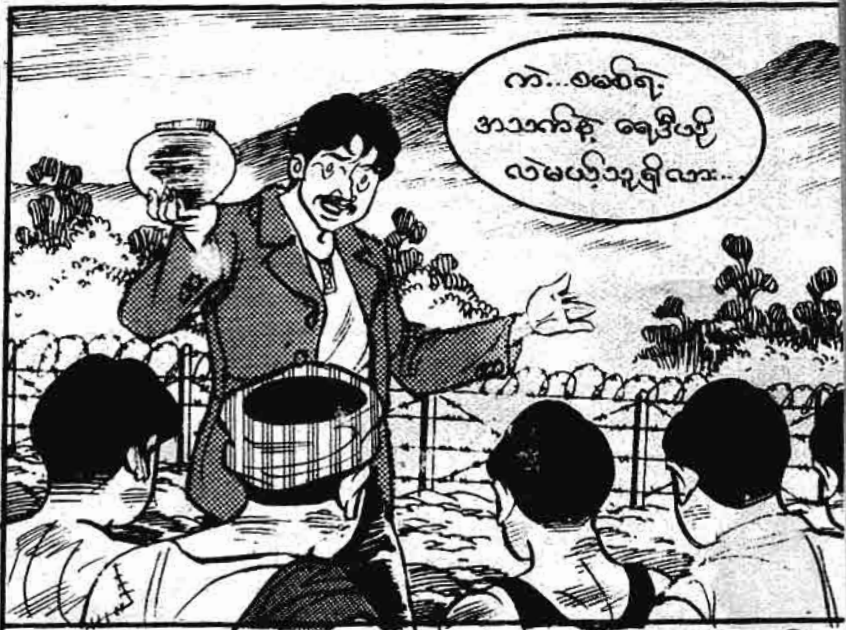
၁၄၂

ဒီအဖို့ထဲမှာ
တော်ပြတ်နေတာ၊ မြေ
ပြွန်ကိစ္စကို တစ်ကောင်
ရှိတယ် သူတော်တော်
ဖွဲ့ကစားနေပြီး စစ်စစ်
ဖွဲ့ကစားပေါ့...

ဒီအဖို့ မှောက်
တင်ထားလိမ့်ကစား
သိပ်ကြည့်ကောင်း
မှာပဲ...

ဖေခင်စကားကြောင့် အားလုံး ကြောက်သိမ်း ဖြစ်ပြီး ထသွားကြ၏...

ကဲ... စစ်စစ်
အသက်နဲ့ ချေဖို့
လဲမယ့်သူရှိလား...

ဘယ်သူမှ မဟုတ်... ဖေခင်က ကွဲကွဲကွဲကွဲ ဖြောင့်မတ်ချီ... ဂျပန်
လေးယောက် စစ်စစ် မြေလက်များပေါ် တက်ရပ်လိုက်ကြ၏...

စစ် လွှတ်နေတာ...

meseclassic.com

ဖေခင်က ခြေကြွက်ပါသည် အဖို့ကို အဖျားဖြင့်
စစ် ချက်ပေါ် မှောက်တင်လိုက်သည်... အဖို့ကို
လက်နှင့် ဖိထား၏... ..

အားလုံး ထိုဖြစ်ကွင်းကို အသည်းတလိက်ထိက်နှင့်...လွမ်း
ကြည့် နေကြသည်... တိတ်ဆိတ်နေသဖြင့်...အဖို့ထဲ ဖက်ဖြေ
နေသောကြွက်၏...အသံကိုပင် ကြားနေရသည်... ..

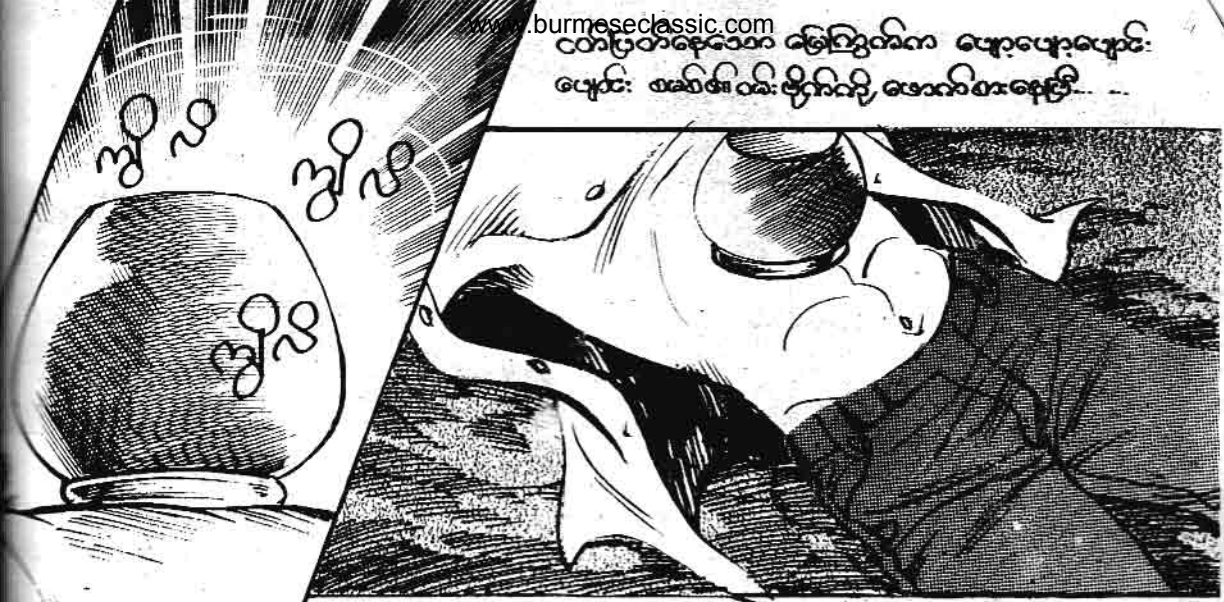
ခဏတဖြုတ်တော့ အာဗု
မထူးခြား... ..

သိပ်မကြာခင်
မှာပဲ စစ်၏
အော်ဟစ်သံကို
သွေးဖျက်လှ
မတက် တွေ့
လိုက်ရသည်...

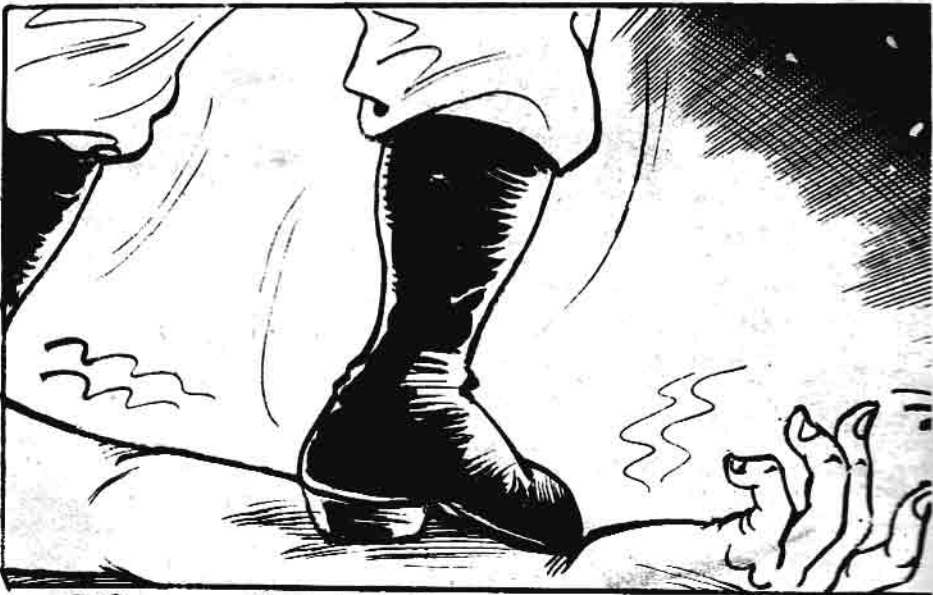
၁၄၄

meseclassic.com

လှလှပပဖောက် တက်နိုင်လား...အော...အမဲ၏ ရှိနေတာကိုလောက်၊
ကြည့်ရုံနှင့်...ခံစားရမည့် ဝေဒနာအား ဖြစ်သင့်သင့်သည်...ရက်စက်
ပျက်စားမှုတွင် ခံတင်လောက်သည် ဖက်ဆစ်များပင် ဖြစ်သည်...

အမဲ၏ အသံနက်ကြီးနှင့် ဖောက်ဟစ်သံလား...တောတောင်ဝဲတွင်
ဖဲတင်ထပ်ဖြူ...ပွက်လှောင်ခြင်းများ... ..

အိုအိုအို

အာဝိတ်ကံ ဆိုးလွန်း
လှသည့် စစ်၏။
ဒေဝါဘာစုန်း ကန်
ရှုရှား ဝါးဖြူဖြူ...
အားပျော့လာသည့်...
သုံးဝ ရေညှိနှင့်
ဝေရာ...

မှောင်ကလေးပေး အိုးနွှဲခမ်းမှ လွှဲတိုက်ဆင်းလာသည့်...

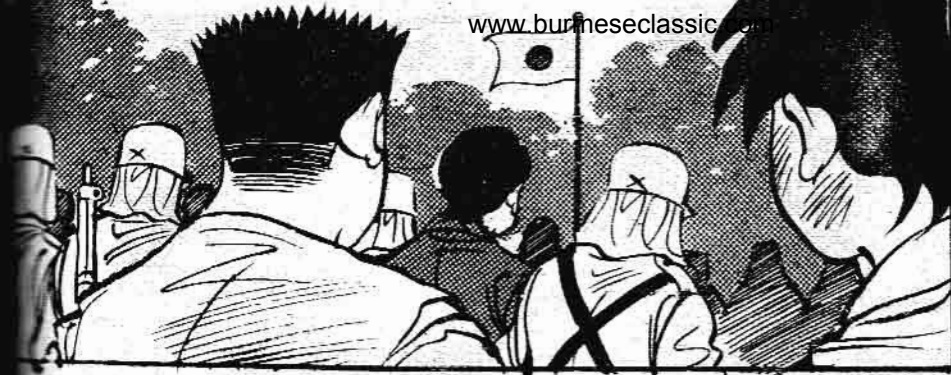

ဂျပန်လေးပေးကန်နှင့် ဖေဆိတို့ အားငါးတရ ရယ်မော
လာ... စစ်နားမှ ထွက်သွားကြ၏... ဖေဆိက လေညှိဖြင့်
လှည့်ကြည့်ရင်း...

အဲဒါ...
နဖူနာပဲ...

တို့ပုဂ္ဂိုလ်က
မက်ဝံ့စွာနှင့်
အဖွဲ့ ငြိမ်ထွက်
သွားကြ၏...

ပွင့်လင်းနှင့် ဘောမာတို့ စုဖက်ဝံ့ ရောက်သွားသည်...
ဘောမာတို့က စုဖက်၏လေ့ရှိချောင်းသွေးကြောကို
ခင်းကြည့်၏...

ပွင့်လင်းက စုဖက်ဖို့ကပေါ်ဖြူ အိပ်ရာကို ဝန်ဆောင်သော
လက်ထောက်နှင့် အပင်ရှားလေ့ရှိသည်... ..

ငြိမ်ထွက် ခေါင်းပေးပါသည်...

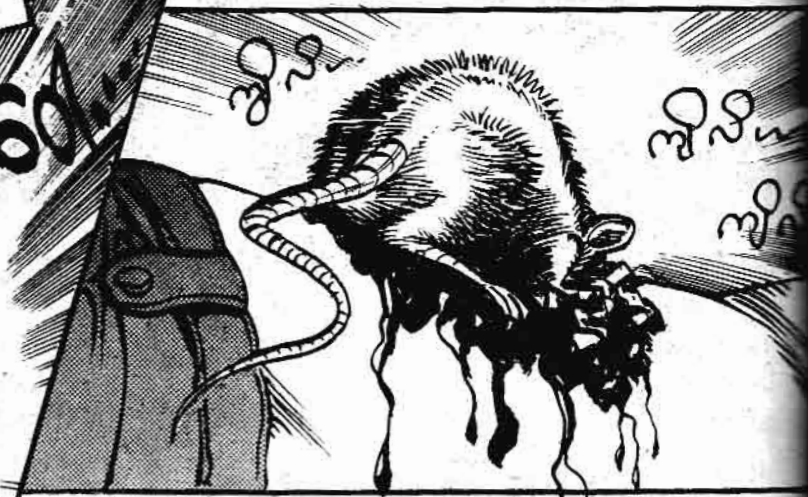

သစ်တော၊ ဝမ်းဗိုက်၊ ဟောင်း၊ လောင်း၊ ဗွင့်နေ၏...

ဒုက္ခိ ပျိုတက်နေပြီ...
ဖြစ်သွားသည်...

ဝေ...

မြေကြွက်ကြီးက အထူးအရ အားသောက်နေတုန်း...

သောမတ်က...
အော်၏...
မြို့ကျယ်... ဗွင့်
ဟနေသည်...
မျက်လွှဲများ
တို့ ဖိတ်လေး
လိုက်သည်...

ငရဲခန်း ဆရာတော်များ ရှုညှိကြတာလား...
အာဇာနည်သေဆုံးသွင်း သုံးယောက်
ရှိခဲ့ပြီ... အခြေအနေကို ပွဲကြီး...
သည်းမခံနိုင်တော့...

တို့ညှိတာ ဦးဆောင်သော ငရဲသားများ
ရောက်လာကြပြန်သည်...

ဘာစကားမှ မြောမနေတော့ဘဲ တို့ညှိတာက...
ကင်းပြန်ရင်မျှ သောမက် ဂုဏ် (ကုတ်)ပေါ်တင်
လိုက်သည်...

သောမက် ဂုဏ်ငြိမ်နေလောက်သည်. ပွဲကြီး ကိုယ့်ပိတ်ကို ထိန်းချုပ်မရ၊ ဖြစ်နေ၏...

တို့ယုံတာ ဓားကို
ကိုးမြောက်လောက်ပါသည်...

ပွဲကြီး ရဲ့ဝံ့စွာ ဝေရပ်လို့က်
၏...

ကျန်
ရေဒီယိုသွားယူ
လေးမယ်...

ဟား...ဟား...
ဒီလိုမှမပါ...

ဖေခင်နှင့် ကျန်များ
ပွဲကြီး ခေါ်ရာနောက်
လိုက်သွားကြ၏...

သောမတ်
ဒေါ်ပွဲရွှေ...
ကုန်ခဲ့သည်...
မတက်နိုင်...
မဟာမိတ်
တပ်တွေ...
ရောက်လာ
သည်အခါ...
မြို့သည်လူ
တွေ...
အသက်ရှင်
နေစေချင်
သည်...

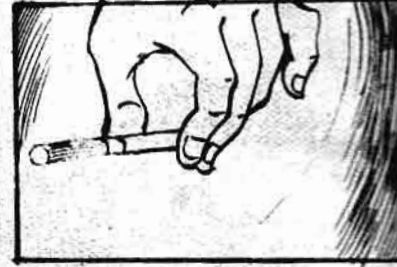
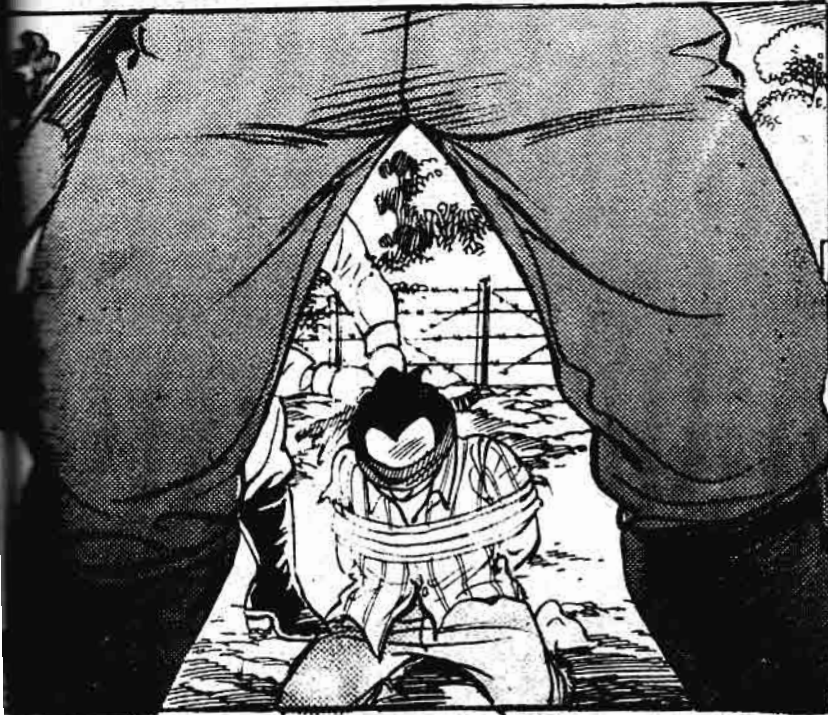

အာနိ: <၈> ပွန်မြောက်ခြင်း

ကျန်ရစ်သူများကို ငွေထပ်ပေးပြီး ပွဲကြီးအား အထူးဆု ချီးမြှင့်
ရန်... ဂျပန်တို့ ငြိမ်ဆင်နေသည်... ကင်ဗိုလား ကျည်ဆံ
လား တော့ မကွဲပြား... ရွှေလူများ ထုံးစံအတိုင်း ပွဲကြီး
များစွာကို အထက်စံဖြင့်... စည်းနှောင်ထားလေသည်...

ပွဲကြီး စိတ်ချော့ပြီး
သနားရင်ကတော်... တရား
ဂုဏ်တော်ကို စွတ်ဆို
ပွားများနေလျက်ရှိ...

သူ့ နှုတ်ခမ်းများကို တစ်ခုခု ရောက်လာသည်... အနံ့အသက်အရ စီးကရက်ဖွန်း
သိလျက်ရှိ၏... ပွဲကြီး ပြုလုပ်နိုင်သည် ထင်၏... ..

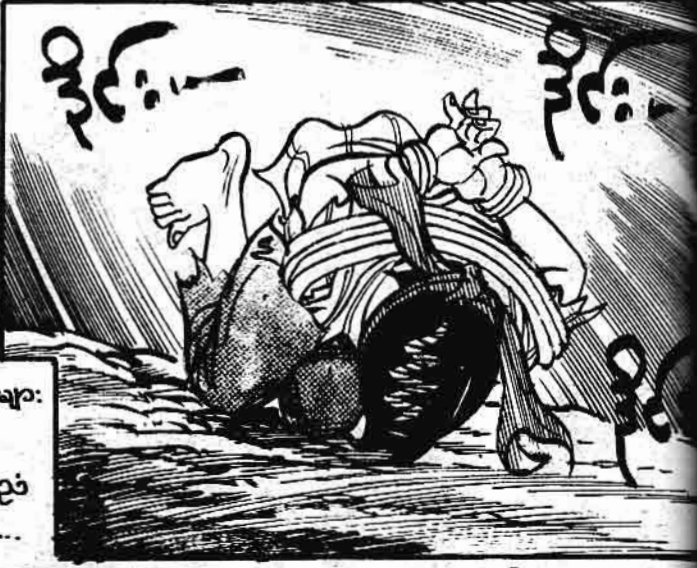

နောက်ဆုံး အခွင့်အရေးကို
ပွင့်ပြီး... ကောင်းကောင်း အသုံး
ချုပ်ကိုင်သတည်း... စီးကရက်ကို ဖွာ
ရှိုက်ရင်း ကျေးဇူးကို သတိရမိ၏...

အသေ မကြောက်နာမိ... ကျေးဇူးကိုမောင်း
ထုတ်ပြီး လူ့စားစားစွာ နေထိုင်မှာပင်... ..

ကြားလျှောက်ရသည့် ယေဘုယျသံကြောင့်... ပွင့်ပြီး
တစ်ကိုယ်လုံး ထွန်တက်ပြီး လေကျ သွားသတည်း...

ထူးဆန်းသည့်က... ယေဘုယျသံများ
အဆက်မပြတ် ကြားရသလို...
ဒေါဟာစ် အမိန့်ပေးသံများ ဆူညံ
နေခြင်း ဖြစ်၏... ..

သူ့ကို ဆွဲယူ၍ တွေ့ဆုံ ပြောဆိုတာ...
သောမတ်သာ ဖြစ်သည်...

တွေ့တာ ပွဲကြီး
သောမတ်တပ်တွေ
ဝင်တိုက်နေပြီ
သိလား...

ဗျား...လား...
ဝမ်းသာလှိုက်တာ
ဗျား...

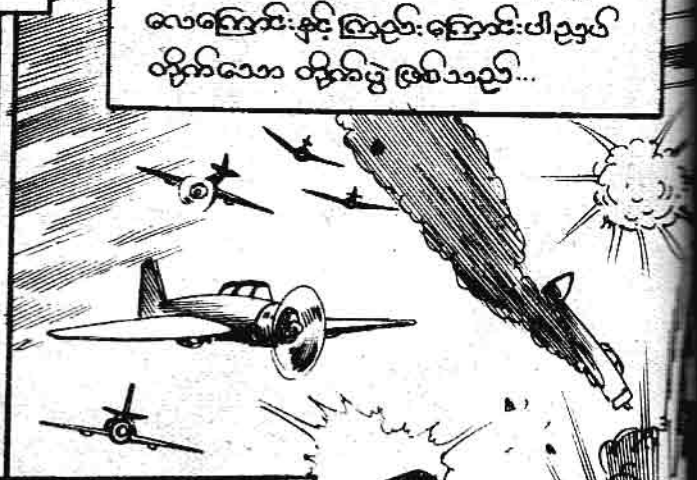
သားလွတ်ရာ ကျည်ကွယ် မျက်လွယ်ချောင်းမှ လက်ဖြန်
ကြီးနှင့်...မျက်နှာမှ စပွားထားသည်...ပိတ်ခက် ဖြစ်ရသည်...

သံဖြူရေပိတ်စွင့်
မှာတော့...ကမ္ဘာ
ပျက်နေပြီ...
ထိုအချိန်မှာပင်
လေပဟာဗုံသံတွေ
ကြားရ၏...
သောမတ်၏
ဦးဆောင်မှုနှင့်...
သူတို့ တောထဲ
ဝင်ဖြောင့်ကြွရန်
သည်...

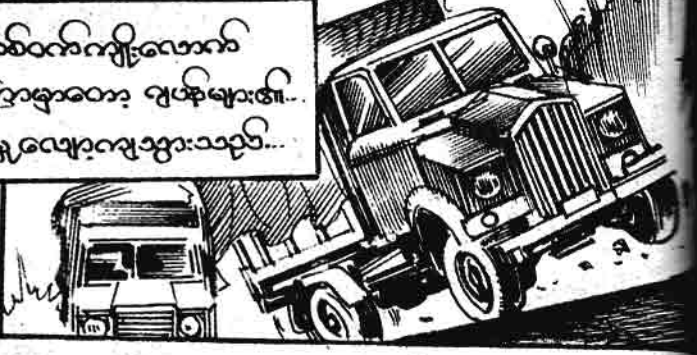

ရတနာလမ်းခင်းဖို့ လျှောက်တွေ
ထုတ်ပစ္စည်းသေဥ...တောင်ကမ်းပါး
ယံတွင်...ခိုကပ်၍ ဖုံးရောင်ရသည်...

လေယာဉ်ဖျံတွေ မရေမတွက်နိုင်အောင်...
ပါသော...တိုက်ဗွဲကြီးက...ငြင်းထန်လှစွာ၏...
လေကြောင်းနှင့် ကြွညှင်းကြောင်းပါဥဒွပ်
တိုက်သော တိုက်ဗွဲ ဖြစ်သည်...

နေတစ်ဝက်ကျိုးလောက်
ဖာကြာမှာတော့ ဂျပန်များ၏...
ခွဲခွဲလျော့ကျအားသည်...

အသက်လွ ဖြေးလာသော ဂျပန်အဖွဲ့လောက်...
ထိတ်ထိတ်ပျာပျာနှင့် ရောက်လာ၏... ...

သောမတ်က... ဖြည်းဖြည်း... နှိပ်စက်လှည့်... ပွဲကြီး...
တို့... တစ်ချက်လည်း... ဝိုင်းကျက်၏... သွေးပျက်ပြီး...
အခြေခံတောင်တောင်... ဖြစ်နေသော... ဂျပန်နှစ်ပောက်
ကို... လက်စားချေခွင့် ရလေ့ရှိသည်... ..

ကျန်နေသည် ဂျပန်စစ်သားက... ဓားကိုကိုင်ကြောက်
ပြီး... သူ့ဗိုလ်သူ တို့စိုက်ချလှိုက်သည်... ..

ပွဲကြီးတို့ အံ့ဩခင်သက်မိ
သွားသည်... ..

ပွဲကြီးတို့ လှပနုစေ့ကို အံ့ဩလေးစား
သွားမိ၏...

သောမကက...

အဲဒါ လှပနုစေ့...
ကမီကကလေး မိတ်မိတ်နဲ့
ကိန်းကိန်းကို ဟာရာကိန်
လှုပ်တယ်လို့ ခေါ်တယ်... အဖမ်း
ခံရသူ... အသေခံမယ်ဆိုတဲ့
စိတ်...

ဥာဇောကောင်းလောက်တို့ သေနတ်သံများ ငြိမ်ငြိ...
တိုက်ပွဲများ ငြိသွား၏... ..

ချွေးတစ်သားများ သွယ်နိုးများ
အလွန်တော့... မဂ်လောနေ့တို့
နေ့ကြော်ငြိမ်းဝင် ဖြစ်သည်...

မဟာမိတ်အဖွဲ့၏.. စဉ်းစားသည့်
အသားဟင်းများ၊ ချောကလေးများ၊
အရက်များ၊ ဖောချင်းသောချင်း၊
သောက်စားနှင့်ရသည့်... ..

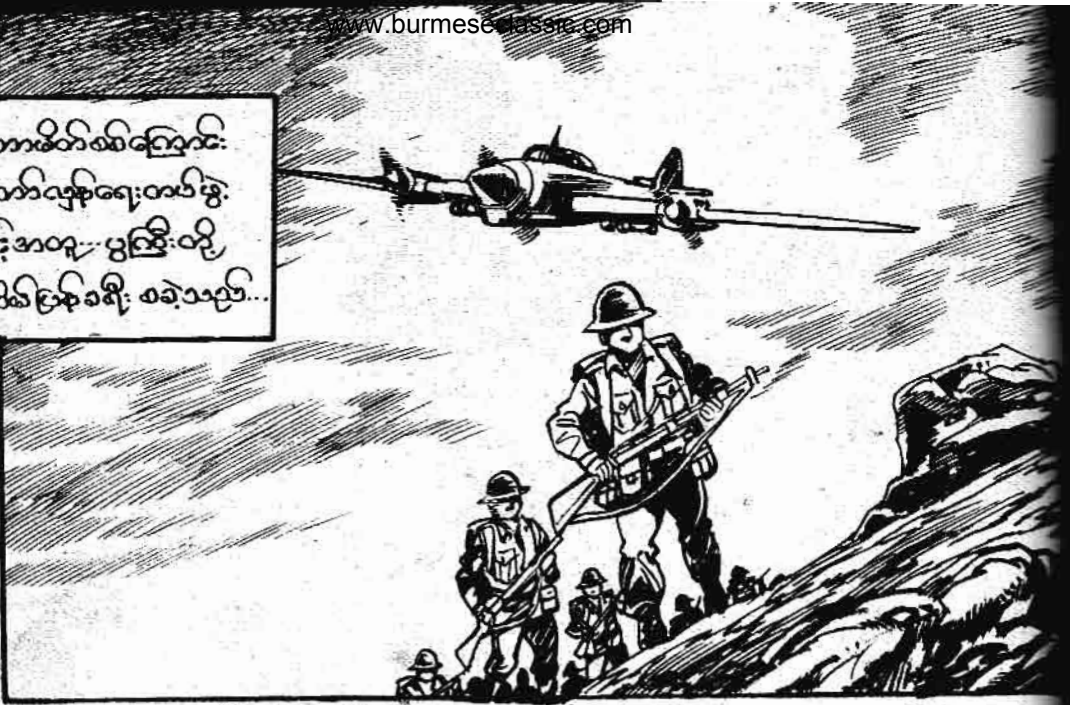
အသေစော်သွားသော စစ်ကိုသတိ
ရပြီး... ဝမ်းနည်းမိကြ၏... ပွဲကြီးမှာ
တော့... ကျေးဇူးကို ပေးထားခဲ့သည့်...
ကတိအတိုင်း... အသက်နှင့်ကိုယ်
ထွဲလျက်... အိမ်ပြန်နှင့် ရကောမည်မို့
ပျော်မဆုံး ဖြစ်နေသည်... ..

အိမ် အတွက်လည်း ဂျပန်တွေ
ကို... လက်စားချေနှင့်ရခဲ့ပြီး...
ပွဲကြီးရင်ထဲ ကျေနပ်ခြင်း
ရောင်ရဲ့ခြင်းတွေ... ထွန်းမြဲပြီး
ပီတိဖြစ်နေတော့၏... ..

မဟာမိတ်၏ကြောင်း
တော်လှန်ရေးတပ်ဖွဲ့
နှင့်အတူ... ပွဲကြီးတို့
အိမ်ပြန်ခရီး စခဲ့သည်...

ပွဲကြီး စိန်ပြောင်းတစ်လက် ကူသော်တစ်လက်... မာန်တက်နေပါသည်... ရိက္ခာ
အပြည့်အစုံပါသည်။ စစ်ကြောင်းနှင့်မို့... မောသည် ပန်းသည် မထင်... ရွှေလွှမ်းတို့
အားမာန်တွေအပြည့်...

ကျွန်ုပ်ပြန်လာပြီ...
ကျေးဇူးဥရေ...

ဒေသနာသံတွေ တိတ်ဆိတ်သွားတာ... သုံးရက်
လောက်... ရှိပြီ... ရွာသူ ရွာသားတွေလည်း တွေး
စဉ်းစမ်းသည် သဘောနှင့် ရွာပြင်ထွက်လာကြ၏...
ကျေးဥလည်း ရွာထဲ လျှောက်ကြည့်သည်...

ဆရာတော် ဒူးနာနေသဖြင့်...
နံ့လင်ကျော်နှင့်... တောင်နံကြီး
ဆေးဖြစ်... ရလို့ရငြိစား မေးစမ်း
ကြည့်ရသည်... ..

အဘယောင်း
တောင်နံကြီးဖြစ်
ရှိလား...

ရှိတော့ရှိသကဲ့...
ဒါပေမဲ့ ဟိုနေ့ကပဲ...
ထင်းဆိုင်ကပ်စလိမ့်
တယ်...

ဟောတော်...

တော့ဟိုးပြီးမှ
ထင်းမှ မကောက်ရ
ဘဲကွယ်...

ရွာထဲ လျှောက်မေးတော့လည်း အားလုံးက ရယ်နေတဲ့ အသံနဲ့ ငြိမ်သက်တဲ့ အသံနဲ့...
 အားလုံးက ရယ်နေတဲ့ အသံနဲ့ ငြိမ်သက်တဲ့ အသံနဲ့...
 လူငယ်... အားပါးတရ ခြောက်နေကြသည်...
 ဟုတ်တော့ ဟုတ်လောက်သည် ထင်၏... ငြိမ်သက်တဲ့
 တစ်လလုံး... ရယ်နေတဲ့ ရွာကို ဖြတ်ပြီး... သေပြေး
 ရှင်ပြေး သွတ်ပြေးကြတာ... တွေ့ခဲ့ရသည်...

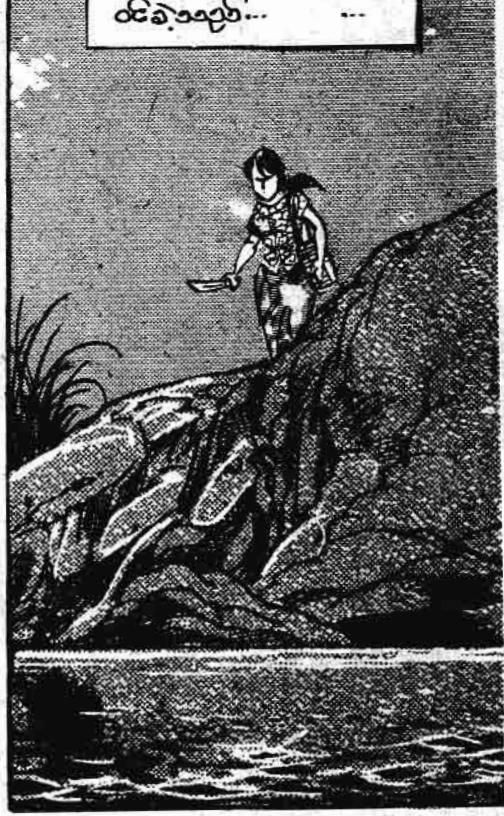
အင်္ဂလိပ်တွေနှင့်... တော်လှန်ရေး အဖွဲ့တွေ
 လိုက်လံ တိုက်ခိုက်ကြသည်... အသက်လူ
 ငြိ... ရွေးပြေး ထက်ပြေး ပြေးကြသည်...
 ရွာကိုယ်... နှိပ်စက် ပေးမည့်အခါ... ..

အချောင်း သေဆုံး
 ဖြစ်ပြီး... သေမည်
 ဖြစ်ချိန်... ရွာထဲ
 မထွက်ရကြောင်း
 ဖြစ်၏...
 တော်လှန်ရေး
 အဖွဲ့တွေနား...
 ကိုယ်တို့ပါလာ
 မလာ... မျှော်
 သော်လည်း
 မောတာသာ
 အဖတ်တင်ခဲ့သည်...

တစ်ခွာလုံး တောင်နံကြီးနှင့် နယ်လျှောက်ပြုချာမရ
သဖြင့်...နီးရာအိမ်မှ...ဓားမတစ်ချောင်းကို ဆွဲကာ...
တောထိုးခဲ၏...တောထဲမှကာ...တောင်နံကြီး နယ်
လျှောက်တွေ ဖော့ခြင်း ဘော့ခြင်း... --- ---

ဘကြီး ဘုန်းကြီး ဒူးနာ
သက်သာစေဖို့...ကျေးဉာ
ဇာရဲရွှေနိုင်ကာ...တောထဲ
ဝင်ခဲ့သည်... ---

တောကောင်လေးတွေက စိတ္တနှင့်
ဆင်ခြင်သလို...ဘာသာဘာဝ ပျော်ဖြိုး
နေကြ၏... ကျေးဉာ ဘေးပင်တွေရှိရာ
တောနက်ထဲ...တရွေ့ရွေ့ တို့ဝင်ခဲ့သည်...

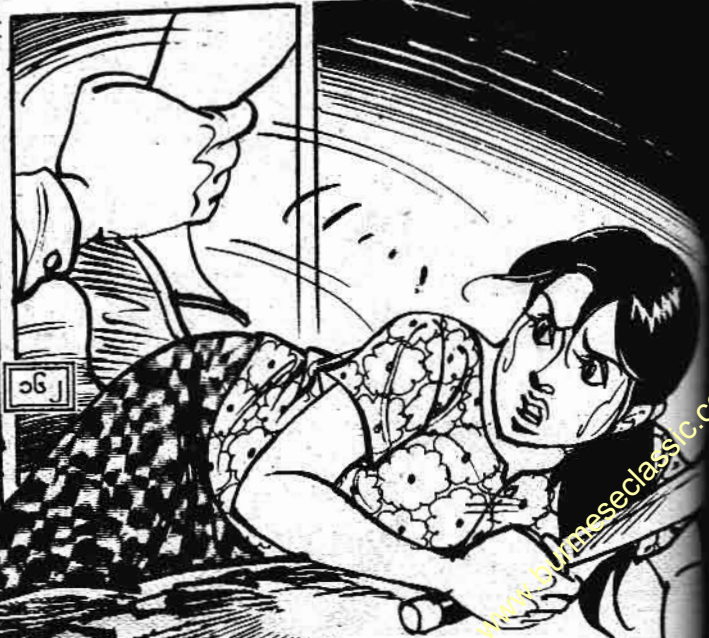

နံလင်ကော့က အဖင် တွေ
ချီ... အဖြစ်တုးရနဲ ဗြင်
ခိုက်... ဥပညးသံ ဗြားမိ
သဗြင်... ကေးဥ ဝဏ္ဏသွား
သညး... ..

အထိတ်တလင်နဲ... ဓားမကို အဖင်ကိုင်ရင်...
အသံ လာရောသို... ကေးဥ တရွေ့ရွေ့တိုးလာမိ
ခြုံငြားထဲ... လဲနေသည့် လူ့အစ်ပေဘက်ကို
တွေ့လိုက်သည့် အခါမှာတော့... ..

ထွက်ပြေးမည့် ဟန်ပြင်တော့... ဂျပန်က သူ့ခြေ လောက်လှမ်းခွဲထားချီ... ကေးဥ
မှောက်လျက် လဲသွားသည့်...

ဂျပန်က မမာစကား ပြောလာချို့...
ကေးဥ နည်းနည်း အာဂြော့ကန်ပြေ
သွား၏...

ကျွန်ကို
ကယ်ပါ...
မိန်းကလေး...

ဘယ်လို
ကယ်ရမှာလဲ...

ဒက်ရောင်ကို
ကလေးပါ ချစ်ဖျက်ပြီး
ထွက်သွားလို့ရှင်အောင်
လုပ်ပေးပါ...

ဒက်ရောင်နှင့် ဆိုင်ကော့... သူ့ကို ဒက်ရောင် မဖြေနိုင်မှန်း သိပြီး
အာဂြော့ကန်အလယ် ကင်းသွား သာဥပ... ..

ကျွန် ဂျပန်ကို
ဖြန်ရောင်က မှဖြစ်မယ်...
အမေအိုကြီးက... ကျွန်
ဖြန်လားတာကို မြှော်
နေမှာ... ကျွန်လေးလို့
မဖြစ်ဘူး အမေအာတွက်
အသက်ရှင်ရဦးမှာ...

မင်းကို
ကယ်ရင် ကျွန်
ညွှန်ရောင်မှာ
ပါ...

ဂျပန်ကောင်အား ကျေးဇူး
သနားသွားရသည်... ..

ကျေးဇူး ရင်ထဲ ဆိုနင်းသွား၏...
ပြုစုပေးလိုက်တော့မည်... ညစ်စေ
နေပေမယ့် ချစ်က သန့် သန့်
ဖြန့်ဖြန့်... ..

ခဏနေဦး...

ဂျပန်ကို ထားခဲ့၍.. အနီးအနားမှ ဆေးပင်
ဆေးဖြစ်များကို တူးဖော် ခုတ်ယူသည်...လုပ်ချင်
တာတွေ အင်အားရ မှ... ..

ဖြောင်ဖြောင်ခင်းစင်း
သစ်ကိုင်းတစ်ခုခုဟာပြီး
ဂျပန်ဆီ ဖြန်လာခဲ့၏..

ဒက်ရာနှင့် ဂျပန်ကို တွေ့သူ၍... သူ့လက်ထဲ
သစ်ကိုင်းတောင်ငွေ ထည့်ပေးလျှက်အညစ်
နောက် ကျေးဥက တွဲခေါ်လာပြီ... ခွာနှင့်
နီးသော မြရာတောထဲတွင် နားခိုင်းသည်...

ဒီဗျာပဲ ခကာ
နေဦး မှောင်စပျိုးမှ
လာခေါ်မယ်...

ဂျပန်က ဖေ့စုံစရာ မျက်နှာများနှင့် ခေါင်းညှိတ်
ပြု၏... ကျေးဥ ဆေးခြစ်များ သယ်၍... ကျောင်းသို့
ပြန်ဖြေးလာခဲ့သည်... ..

ဒီဂျပန်ကို သူ့ဘာဖြစ်လို့ ကယ်လာမိမှန်း မသိ...
ဘာဆက်လုပ်ရမယ်ဆိုတာလည်း စဉ်းစားမရ...

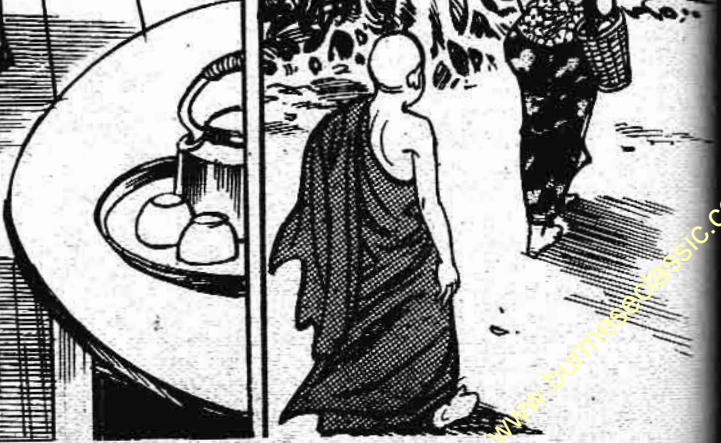
တစ်ယောက်တည်း ဆုံးဖြတ်နိုင်စွမ်း မရှိတော့သဖြင့်...
ဆရာတော်အား ဖွင့်ဟ ချွှောက်ထားလျှင်သည်...
ဆရာတော်သည် မျက်လုံးဖြူသွား၏...

အိမ်ထဲက
မငြိုးသေးဘူး ဆိုပေမယ့်...
ဂျပန်တွေ ဖိနှိပ်ချာတော့
သေချာနေပြီ... မဟာမိတ်
တပ်တွေလာမှ...

သံဃာနဲ့အဖြစ်
အပ်လျှင်ကတော့...
သူ့က မသေချင်တာမဟုတ်
လား... အသက်တစ်ချောင်း
ကယ်ကောင်းပါတယ်
ကွယ်...

ဆရာတော်က ဖွင့်ပြ
ဦးကျေးဇူး ဝမ်းသာ
သွားသည်... ငှက်ဖျော
သိ... ကောက်ညှင်းထုပ်
နှင့်... ရေတကောင်း
ယူကာ... ဆရာတော်နှင့်
အတူ ဖြစ်ထွက်လာခဲ့၏...

ခြေသံကြောင့်... ဂျပန်ကောင်က... ဓားကြွတ်ထုတ်ကာ အသင့်ချိန်ထားသည်။ ကျေးဥကို... တွေ့မှ ဓားဖြတ်သိမ်းသည်။ ...

ကျေးဥ ကျေးသော ငှက်ပျော့ထီးနှင့်... ကောက်ဥဖွင့်ထုတ်ကို ကိုဂျပန် အားပါးတရထားသည်။ ရေကို အငမ်းမရသောက်သည်။ ...

ဆရာတော်နှင့်ကျေးဥ ကရုဏာ သက်စွာနှင့်... သူ့ကို ကြည့်နေကြ၏။ ရန်သူဆိုပေမယ့်... မေတ္တာတရား၏ စွမ်းအား ကြောင့်... သူ့ကို ကြားမှာ အာယာတ တရားတွေ ပျောက်ဆုံးနေသည်။ ...

အာရိဂတ်တော... မိမိနှင့်မတ်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်...

ကိုဂျပန်မင်း အားဖြည့်ပြီးဆိုရင် ကျောင်းကိုပို့ကမ်း...

လှပန်ကို ကျောင်း
သို့...ခေါ်လာခဲ့
ပြောသည့်...ဆောင်းစ
မြို့မြို့မျိုး...ရွာက...
သက်မြို့မိမည်
မောင်...

ပေါင်မှ သက်ရောက် ဆေးကြောပြီး...ကြိုက်နှစ်ချက်နှင့်အံ့
ကာ...သက်နိုးစွတ်ဖြင့်...စည်း...ပေးထားလိမ့်မိ၏...

နာမည်
ဘယ်လိုခေါ်
လဲ...

၁၆၈

တို့ရည်...

ဟုတ်ပြီ...
ကျွန်ုပ်တို့ ဘုန်းကြီး
တစ်ခုစဉ်းစားမိတယ်...
ရွာကလူတွေ မင်းကို
ရန်မရွာအောင်

မင်း...ဘုန်းကြီး
ဝတ်ထားရင်
ကောင်းမယ်...

ရှင်က ရှမ်းလူငယ်
ကရင်လူငယ်နဲ့ဆိုတော...
အဆင်ပြေမှာပါ... စစ်ပြေး
အာဂန္တုရဟန်းပေါ့
လွှာ...

ကောင်းပါ
တယ်...

ဒါနဲ့...
အာဂန္တုရတော
ဘာလဲ... ဘုန်းကြီး

ပြောသလိုလို
ပြောတာ...
လှိုက်ကလံ...

တို့ရှာပုံ မြို့သွား၏... သူ့ဘဝအကြောင်း အကျဉ်းချုံး ပြောပြသလို...
အင်္ဂလိပ်လူ၊ တိုက်ရိုက် ဗြိတိသျှပင်အောင်ဆန်းတို့နှင့်အတူ ယဉ်းဒုက္ခ
မှ... ဝင်လာခဲ့ကြကြောင်း... ဖြစ်မာတွေနှင့်... လက်ပွန်းတမ်း နေခဲ့
၍... ဖြစ်မာတကား တတ်ကြောင်း...

ဒီကိုရောက်တာပဲ လေးနှစ်
မှီပြီမို့... အဖေအဘကြီးကို
လွမ်းလှကြောင်း ချစ်ခင်
ဆီးပြ၏...

ညိုပျိုနှင့်... ထိုရက် အထိရဲ့ တဖြည်းဖြည်း
သက်သာလာ၏... ကျောင်းတွင်လည်း အဘား
မြို့၌ သံဃာတော်၏ ဝိညာဉ်သည် မြန်မာပြည်
အနှံ့ ဝိညာဉ်တွေ့၍ ဖြစ်နေသေးသော်လည်း...
ဂျပန်တွေ၏ စွဲက ဝိုင်း သေချာလာ၏...

ရွာထဲမှာလည်း သူ့နို့ဖြောင့်မှ
ထိုးကွင်းထ ဆိုသလို... အနီဝင်
ရပြီဆိုမှ... ဂျပန်ကို တော်လှန်
ခိုင်းသူတွေ... ဗိုလ်များ လာသည်...

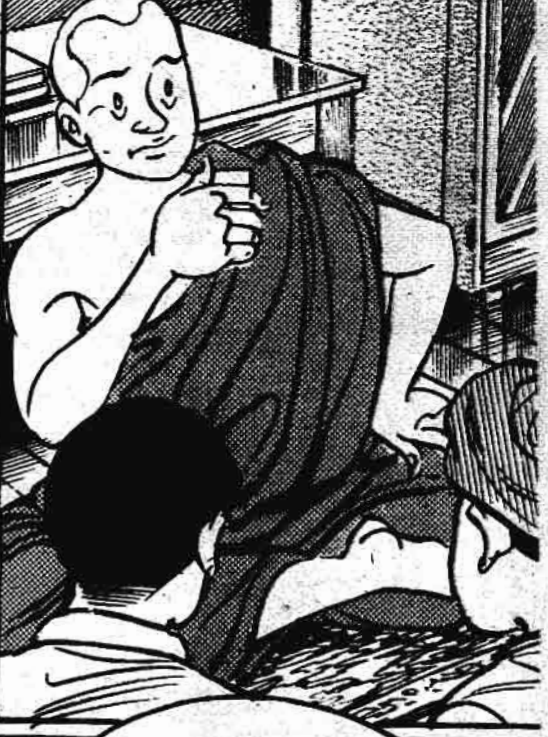
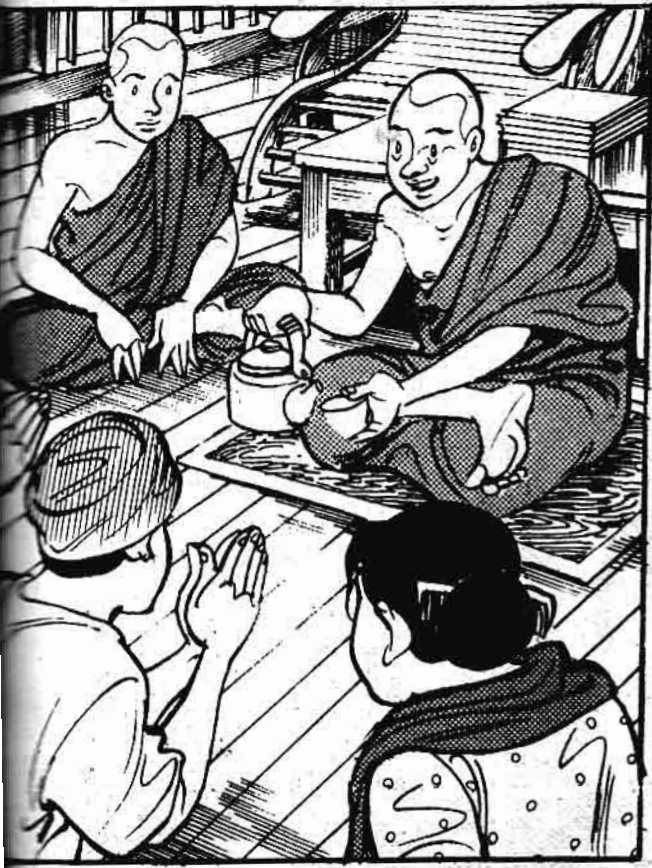

ဂျပန်တို့က အနည်းအကျဉ်းတစ်ဦး
ဂျပန်စစ်တပ် အတွက်... အလယ်တော်လှန်
ပေးဖို့ သော... ဗိုလ်တွေကိုပင်... ဝိုင်းဝန်းထိုး
လိုက်ကြသည်ဟု ကြားရ

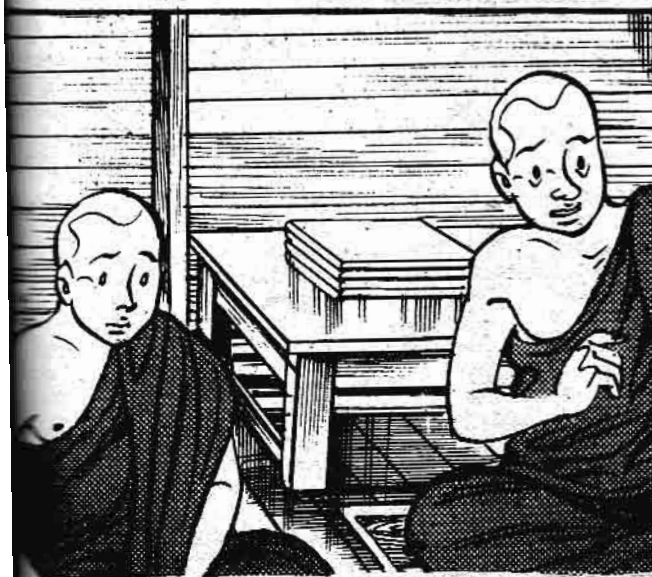

ကျောင်းကို လာသည်... ရွာသားများကိုတော့...
တို့ရှာဖွေအား ရှမ်းလူမျိုး အာဂဗ္ဗဂုဗ္ဗလိယလောင်...
တေမိယ အဖြစ် အသိပေးထားသည်... တို့ရှာဖွေက...
အသံဝဲဝဲနင်းဆိုတော့... သံသယ မဖြစ်ကြ... တို့ရှာဖွေ
ကို... ရှေ့ထားပြီး... လှန်စစ်ရှုသည် သတင်းကို
အားပါးတရ ခြောက်သည်... ...

နောင်တွေ
နာလဒ်နိမိတ်တော့ပါသင့်
သုခု... အနုပညာလေး တို့ကို
တိုး... အနု... နေ... အနု...
အသက်လူ ခြေထောက်
သုခု...

အင်း... ဒီလည်း
အနိစ္စ... သယ်အရာမှ မမြဲ
ဘူးလေ... လောကဝံ ရှမ်းပါးနဲ့
လည်း... အကြံပေးတာပေါ့...
နိဗ္ဗာန်က သူ့ခင်ပွန်းခဲလေးမျှ
ရှင်တော့လည်း နှုတ်ခမ်းရ
တော့တာလေ...

ဘုန်းကြီး တို့ရှာဖွေ
မုက်မှာ မကောင်း...
ကျေးဇူး အားနာမ်
သော်လည်း ဘာမှ
တောက်နိုင်... ..

စစ်ကောင်း ဘက်
မှာ... တို့ကိစ္စတွေ
ဖြင်းတယ်လို့ ကြားရ
ပါတယ် ဘုရား...

ဟုတ်တယ်... ဘုရား
အဲဒီဘက်မှာ ဂျပန်အင်အား
က... အများဆုံးတဲ့ ဒါပေမဲ့
တပည့်တော်တို့ဖွဲ့နိုင်
မှာပါ ဘုရား...

အင်း ဘုန်းကြီး
ဆန္ဒကတော့... စစ်ကြီး
အကြံဖြိုး စေခွင့်တာပါပဲ...
ဘယ်သူ့လိုမှ မသေစေ
ချင်ဘူး...

တပည့်တော်တို့
ကတော့ စစ်ကောင်း
ဘက်... ရိုက်ခွင့်ဖြိုး...
ဂျပန်တွေလို
သတ်ချင်နေ
တာ...

ဟက်သံသည်... စစ်တောင်းကြိတ်စည်း... ဒေသတွင်း...
ဂျပန်ကလေး အင်အားကြီး... မားစွာဖြင့် ပိုက်ဆံ
နေကြ၏... သံပြုရေးစင် နှစ် ချိတ်ကပ်လာကြ
သော... ဟောမိတ်ကပ်... ဝေဟင်လွန်ရေး
အင်အားစုများနှင့်... ပွဲကြီးတို့အုပ်စု...
စစ်တောင်းတွင် ခဏရပ်သွားသည်...

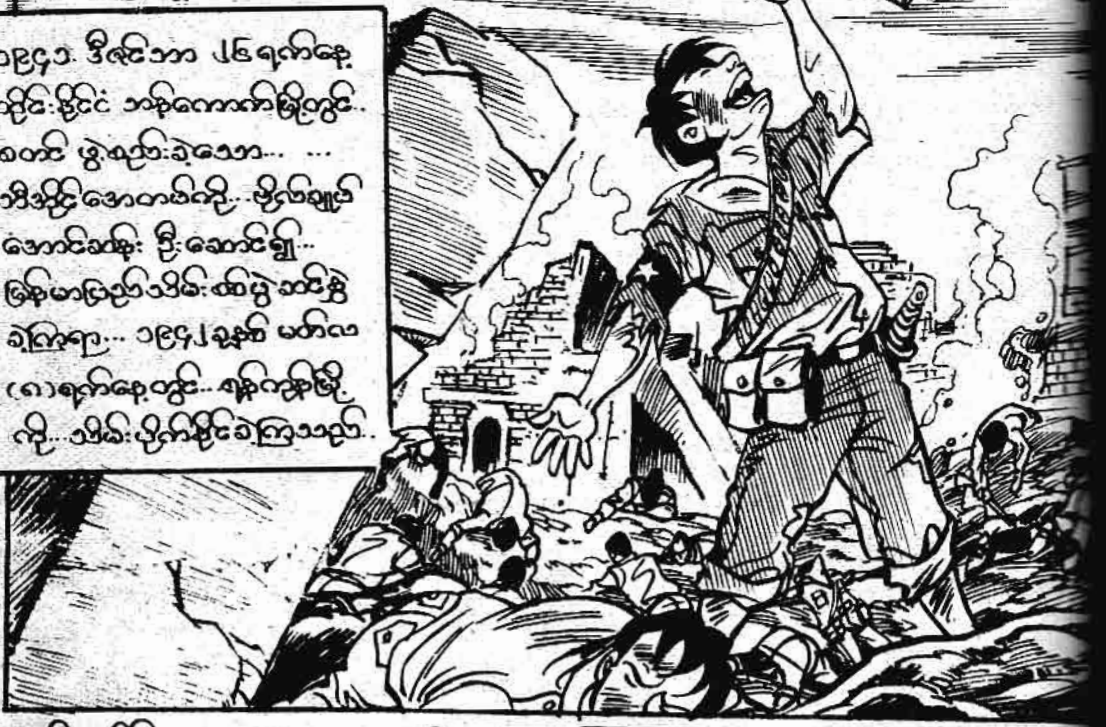
တိုက်ပွဲတွေ ပြင်းထန်နေ၍...
စစ်ကူပေးဖို့ ဖြစ်ဆင်ကြ၏...
စစ်တောင်း ဒေသ တိုက်ပွဲက...
ကြီးမား ကျယ်ပြန့်၏... ..

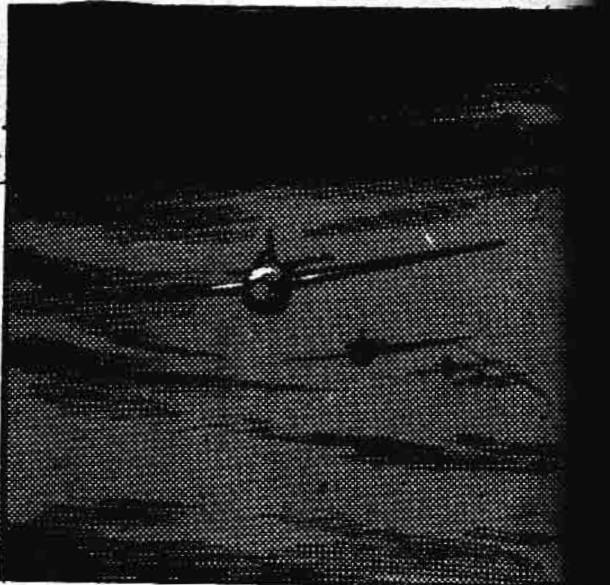
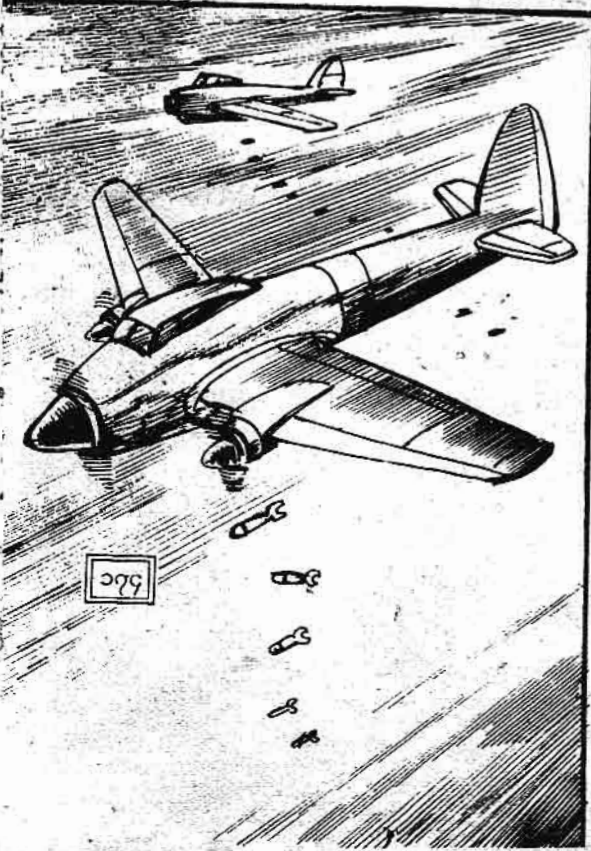
ငလေ့ဆုပ် စစ်တိုက်ပွဲ... လူ့အဖွဲ့ တိုက်ပွဲ... ရေလေ့ တိုက်ပွဲ... နက်သံကွင်း... ချွတ်တိုက်ပွဲ
အပြင်... စစ်တောင်း ကြိတ်စည်း တိုက်ပွဲ စသည်ဖြင့်... နေရာအနှံ့တွင် ဖြစ်ပေါ်နေ၏...

၁၉၄၁ ခုနှစ်အား ပြန်ရက်နေ့
 တိုင်း နိုင်ငံ အနှံ့ကောင်းမြဲလွှင့်...
 စတင် ဖွဲ့စည်းခဲ့သော... ..
 ဘီအိုအိုအေတစ်ကို... ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်း ဦးဆောင်၍...
 မြန်မာပြည်ပေါ်... စစ်ပွဲ အင်အား
 ချက်ချင်း... ၁၉၄၂ ခုနှစ် မတ်လ
 (၈) ရက်နေ့တွင်... စစ်တပ်ကို
 ကို... သိမ်းပိုက်နိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဗိုလ်ချုပ်မှူး အောင်ဆန်းက ဂျပန်
 ဆက်သွယ် ၁၉၄၅ ယနေ့ကာလ
 တွင်လော့... အသက်ငါးဆယ်ခြောက်...

အားလုံးကို သိမ်းခဲ့သော ဘေမာဗတ်က
 ဂျပန် ဝင်ကာစ အင်အား အချက်မှာ
 ရွှေတောင်တိုက်ပွဲက နာမည်ကြီး ခဲ့သလို
 ယခု ဂျပန်အချက်... စစ်တောင်တိုက်ပွဲက
 လည်း... ရာဇဝင် စာတင်မည်ဟု ပေကင်နီ
 ထုတ်ခဲ့သည်... ..

အခွင့်ကြီးတစ်ခု ပွင့်လှီး ထိတိုက်ခွင့်နေသည်... သူ့ ဆွေကောင်း
ပြည်ခဲ၏... သူ့ပါလာသော စစ်ကြောင်းက... စစ်ကောင်းဖြစ်
အတိုင်း... စွန့်လာသည်... ဂျပန်စစ်တပ်၏ ဖောင်ဒုတ်စုများ
ကို... စောင့်ကြည့်ရှင်းလင်းရသည်...

စစ်ကောင်းဖြစ်က ရှေးဦးသန်
သန်... မြေတစ်ကောင်တွေ
နေသလို တွေကောင်းနေ၏...
ဖွဲ့လှီးတို့အဖွဲ့ ဖြစ်ကမ်းပါးမှ...
ကမူများကို အကာအကွယ်
ယူ၍ စောင့်ဆိုင်းနေကြသည်...

သောမတိက လက်နက်ကိုင်ခွင့် ရသော်လည်း ဖွဲ့လှီးတို့ လက်နက်မကိုင်ရ...
မချင်ချေနှင့် အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ကြရသည်...

ကျန် ဆေးကုန်ဆုံး... စွန့်လွှာတာ ဖြစ်ရအောင်...
တပ်မှူး၏ အချက်ပေးသံကို စောင့်နေ
ကြသည့်... သောမက်က ယောနတ်ကို
ဖြောင်း၍ ချိန်ရဦး... ..

တွေ့တာပင်... ကျယ်ဝေးတဲ့... လက်ငါး... တွေ
အသွင်ကို ယားနေဦး... လက်ထုန်း ဖြစ်ခဲ့
ရတော့မယ်... စစ်အတွက်... ရွေးတပ်သံ
တွေ အတွက်... မြန်မာပြည်ကွန်ရက်လုပ်နေ
အတွက်... ..

ကျယ်လည်း
ခင်ဗျားကို... ..
အားကျင့်လိုက်တာ...
ဦးသောမက်ရာ...

သောမက်က နှစ်သိမ်သံပင့်
ဖြင့်သည့်... ထိုအဖိုက်... အဆင့်
ပေးသံ ထွက်လာ၏... သောမက်သံ
အမြောက်သံများ ဆူညံသွားသည်...

ဖြစ်လာဟန်ရောက်နေသော ဂျပန်တပ် အင်္ဂါရံမိန့်...
အားပေးအားပေးခံနေရ၏... မဟာမိတ်တပ်ပေါင်းစုက...
တလကြွမ်း ဟိုခတ်နေသည်... ..

ကျည်ဆံတွေ ပျော့ပျော့နေ
သဖြင့်... ပွဲကြီးတို့ ခေါင်း
မဖော်နိုင်ကြ... ..

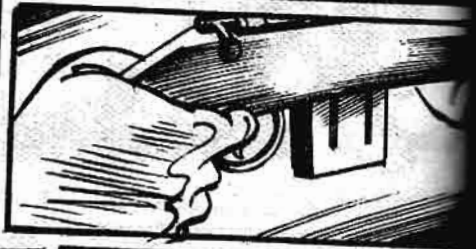
ကျည်တစ်တောင့်က... ပွဲကြီးဘေး
မှ... အင်္ဂါရံရစ်သား၏ နဖူး
တည့်တည့်ကို ထိမှန်သွားသည်...

ထိုစစ်သား၏
သေနတ်ကို...
ပွဲကြီး... ကောက်
တိုင်လျှောက်သည်...
အသက်လှ
တိုက်ပွဲကာလ
မို့... သူ့ကိုတား
မည်သူ မရှိ...

တကာယိတနိ: ပစ်ခတ်ရဉ်တော့... ပခုံးအောင် ငြိး
ပစ်မှတ်က ချော်သွား၏... စိတ်ကို တညှိငြိမ်အောင်
ခုခုပ်ငြိး... ထပ်မံကြိုးစားသညှင်...

ဒါကြိုမိကြိမ် ယ်ခတ်ငြိး... ဗျာဒနိတစ်ယောက်
သုဉ်လက်ချက်နှင့်... ကျညှင်သင်ငြိး... ငြိတ်ကုသွားတာ
တွေ့၏...

ဖွကြိး ပျော်ဆုံးတော့...
ထိုကိတ်ကိတ်တွင် ဖွကြိး
ဗျာဒနိ သို့မဟုတ်ကိတ်
သုတ်သင်ခိုင်း ခဲ့သညှင်...

နောက်ထပ် ထိများနွားက
နက်သံကွင်းစွာဟု သိရ၏...

စွာအရောက် ထိသောင်းဖြစ်ကို... သက်ခက်
ခဲခဲ... ဖြတ်ကူးရသည့်... လက်နက်များ
ရိက္ခာများ သယ်ဆောင်ပြီး ကူးရကြောင်းဆို...

အသက်ထွက်လှ
တောင်... ပင်ယိုးကြ၏...

နတ်သံကွင်းတွင် ဂျပန်များ ချီတော့... ရွာခံများ သတင်းပေး၍...
ရေလဲကရင်ရွာတွင် ဂျပန်တွေ အချိုင်အခာ တပ်စွဲထားကြောင်း
သိရ၏.. ဂျပန်ကို တိုက်ခိုက်ရန် ရေလဲဗမာရွာဘက်မှ...
ရေလဲကရင်ရွာကို ဂျူးရသော ခရီးက... ပိုပြီး ခက်ခဲနေသည်...

ပေါင်လောက်နက်သော
ခွံနက်အိုင်များကို ဖြတ်

ချော့တွေ ကျွတ်တွေက... နေရာမလပ်... တွယ်ကပ် သွေးစုပ်ကြ၏... သူတို့ ဘယ်တော့
ညာတောင်ပံ-ဖြန့်၍... စစ်ကြောင်း သုံးကြောင်းဖြင့် ချီတက်ခဲ့၏.. ရွာနှင့် ကိုက်ငါးရာခန့်
အကွာတွင်.. ဂျပန်တွေက စပြီး ယစ်ခတ်သည်...

ဂျပန်က တက်
သေနတ်ကြီးများနှင့်...
တလားပစ်ခတ်၍
ပွဲကြီးတို့ ရှာဖွေ
မရ... ဖြစ်နေသည်...
အကျအဆုံးက
လည်း များလာ၏...

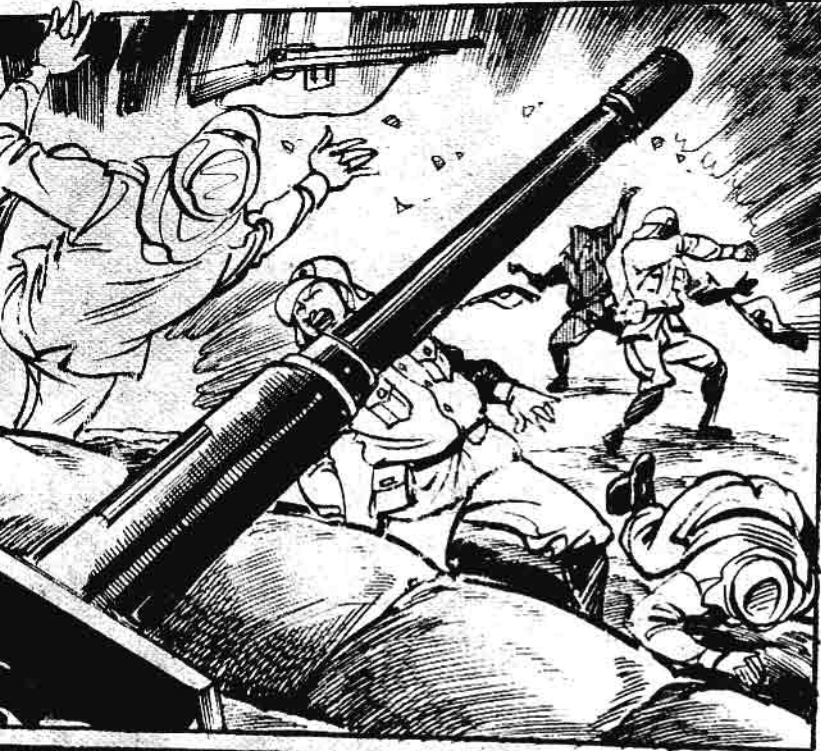
လည်းကောင်း၊ ခံနေရသလို ဖြစ်နေ၍-- ညာတောင်ပံဘက် ပန်း၍တက်ပြီး တပ်ဖွဲ့နှစ်စု
ပူးပေါင်းသည်... တစ်လက်ပံတစ်စုဘက်က... ဖက်အားကောင်းလာ၏... ရွာနှင့်အတော်
နီးနီးထိ... ချဉ်းကပ်နိုင်၍-- လက်ပစ်စွဲများ သုံးခွင့် ရသွားသောအခါ ဂျပန်တို့ ဖက်အား
ပျော့သွားသည်... တိုကြွေစဉ် ပွဲကြီးတို့အုပ်စု သက်သာသွားခဲ့၏...

ပွဲကြီး... မှုကြီးနှင့်
စိုးလုံးတို့မှာ... ဒဏ်ရာရ
ရတော်များလို့... နောက်တန်း
ဖြန့်ပို့ပေးရလားဟင်... လက်
မလည်အောင် ဖြစ်နေ
သည်... ..

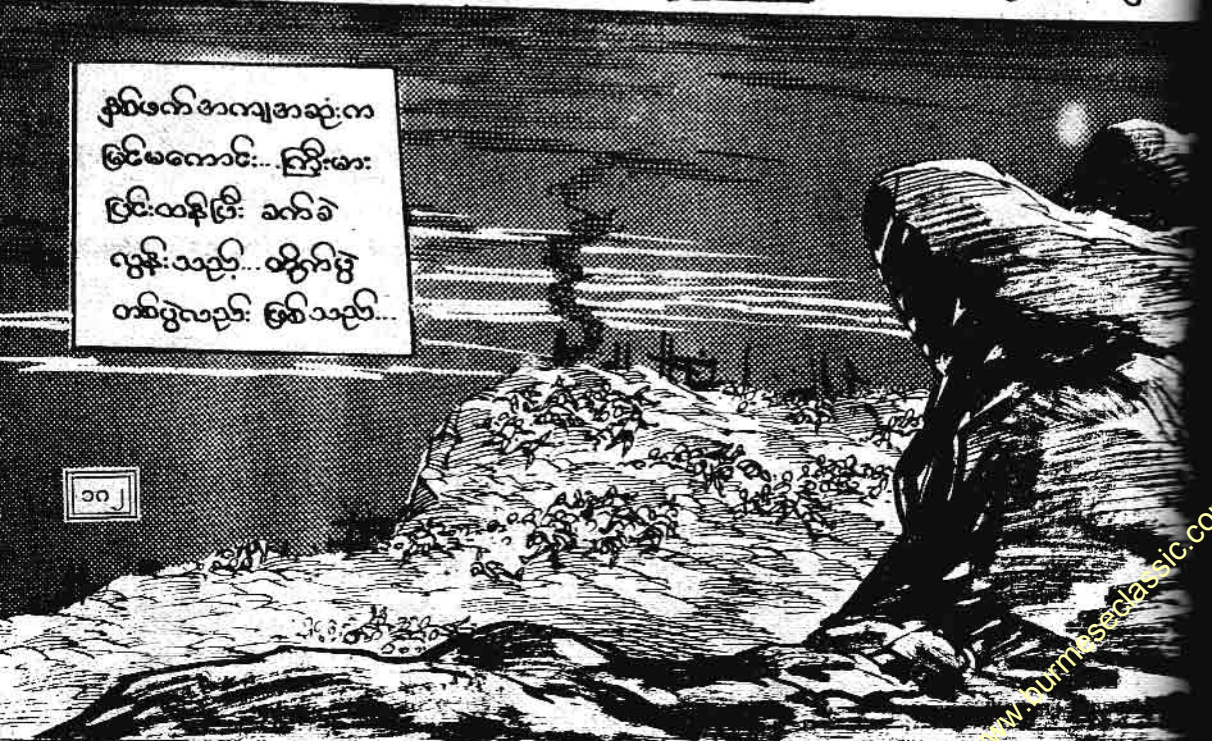

တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် မနားတစ်... တိုက်ခိုက်အားဖြင့်... ဂျပန်တွေ
ပစ်အား... သိသိသာသာ လျှံသွားသည်... လက်နက်ခဲယမ်း... နည်း
သွားပုံရ၏... မဟာမိတ်အဖွဲ့ကတော့... စစ်ကူများအဖြစ်... အခြေအနေ
လက်နက်ကြီးများ နှင်ပါ... ကူပစ်လာ၍- တဖြည်းဖြည်း အခြေအနေ
ကောင်းလာသည်...

လင်းအားကြီး အချိန်မှ
စခဲ့သော... ရေလွှာကိုတိုက်ပွဲ
မှ... နေ့လည် နှစ်နာရီအချိန်
လောက်မှ... ရပ်ဝဲပြီး သွား၏

နှစ်ဖက်အကျအဆုံးက
ဖြစ်မကောင်း... ကြီးမား
ငြင်းယှဉ်ပြီး ခက်ခဲ
လွန်းသည်... စဉ်ကပွဲ
တစ်ပွဲလည်း ဖြစ်သည်...

ရေလဲကရင်စွာမှ တိုင်းရင်းသားများက ဝမ်းသာအားရ
ကြိုဆိုကြသည်... ပွဲကြီးတို့အုပ်စု အနားယူစဉ်... သွေးဝ
နေပြီဖြစ်သည်... မျှော့များ လွှတ်များကို အပြန်အလှန်
ဖွဲ့စွာပေးကြရသည်... မှုပိုင်က သွေးသွေးဆီရင်း...

အင်္ဂလိပ်စား စား...
ပေါင်ကြားမှာ တွယ်တဲ့မျှော့
က... နည်းနည်းနောနောကြီး
မဟုတ်ဘူး... အဝယ်တည်တည်
သာ... တွယ်မိရခိုက်တော့...
လူညွှန်တို့မှာ...

ခုမှပဲ သူတို့အုပ်စု... ဖြူးနိုင်ရယ်ဆိုင် စကား မြော့စွဲကြတော့၏...

ငါတော့...
မွှေးတစ်သားဖြစ်ခဲ့
ရတာကိုရော... ဂျပန်
ကို... ဝေက်လှန်တဲ့အဖွဲ့
မှာ... ပါခဲ့ရတာကို
ကော... အရမ်းလွန်
ယူနေမိတယ်...

ဟဲ...ဟဲ...
ငါ့သက်ခါး...ဂျပန်
ကောင်း...ငါ့ပောက်
တောင်ကွ...

အံ့မဟိ ငါလည်း
သုံးပောက်ခွဲ သတ်ခဲ
တာပါကွ...

သုံးပောက်ခွဲ
သုံးပောက်...
လေးပောက်ခွဲ...
လေးပောက်ပေါ့...
ဘာလဲကွ...

အဟိ...အဲဒီကောင်
က...မုံးမှန်ပြီး...မိ
တစ်ဖက်...လက်
တစ်ဖက်... ဗြတ်ထွက်
နေတာကွ... ဒါပေမဲ့
မလေးသေးဘူး...
ငါလည်း သနားလို့
ဖြန်ဖြန်ပစ်သတ်ပေး
လိမ့်ကတော့...

ဒီကောင်က
တစ်ခြမ်းဖန်တော့...
ခုခုပေါင်း သုံးပောက်ခွဲ
ဖြစ်သွားတာပေါ့...

အောင်ခွဲခဲ ရယ်သံတွေ
ပွက်လော့ဥုံနေလေ
တော့၏...

ဒင်း...ငါ့အပွင့်
 ရွှေ့တင်စခန်းတို့ကိစ္စ
 မှာ...မင်းတို့နဲ့အတူတူနင်း
 ခဲ့တာ နှစ်ယောက်...
 မိကောင်းဖြစ်တို့ကိစ္စမှာ
 သုံးယောက်...

အခု ရေလဲစွာ
 တို့ကိစ္စမှာ ငါ့ယောက်
 ဆိုတော့...အစ်မ အတွက်...
 လုံလောက်ပါပြီကွာ
 နော်...

ဟုတ်တယ်
 ပွဲကြီး မင်းတာဝန်
 ကျေသွားပြီ...

ဘမောင်က စကားကြီးထဲမှာ...ထင်
 မပါဘဲ...မဟာမိတ်ကိစ္စရာခွင့်ထဲမှာ
 ရွှေ့ကလေးကို အားငါးစာရထား
 နေသည်...

သောမဂ်က ပွဲကြီး
 တို့ကို ကြည့်ရဦး...

ဒင်း...ဆက်ကြီး
 ဆိုတာကလို့ ပဲခူးရောက်စဉ်
 မစ္စတာပွဲကြီးတို့နဲ့ကွဲပြား
 လမ်းခွဲရတော့မယ်...

အားလုံး ပိုင်လေ့သွား
 ဣဒါ... ပွဲကြီးတိုက်
 ဝန်ဆောင်မှုပေး
 ကောင်းမှုပေး ဆိုးဆက်
 မည်... ဖြစ်ပြီး...
 သောမတိက... ရန်ကင်း
 ကို... သွားမည် ဖြစ်သည်...

နေမာမာသည်တို့က
 လေ့လာပြီး ဖြီးသလောက်
 နှိပ်စားပါပြီ... အခွင့်အရေး
 ရမယ်ဆိုရင်... အေးစေးတဲ့
 တစ်ချိန်မှာ ဖြစ်ခဲ့ရင်
 ပါသေးတယ်...

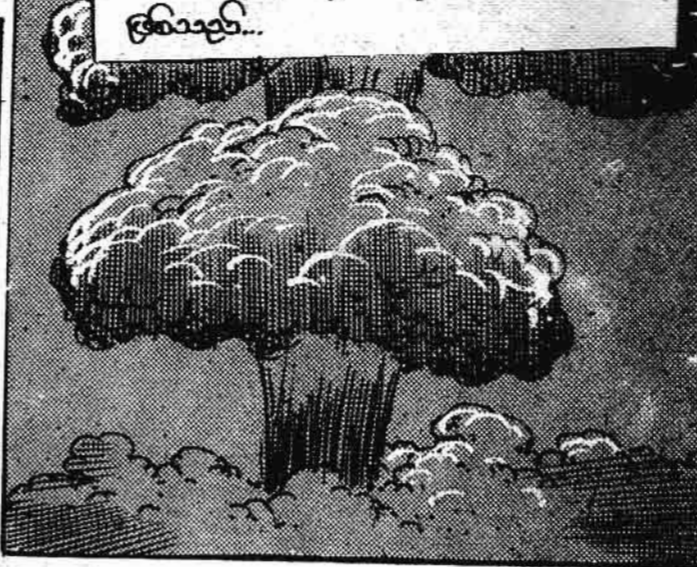

ပွဲကြီးတိုက်အားလုံး သောမတိ၏ နှုတ်စုတ်မှာ... လိပ်စာတွေ
 ရေးပေးလိုက်ကြ၏... ညနေစောင်းတွင် တစ်ဖွဲ့အားလုံး
 ဆက်သက်ချီတက်ခဲ့ကြသည်...

ပဲခူးသို့ ဆောက်တစ်နေ့ နေလည်
တွင်... ရှေးကမ်း... ခရီး... ရောက်ခေတ္တ
တစ်ကမ္ဘာလုံး၌ ဂျပန်နှင့် ဂျပန်တို့
လက်နက်ချလျှောက်ကြပြီး ဖြစ်ကြောင်း
မင်္ဂလာသောင်းကို ကြားကြရ၏...

ဒွတ်ယာကမ္ဘာ့စစ်ကြီးက ငြိမ်းချမ်းသွားခဲ့သော်
အခေခါးတစ်ခုတို့က... ဟိရိုရှီးမားနှင့်... နာဂါ
သာကီ ခြံ့နှစ်ခြံ့အား... အစုခြံ့... ရှေးဦး
ဖြင့်... စစ်ပွဲများကို အဆုံးသတ်လျှင်
ဖြစ်သည်...

ပဲခူးတွင် လူငှာလွှာအားလုံး စိတ်စည် ခြံ့ပက်ဝမ်းချို
ခြံ့ခြံ့သည်... အောင်ပွဲခံနေကြ၏... ပွဲကြီးတို့
အိမ်ခြံမြေ ယေချာသွားခဲ့ကြီး... ..

www.burmeseclassic.com

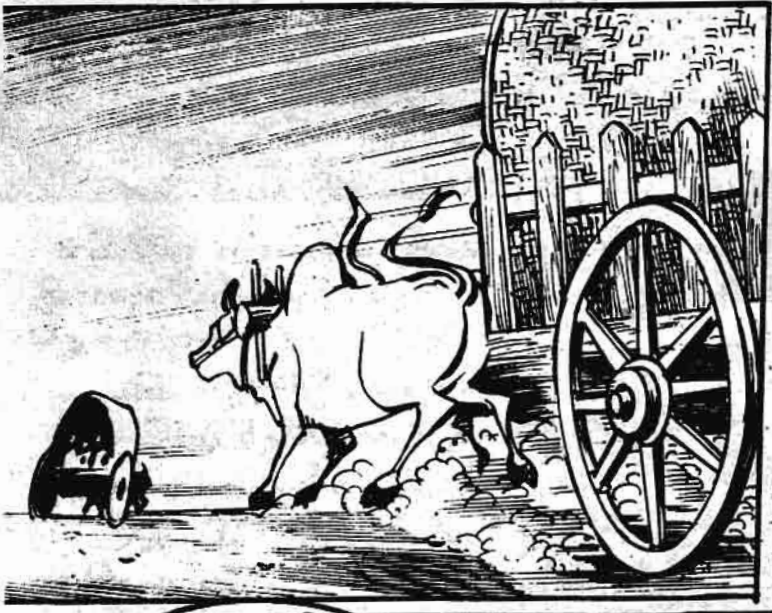
အခန်း (၉)

ပုဏ္ဏားတို့ ရွာပြန်လာပြီ...

စစ်ပြီးစ လမ်းပန်းဆက်သွယ်ရေး...ခက်ခဲသဖြင့်...ဗိုလ်နှင့်
ကောင်ငယ်စားတွေပင် သုံးရက် ငြားခဲ့သည်... မဟာမိတ်
တပ်က ရာချင်တွေ...ဗိုင်းလုံး ထောက်ပံ့လျှောက်ပေး...ခရီး
ခရီး ငွေတို့နှင့်...မယူမပင် ခရီးသွား နေရသော်လည်း
သုတေသန စိတ်စောပြီး လောနေကြသည်... ...

ခြေလျှင်တစ်လှည့် လှည့်တစ်လှ
ကားပြန်လာလှည့်နှင့် ခရီးဆက်
သည်... ...

ဟား...သိပ်
မေးတော့ပါဘူးဆိုမှ
ခရီးက ဖင့်လျှက်
တာကွာ...

ဟား...ဟား...
မင်းက...တော့ဥဒါ
နေတော့... သိပ်ကို
ဒါမ်မြန်ရောက်ချင်
နေပြီပေါ့...
ဟုတ်ဟား...

ကိုယ်ချင်းစာ
ကြည့်ပေါ့ကွာ...

အင်း...ကိုယ်ချင်းစာ
ကြည့်ရအောင်...မင်း
သေကြိတ်ကြိတ် လင်းမို့
လွှဲကန်မှာ သေချာပါ
တယ်ကွာ...

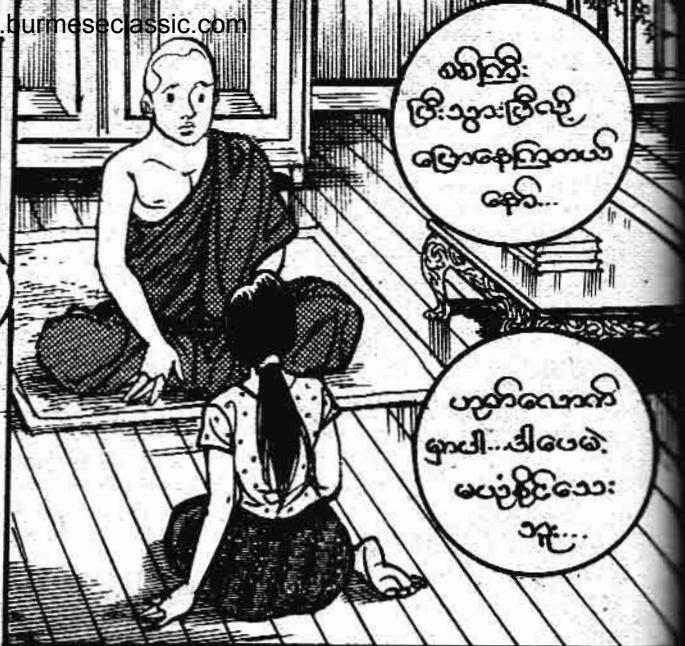
နေ့ကတော့ သို့လေမယ် ပွဲကြီးရင်တဲ
ပြီးထိတ်သွားသလို... သူတို့လောသကပြီ
မဖြစ်နိုင်ဟုလည်း... မကြောက်ဘဲ
အပူလှည်းက ပိုပြီး ကြွလာ၏...
...
မေ့ကြော အံ့ နိုင်ခွမ်း ခိုလှည့်လည်း
ကောင်းသေး... ယူနစ်စိတ်နှင့် ကေးဥ
မျက်နှာ ဖြစ်ပေဟင်စဉ်... ပွဲကြီး...
နေမရ လိုဉ်မရ ဖြစ်နေတော့၏...

ကိုကြာဆံ...အဲလေ...
ဦးပဋိ...
.....

ဖြောဗါ...
ကျေးဥ...အင်း...
ဒကာမလေး...

စစ်ကြီး...
ဦးသွေးဖြူလို့
ဖြောနေကြတယ်
နော်...

ဟုတ်လောက်
ရှာပါ...ဒါပေမဲ့
မယုံစွဲသေး
ဘူး...

ဘာဖြစ်လို့လဲ...
.....

ကျွန်ုပ်တို့
လှူဒါန်းတွေက...စိတ်ဓာတ်
ထိပ်ဖြင့်...တာ...လှူဒါန်းလှူ
နဲ့...အရှုံးမပေး...တတ်
ဘူး...

ကျေးဥ အာပိန်အာဆံ ဖြောမနေလော့...စိတ်ချမ်းသာသာလို့ နေပါစေဟု ဆွေးဦး...
စစ်ဇာကြောင်း မဖြောဘဲ နေပိန်၏... ..

မကြီးကျေးဥ...
မကြီးကျေးဥ...

အမောတကော ဒေါက်ခေါ်သံနှင့်အတူ...
မျက်မှူး ကျောင်းထဲ ပြေးထိလာ၏...

ဟဲ့...မျက်မှူး
ဘာဖြစ်လာတာ
လဲ...

ဟိုရွာထိပ်က...
ဖြစ်လာတဲ့ ဦးလေးသောင်း
က...မြောတယ်...စစ်ထဲ
လိုက်သွားကြတဲ့...
တော်လှန်ရေးတပ်သား
တွေ...ဖြစ်လာကြ
ဖြစ်တဲ့...

ဟင်...
ဟုတ်လား...သွား
ဘယ်လိုသိလဲ...

ဖြတ်သွားတဲ့...
ကုန်ကား...ဖောင်းတဲ့
လူတွေ...မြောသွား
တာတဲ့...

ဟား... ဝမ်း...
ဝမ်းသာလိုက်တာ
မျက်မှူး ရှား... ဒါဆို...
ကိုယ့်ကိုးဖြစ်လာ
မှာပေါ့နော်...

လေးပွဲတစ်က
လေး...ကိုယ့်ပြင်းကို
ကိုယ့်ရင်တို့လည်း
ပါလာမှာပေါ့...

ဒီနေ့
ပြန်လာမှာဟာ
ဟင်...

အဲဒါတော့
မသိဘူး လမ်းပေါ်မှာ
လာပြန်တာတဲ့...

အင်းပေါ့လေ...

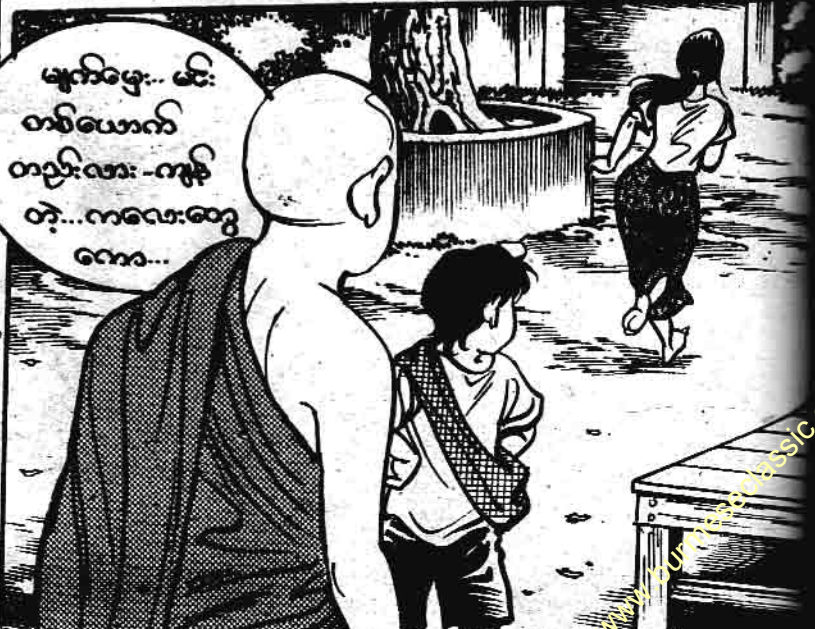

ကိုယ့်ဦးပါ
ဦးပဉ္စင်းရ... အဲဒါ
မဦးတော့ဘူး
ချစ်သူပေါ့...

အဲ...
ငိုဖူးရိုးဆိုတာ
ဘယ်သူလဲ...

ကျေးဇူး တို့ကပ်ဦးပဉ္စင်းကို ဖြစ်ပြီး ပြီးဖြစ်ပြီး ဖြစ်ထွက်
သွားတော့၏...

မျက်မှူး... မင်း
တစ်ယောက်
တည်းလား - ကုန်
တဲ့... ကလေးတွေ
ကော...

တိုရာက ရွာက ကလေးတွေကို အင်္ဂလိပ်စာ သင်ပေးနေ
တာ...ဖြစ်သလို...ရွာက ကလေးတွေတွေ့ရေ့ကို ရင်လေးမိ
သော...ဆရာတော်က ခြိမ်းခြောက် သင်ပေးပြီး... တိုရာက
အင်္ဂလိပ်စာသင်ပေးနေခြင်း ဖြစ်၏... သို့သော် ကျောင်းသား
က...လာတစ်လှည့် မလာတစ်လှည့် နှင့်မို့ သိပ်တော့
အရာမရောက်လှ...

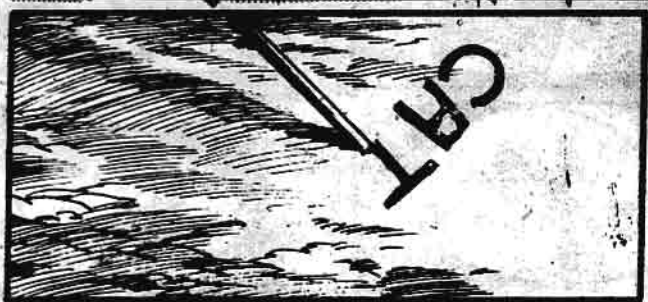
အားဘုတို့ဗျ...
ထင်း ခုတ်တဲ့လူနဲ့
ရွာကျောင်းတဲ
လူနဲ့...

အေး...
မင်းကိုယ်သင်ပေး
တော့မယ်...
ကွာ...

ကဲ...မနွေကဟာ...
ပြန်ဆွေ့ရအောင်...
ပီအေတီ ကက်ခိုတာ
ဘာလဲ...

တိုရာက မြေပြင်တွင် လှော်နှင်းခြစ်၍.. CAT ကက်ဟု ရေးပြီး မေး၏...

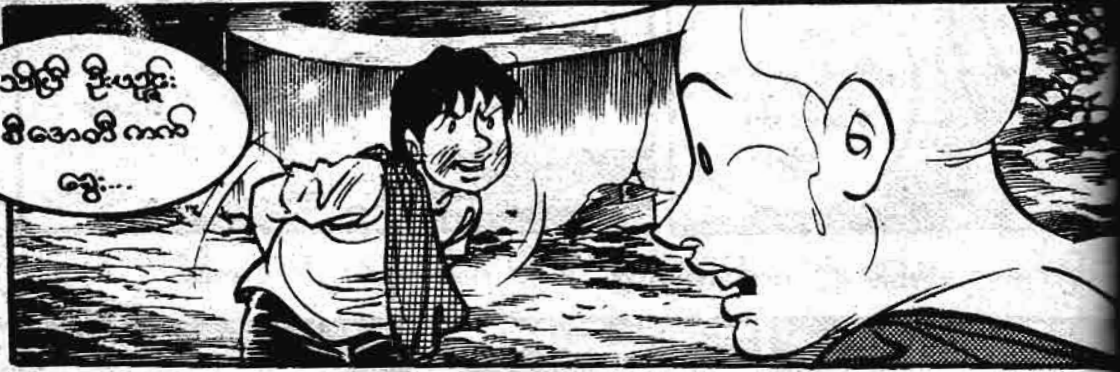
www.burmeseclassics.com
 မျက်မှောက်အထိ...
 အခြေမပေါ်... ထိုအပိုက်... ကျောင်းအောက်ကွင်း... ကြောင်နှင့်
 မွေး... ရန်ကောင်စေတနာ တွေ့၍... ထိုရှာမက မျက်မှောက်အား
 ခေး... ပေါ်ညွှန်ဖြည့်ပိုက်၏...

စီအေတီ
 စီအေတီ...

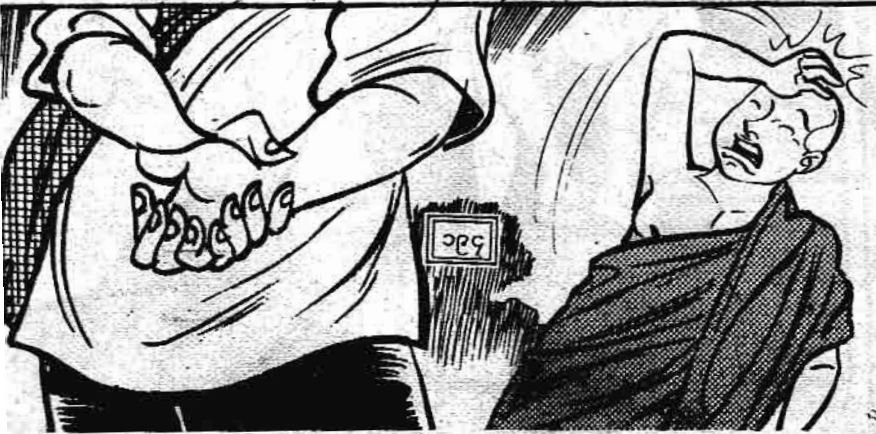

မျက်မှောက်အား အခြေမပေါ်...
 ဝမ်းသာအားရ ထခြေအသည်...

သိဖြူ ဦးပုဏ္ဏား
 စီအေတီကက်
 မွေး...

ထိုရှာမက ဟက်လက်လန့်သွား၏... ဝေ့မှတ်သွား ဖြစ်ပိုက်သည်... ...

စီအေတီကက်
 ကြောင်ကွဲကြောင်...
 မင်းကလည်း...
 သေချာတော့မှတ်
 မထားဘူး

ဟဲ...ဟဲ...
ကန်တော့ ငြိပညွှင်း...
ကန်တော့ စီအေဝါကင်
ကြောင့်... မှတ်မိပြီ...
ငြိပညွှင်း...ဟဲ...ဟဲ...

ပုဂ္ဂိုလ်လားကွာ...
ဒါဆို အော့နဲ့ ဝါကော
မှတ်မိရဲ့လား...

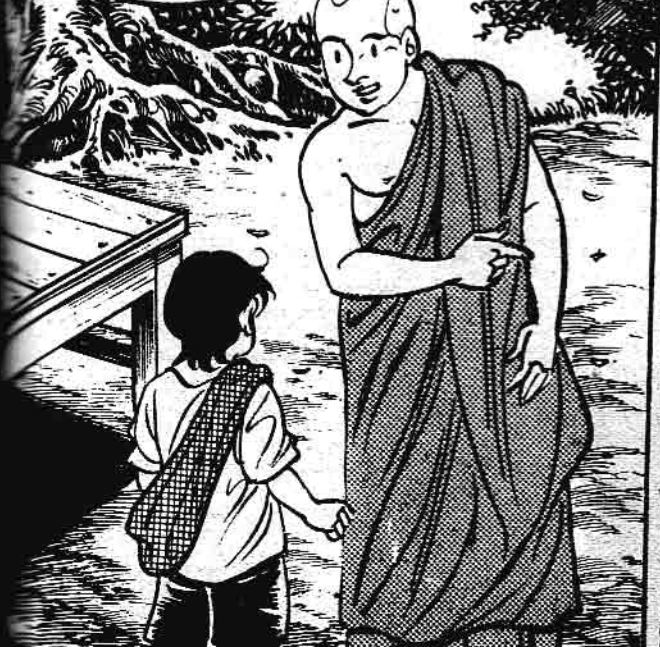

ဝင်ပါ...
အေ အင်ဝါ အင်
ခါချင့်...

ဟာ...
ပုဂ္ဂိုလ်မိတ်ပါ
ကွ...

ပုဂ္ဂိုလ်မိတ်
ကြီးတော့ ဝါချင့်ဖြစ်
သွားတာလေ... အာကုဗ္ဗ
ပါပဲ ငြိပညွှင်းရှာ...

အင်း...ထားပါ
တော့ကွာ-ဒါဆို...
ဘိကော...

ဘိ...
ဘိအေအယ်လိ...
ဘော...

မိုး...မိုး
ဘိအေအယ်လိ
အယ်ဘော...
တော့လွဲ...

ဝဋ်ရှာမံ ဇနိဗ္ဗိ အာဇာနည်
မေတ္တိသောဒိ... မိတ်ကောင်း
စေတနာကောင်းနှင့်... ရှည်ခွာ
အကျိုး သာယာဗျူနေခြင်း
ဖြစ်သည်... ကလေးတွေ
က... မိတ်မဝင်စားကြသလို...
သင်ကြားရေး ပစ္စည်းယူယူ
ကလည်း ဘာမှမရှိ... ..

သို့နှင့်... ဆရာတော်နှင့်... ဝဋ်ရှာမံ
အာကောဏိအာဝဗျ ဖော်ခွင်သေ
ရွာကျောင်းလေးက... ဖြစ်ကြောင်း
မလာတော့... ..

ခုလည်း တစ်ပောက်တည်းသော တပည့်
မျက်စွေးက... စာဆိုနေတာ မိတ်မဝင်စားသခဲ...
လေးခွတဖြစ်ဖြစ်နဲ့... ကျောင်းလွှတ်ပေး
လို့က်ရ... သည်...

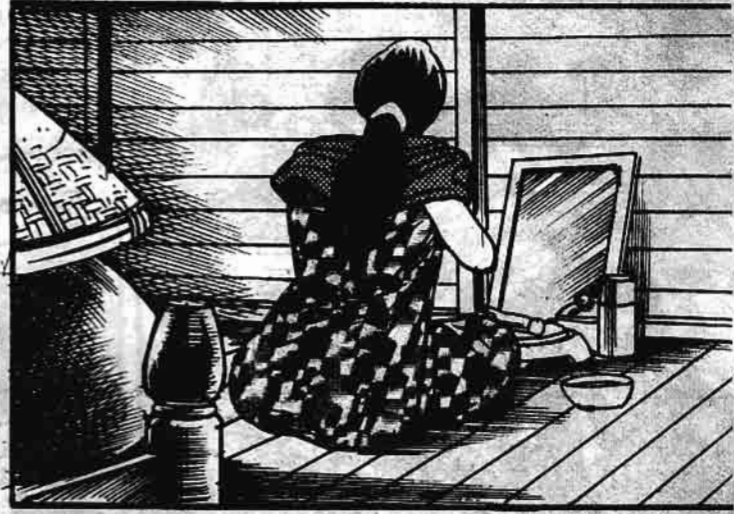

နောက်ဆုံးတော့... ဝဋ်ရှာမံခေါ်
တေမိယ... ကျောင်းဝင်းထဲ... ..
တံဖြက်စည်းသာ လှုံနေတော့က်...

ဒီနေ့ ထူးထူးခြားခြား ကျိတွေ
သာနေသည်... အယ်လီ...
မောင်ကောင်: ဆောင်ကောင်:
လာမှာမို့လဲ... ရွာထဲပဲ သွားချော
တာ... နှစ်ရက်... ပျက်စီးလာ ရောက်
မလာဘဲ...

မသေချာဘဲနဲ့ ချောရတာ ပိုမောသည်...
ထိုကြောင့် မချောတော့...

ရေခဲ၊ သမုတ်ခါး လိမ်းအင်္ဂါ... လှည့် ဆူညံ
ပူပူညံညံ ကြားဆိုက်ရသဖြင့်... ဘာများ ဖြစ်သလဲ
တွေ့ပြီး... အင်္ဂါဖြန်ဖြန် ကောက်ခွပ်ရသည်...

ဆွမ်းချက်ရုံမှ ငြေးထွက်လာသော
ကျေးဉ... ဆရာတော် ကျောင်းရှေ့တွင်
အံ့နေသော ရွာသားများကို တွေ့ရ၏...
အားလုံးက ပြုံးပျော်နေဟန်နှင့် မိုး...
စိတ်ပူလာ ကျော့သွားသည်...

ထိုစဉ် လူတစ်ယောက်... လူအုပ်
ကြားထဲမှ ဝဦးထွက်လာ၏... ..

ကျေးဉ...
ကျေးဉ... ကျယ်
ဖြန့်လာပြီလေ...

ဟင်...
ကိုယ့်ကြီး...

အဖြေအသွား
ဆုံတွေ့ပြီး...
လက်ချမ်းဆုပ်ကိုင်
မိလ္လာသည်...
အံ့ဩဝမ်းသာ
ပြာညိုနုနေကြ
သဖြင့်... ဘာကား
မှ... ငြောမထွက်...

ဝေဝေ...
 ဝေဝေ...မသေဘူး
 နော်...
 ကျေးဇူးပြု
 ကတိပေးခဲ့တာပဲ...
 အသက်ရှင်ကုန်ရစ်
 ဒေကင်...ကြိုးစားပါ
 မယ်လို့...

ဝေဝေ မသေဘဲ
 ပြန်လာတာ...ကျွန်
 တအားဝမ်းသာတာပဲ
 သိလား... အဟင်
 ဟင်...

ဝမ်းသာသွား... တဟင်ဟင် ရှိကင်ဇိုနေဇို... ကျောင်း
 ထိုးထဲနို့... ပွဲကြီး ဘာမှ လွယ်၍ မရ... ..

ပွဲကြီး...
 သရာဝေကင်ခေါ်
 နေတယ်...

ဟေ...
 ဒေး... ဒေး...

ကျောင်းပေါ်က
သံယောဇဉ်ပါးကို
ကန်တော့ပြီး
တော့... ပွင့်ကြီး
အင်္ဂါညိုက...
မုက်နှာစိမ်း
သံယောဇဉ်
ရောက်သွား၏...

ဘာကြောင့်မှန်
မသိ...လွှဲသံယော
ဇာ...မသက်
ဖြစ်နေမိသလို

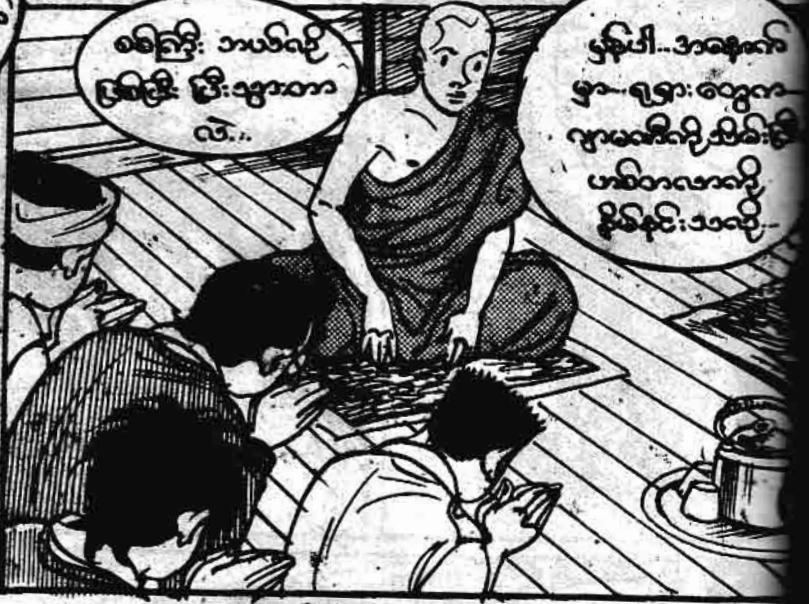

နင်းတို့မှာတွေ
မသေတဲ့ပြန်ရောက်
လာတာ ဝမ်းသာတယ်
ကွယ်...၏ကော...တို့ကို
ဖြစ်ရဲ့လား:...

ဆရာတော်နှင့် ခွာလူတို့ သိဆွဲသော... အတွေ့အကြုံများ
ပွင့်ကြီးတို့ ဖော်ပြချက်ပီ ဖြေနေရ၏..

စစ်ကြီး ဘယ်လို
ဖြစ်ပြီး ပြီးသွားတာ
လဲ..

မှန်ပါ...အရောက်
မှာ-ရတနာ-တွေက
လွှာမောက်ကို သိမ်းပြီး
ဖာစိတလားကို
မိုက်နင်းသလို့-

အတွေ့မှာလည်း အထောက်အကူ
က...ဟိရို ဦးမားနဲ့...နာဂါဆာကို
ဖြိုနှစ်ဖြိုကို... အနုဖြူနှင့်
ကျွန်ုပ်တို့လည်း...၏ပြီး
သွားတာပါ စတုရား...

ပွဏ္ဏိ: အာပေဒါကြောင့်...
မုက်နာမိမ်: သံဃာ...
ဆောက်တည်ရာမရဖြစ်
သွားပြီး...

ဘာ...
ဟိရိန္ဒြိ: မားနဲ့
နာဂါဆာဂီ
ဟုတ်လား:

နိဗ္ဗာန်... ဖြစ်တစ်ခု... ထဲနဲ့ကင်...
တစ်မြို့လုံး: ဗြာဟ္မဗျူဟ... အသက်ရှင်တဲ့
သူ... တစ်ပေအက်မှ မကျန်တော့တာတဲ့...
အဲဒါကြောင့်... အားမဝာနိ မေ့လျော့ပြီး...
လက်နက်ချခဲ့တာ... ဒါနဲ့...
ကိုယ်တော်က...

ပွဏ္ဏိ: အမေးကို ဆရာတော်က... ကြားထင်ဖြေသည်...

ဒီကိုယ်တော်က
ရှမ်းပြည်ဘက်က
ဇာတိမိမိဟတဲ့...
စစ်ဖြေ: အာဂန္တု
တစ်ပါးပေါ့!

ရှင်တေမိလာ မျက်နှာက ဥဒ္ဓိ:ချုံးနေသည်...
သူ့ရှေ့မှာ ရွာသူရွာသား အချားကြီး ရှိနေတာ
တောင်...သတိမပြုမိဘဲ...ဝတ်လျှောက်ထလျှက်...
သက်နိုးခြင်း၍ ရုံလျှက်နှင့်...ညွှန်ပြနေခြင်း
နေသည်...

မြကြီးတို့ တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံ
နှင့်...သတိပွင့်ရခဲ့သော ကျွန်
အရှေ့အထွတ်ကို အာရုံအယဏ်
ကြွား၏...

တို့ဒါ၏ မျက်နှာမိမ်းသံယော ထထွတ်သွား
တော့သည်.. မြကြီးလည်း ဆရာတော် ကျေး
အောင်...ဖြေဖြီး ကျေးအောင် ဆင်းလား
ကျေးဇူးလည်း မယောင်မလှည့် ကပ်ပါလေ
သည်...

ကျောင်းကောင်းကောင်းကိုလည်းကောင်း၊
အခြားကောင်းကောင်းကိုလည်းကောင်း
ကြည့်ပါ...

ကိုယ့်အတွက်...
ရှင်မောင်မောင်
အဖေအမေတွေကြည့်ရ
တာနော်...

မူပိုင်နဲ့
စိုင်းနဲ့ ခြောက်
ရွေးတယ်ဆိုရင်
တော်က သူ့အတွက်
ဆို...

ဟဲ...ဟဲ...
ဒီလောက်များ
ကျေးဇူးတင်...

ဟုတ်တယ်
ကျေးဇူး...

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
တော်ကို ကျန်းမာစား
တယ်... အထပ်ကြီး
တယ်...

ဒါဆို...
လက်ထပ်ကြည့်...

အဖေ...
ဆရာတော်ဆီ
လောက် မိမိတွေ
ပျော်လို့
လေ...

ပျော်စရာ ကျေးဇူး
ဖြိုးရွှါ... ကျေးဇူး
လက်ကလေးကို
ဆွတ်လို့လို့
တော့သလို...

အခန်း (၁၀) ခိုပွဲကြီး နှင့် ကိုကြောင်...

ငါတော့... အဲဒီအဖွဲ့ကြီးကို မသက်သာဘူး...

ဟာကွာ ပွဲကြီးကလည်း... ဝေခွဲကြီးကုန်လိမ့် မယ်...

မဟုတ်ဘူး... သူ့ကွ... သူ့စကား... ဝဲတာ... ရှမ်းတွေ... ဝဲတာလို့မျိုးလည်း... မဟုတ်ဘူး...

မင်း... စိတ်ထင်လို့ပါ ကွာ...

ရွာမှာ ဘာမှ လုပ်စရာ မရှိဘဲ... ပွဲကြီးတို့အုပ်စု လောက်ကောက်ဆယ် အဖွဲ့ခိုရာမှာ... တိုင်းကြီး လေးကန်နေ ကြ၏... မုတိုင်တို့ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး တွေးတောလည်း ပွဲကြီးက လေးလေးနက်နက်စဉ်းစားနေသည်...

ဟာ... ငါ့အဖို့...
အဲဒီဘုန်းကြီးက ဂျပန်ပဲ...
ဂျပန်တွေ ဗမာလိုမြှောက်တာ
သူမြှောက်တဲ့လေသံ
အာရုံပဲ...

ပွဲကြီးရဲ့...
ဂျပန်က ဘုန်းကြီး
ထက်လေး... ဝေပေါက်
ကရတွေ...

မေ့တတ်သေးတာနဲ့
ငါ့သိနေတယ်...
တစ်ခုခုတော့
တစ်ခုပဲ...

သူ့ဟာ ဂျပန်ဆို
ဆရာတော်က လက်ခံ
ထားပါလော့ မေ့တတ်
တာကို...

ဒီလိုတွေ တော့လည်း
ဟာခံနေရဦး... ပွဲကြီး
ခိတ်ရှုပ်သွားသလည်း...

ခွဲချိန်မှာ မင်း
တွေ့ရမှာက ကျေးဇူး
ကို... လက်ထပ်ဖို့
ဖို့ပဲ...

ဒါကိုတော့ ပွဲကြီး လက်ခံသလည်း... မြက်ခင်းမှာ လှူအိပ်ရင်း...
မျက်လုံးများ မွေးဆိုတိုက်တိုက်သလည်း... ကျေးဇူး ရလ်သွင်းက
အာရုံတွင် ထင်မြင်လာတော့၏... ..

ဒါပေမဲ့ ဒါက...
လာမယ် ဒေတာကြာနေမှာ...
ခရေတော့ခါးလဲ...
နားပေးတော့...ရမ်း...မယ်တဲ့...
ဒါပေမဲ့ တင်တော့...ခရေတော့
ဘာမှ မရှိဘူး...

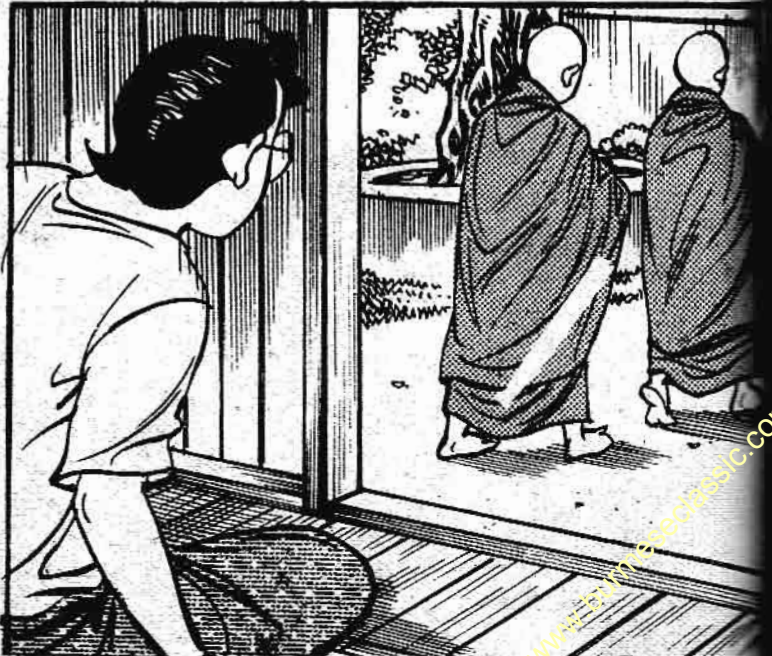
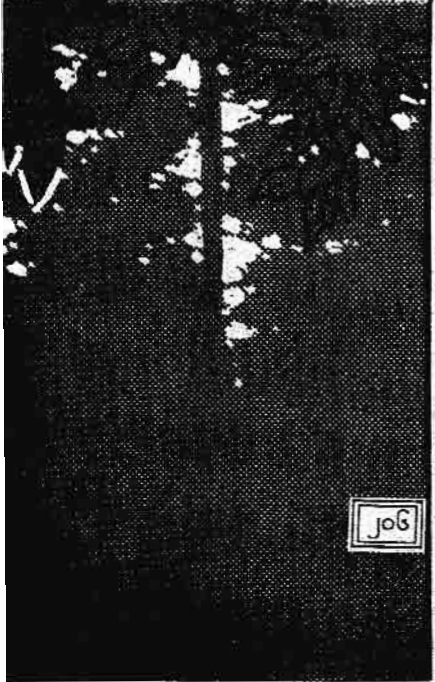
ဒါတွေ မလုပ်ပါဘူး...
ထိဖြစ်နေတာတောင်...
ငတ်သေတဲ့လူမှ မရှိဘူး
နက်နက်တဲ့...ခွဲတဲ့ ကျွမ်းတဲ့...
နက်ထွင်းတဲ့...ခဲထွင်း
ရေညှက်လာမှာပါ...

ဒီလိုပြောတော့...
ကျွမ်း ဒေတာ...ရိုက်
တာ...ကျေးဇူး...
...

ပြင်ဆင်...နား...ခွမ်း...ရမ်း...
ထဲ...ဟင်...ကျွမ်း...ကျွမ်း...
ဟင်...ပေး...အဖြစ်...ခွမ်း...ခွမ်း...
ပြောနေကြပါ... ..

သံယာဇာန်ပါ...နား...ကျွမ်း...ရမ်း...
ပြင်ဆင်...လှမ်း...ကြည့်ရင်... ..

ကျေးဇူး ဆက်နေတဲ့အခါ... မျက်စိ
မျက်နှာပျက်သွား... ပွဲကြီး အံ့ဩဖွယ်က
နဲ့... မသင်္ကာဖြစ်သွားသည်... ..

ဒါဒီကိုယ်တော်
ထူးခြားတယ်... သူ
ရှစ် မဟုတ်ဘူး...

ဟာ... ကိုယ့်ကြီး
ကလည်း ဘာတွေ
ပြောတာ ခြောက်စက်
ရှစ်အောင်ပါ...

ကျယ်ပြောတာ
ဟုတ်တယ်ဟေ့
လား...

ကျေးဇူး
ဘယ်လိုမှမ
သိလဲ...

ဟင်... အဲ...
ဆရာတော်ပြော
တာလေ...

ကျေးဇူး
အခုအပေါ်
ပျက်နေသဖြင့်...
ပွဲကြီး ဗိုကြီး
မသင်္ကာဖြစ်
သွားအိ... ..

တစ်ခုံတစ်ရာ စဉ်းစားမိပြီး ထရပ်ရောက်၏...

ကျွန်ုပ် ဇနီးမောင်...

မျက်နှာဖြူအရတော့... မသက်သာစရာ မတွေ့...

ဟင်... ဟင်... ဟင်...

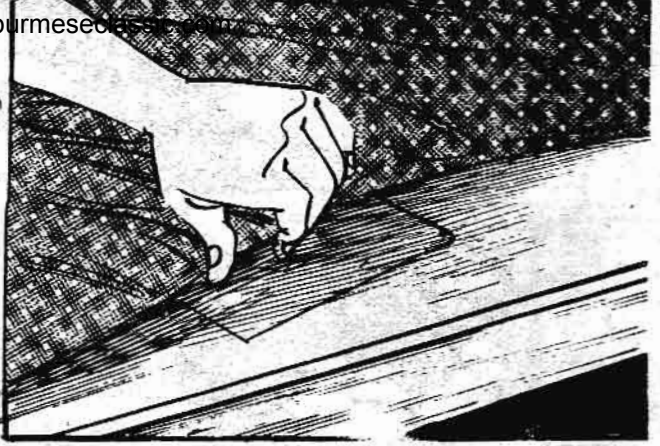
ပြန်လို့ ထွက်လာပြီး ကျေးဇူး မဖြေအောင် ကျောင်းပေါ် လှုပ်ခနဲ မြှောက်လာခဲ့၏... ထရပ်ရောက်အခန်းကို ချီတိုင်း သားမို့ ဝန်ထမ်းအခန်းသို့ ဝင်ခဲ့၏...

သက်နိုးအုပ်ထားသော ခေါင်းအုံးကို... လှုပ်ရှားလှုပ်သံ... ဘာမှ မတွေ့၍ နေသားဘာမျှ ဇနီးထားလျှောက်သည်... ...

ဘာမှ မရှိအောင် ရှင်းနေသော အခန်းထဲ
ဘာကို ဘယ်လိုရှာရမှန်း မသိ... မသက်ကြံ
မိတာ အားနည်းသွားပြီ... ငရဲကြီးမှာပင်
ပြုလုပ်သွား၏...

သို့သော် ဦးတေမိယရုပ်ပွားကို မြဲမမြဲစားမိတိုင်း
သူ့အံ့အယက ပိုမိုပိုမိုမာလာပြန်သည်...
...
ဖျားကို လျှော့ပြုလုပ်ပေးရော့... စက္ကူအိတ်ကလေး
ကပ်အိတ်ကို လေ့၏...

စက္ကူအိတ်ကို
အလောတကြီး ဖွင့်ကြည့်
မိတော့... စစ်ဝက်စစ်စား
နှင့်... ဦးတေမိယကို...
ကိမ့်မိတ် မိန်းမကြီး
ကပ်ပေးကပ်နှင့်အတူ
လေ့ရသည်...
...
ဒါ မိတ်ပုံပုံကားပဲ
ဖြစ်မည်...
...

ဝသူ့အံ့သယာ ခိုင်မာအဖွားသဖြင့်... ပွဲကြီးကျေနပ်
အဖွား၏...ဝဗိုလ်တော် ဆရာတော်နှင့်ကျေးဇူး ဒီကိစ္စကို
ဘာလို့ လျှို့ဝှက်ထားတာလဲဆိုတာ...စဉ်းစားမရ...

တစ်ရွာလုံး တစ်ရွာထဲလုံး ဂျပန်ကို
ဆန့်ကျင်နေပါမိမ့်မှာ...ရွာ၏ ဦးစီး
တစ်ယောက်ဖြစ်သည်...ဆရာတော်
က...ဂျပန်ကို ကယ်ယူလော့...

ဒီကိစ္စ ဆွမ်းခံမြေကလေးသည်နှင့် အာဇာတ်ရွာ၊မည်ဟု
ပွဲကြီး စိတ်ဆွံ့ဖြတ်လိုက်သည်... ကျေးဇူး လွယ်ရမိမ့်
ပတ်သက်၍... ပွဲကြီးရင်ထဲ တစ်ခုခု နာနေသည်...

ခွဲဖမ်းခံ ကျယ်တော် မှား
ဖြေခံလာပြီ... ..

အာရုံကတိတော...

ဟိုက်...

ပြုလုပ်က... ဂျပန်လို ကေလး ဇူးတစ်တော့...
ရှင်တော်မိယလည်း ဝေဟင်ယောင်မှားမှား
ဂျပန်လို ဖြစ်ပြော၏... ..

ထို့နောက်မှာတော့... ပြုလုပ်၏ ဒေါသများကိစ္စမှာ နှစ်
ဆရာတော်တို့.. ပကတိ ရှိဆိုင် လွတ်မြောက်ရမည်

တောမိယခေါ် ဝဉ္ဇရည်က... အခြေမြန်
ထပ်ခဲပြီး... သရတောက လက်ခံထားရ
ခြင်း... အခြေကင်းကို ရှင်းပြက... မေတ္တာ
ကရား ရွှေထားဖို့ ဟောပြော၏...

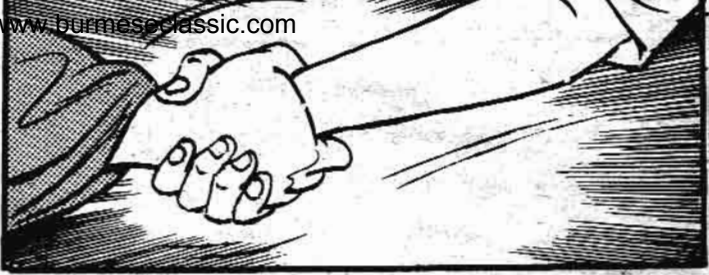
ဝဉ္ဇရည်က သူ့အဖေမှာ ဟိရိဒါးမားဖြူသူ
ဖြစ်ကြောင်း... သူ့ဖို့ အလောင်းပင် ရှာဖွေ
ရတော့မှာ မဟုတ်ကြောင်း... သူ့ အသက်ရှင်
ချင်တာ... အဖေနဲ့ ငြိမ်နင်းဆည်းဖြူ ဖြစ်ကြောင်း
အခု... မထိုတော့ပြီ ဖြစ်ပြီ... ..

သူ့ကို သက်သေက သက်ခိုင်ကြောင်း... ဖြော့က လေ့စမ်း
ပေးသည်... ဒီတော့လည်း ပွဲကြီး၏ စိတ်ချင်းလွှေ အနည်
ထိုင်ပြီး ဝဉ္ဇရည်အဖေ ကရုဏာအကဲသွားရ၏... ..

ဆရာတော်က ထိုဦးလည်း ငြိမ်းသွား...
ငြိမ်း... ဒကာမာတတွေ ဖယ်ရှားပြီး...
လှူငွေရင်း ရှိမ်းယင်းကုဉ်းရန်...
တောင်းဆိုသည်...

ဗုဒ္ဓဦးနင်းတို့ရှာပုံတို့ လက်ဆွဲနွှားဆက်လျက်ကြသည်...

ဆရာတော်က...ထိုအတွင်းမှာတောင် လက်နက်ချလျှင်...ဒေသကို
ဆင်းသာခွင့်ရကြောင်း... ခုလို ထိုငြိမ်းကသမ္မာ... ဂျပန်စစ်ပုံနှိပ်
များကို စုစည်း၍... ဂျပန် ငြိမ်းပို့ပေးမည်ဟု...ပုံကြွဉ်းကြောင်း
ထို့အတွက် ဗုဒ္ဓဦးက... စုံစမ်းပြီး... ဒကာမာတပေးရန် ဆိုသည်...

ဗုဒ္ဓဦး ခေါင်းညှိတ်၍ ဖြုံးဖြ
လျှက်၏... ..

တို့ရှာပုံသည် ဖြုံးဖြသည်... သို့သော် မျက်ရည်တွေ
ဝေနေ၏... ..

ပွဲကြီး တောင်ပုဂံတက်၍...
 စစ်သံဃာများကို ခုတ်ခတ်ရသဖြင့်...
 တောင်ပုဂံမြို့ရိုးဟောင်းထိ...
 အာတွင်း... သံသရာကြီးတစ်
 သံဃာများ စွန့်ထား၏...

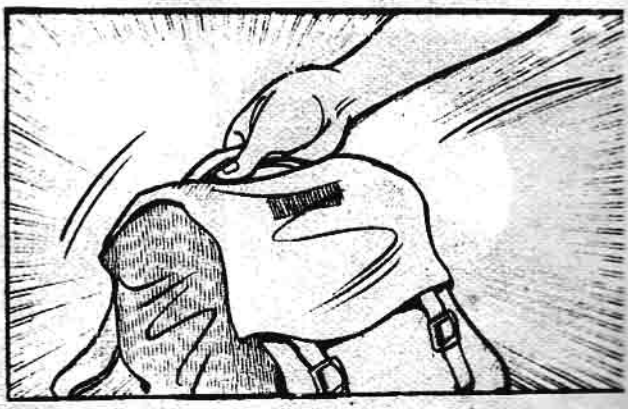
ပုဂံမြို့ထိ တက်လာပြီး ဖြစ်
 ကာ... စစ်ရှုံးတာကို...
 လက်မခံနိုင်သေးသေး...
 လူနာများ ရှိနေသေးသဖြင့်...
 တာချီကျိ ရွာလှည့်ရကာ
 ဖမ်းပြီး လာဖာတိုက်၏...
 အများစုက ဟာရုဂံကို
 လှည့်သွားကြသဖြင့်...
 ခေါ်လာပြီး အသိလျှင်...
 သိပ္ပံပညာ အဖမ်းခံရပြီး...
 အသက်ရှင်ဖို့ လူနာကြီး
 ရောက်ဖို့ အာမခံကြောင့်...
 မဟာမိတ်တို့က ခြေ ၂၀
 ထားတာတွေရသဖြင့်...
 ပွဲကြီး တိုက်ခတ်အာတွင်း
 မိတ်အေးသွား၏...

ဖွဲ့ပြီး ကျေးဇူးပြုပြီး တိုက်ရုံပဲ...
တောထဲမှာလဲအဲဒါပဲ...
...

တောထဲက တစ်နေရာမှာ အရှေ့က... ဖောက်ခွဲ...
တစ်ဖက်မှာ ကျော်လေရင်... လုံးပတ်ရုံပဲ...
အဖတ်ကြီး၏ အဖော်တွေပဲ... တိုက်ရုံပဲ လက်
ခွဲကလေးပါ... ..

ထဲမှာ ကျေးဇူးပြုပြီး တစ်ခုပဲ ပါလာသလို...

တိုက်ရုံ ကျေးဇူးပြုပြီးတို့ နှစ်ဖက်ရ အထဲမှာ အင်္ဂါရပ် တွေအားဖြင့် အဖတ်ကြီး... [၂၅]

ပြင်းစဉ် ကျေးဇူး... မျက်လုံးဖြိုးသွားသည်...
တို့ရှာဖွေလာ...

ဒါ...ဆီသုံးရန်ပုံငွေတွေပါ
ကျယ်သွားရင် မဟာမိတ်
တွေက ယိမ်းလွှဲကုန်မှာ ဒါကြောင့်...
ကျယ်ကွဲကယ်ခဲ့တဲ့... ကျေးဇူး
ပေးခဲ့ရင်တယ်..!

မကြာခင်
လက်ထပ်ကြမယ်...
ဆီများတို့အသွက်...
လက်ထောက်ပေါ့...

ပြင်းစဉ် ကျေးဇူး... မယုံနိုင်
လောက်အောင်... အံ့ပြု
ဝမ်းသာသွား၏...

အသက်ကယ်ခဲ့တဲ့...
ကျေးဇူးနဲ့စာရင်...ဘာမှ
မကြောမလောက်ပါဘူး
ဗိုလ်မှူး...

ကျေးဇူးအားဖြင့်ခရီးကွပ် ပြင်း
ဖြေလှမ်းများ သွက်နေလေ၏...

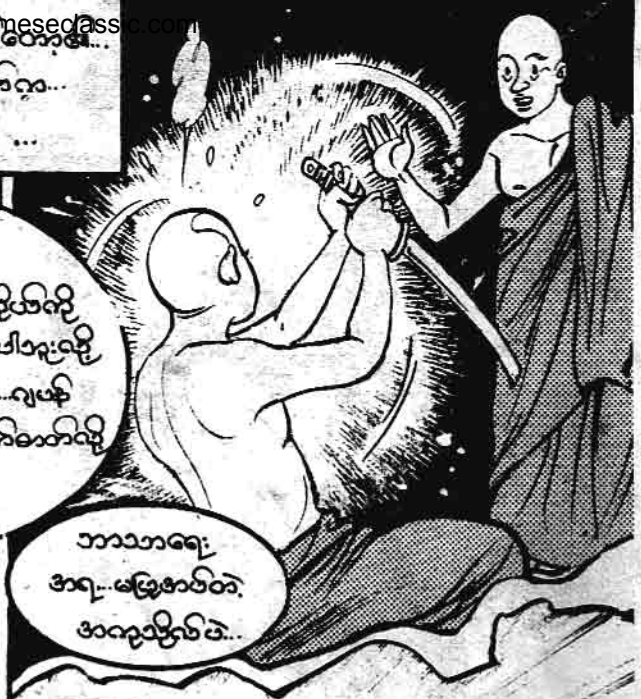
ကျေးဇူး
ဝင်ပါတယ်...
ကုန်ကြာရဲ့...

သိတော့က ဆရာတော်ကို ထိန်းငါးပါးနဲ့ ကန်တော့မိ...
ညာက သိတော့က ဟာရောကိရ်လုပ်၍... ဆရာတော်က...
ကား ဖြစ် ကတိတင်ခဲ့ရမိ... ...

ကိုကြားရုံ
နောက်တစ်ခါ.. ကိုယ်ကိုယ်ကို
သတ်ပေးဖို့ မကြိုးစားပါဘူးလို့
ဘုန်းကြီးက ကတိပေးပါ... လူဖန်
တွေက သူ့ရဲ့ကောင်းစိတ်ဓာတ်ကို
ပုခူပေးမယ်...

ဘာသာရေး
အရ... မဖြူမနက်...
အကုသိုလ်မဲ့...

ဝမ်းပါး...

ခုခံ လူဖန်ကြည့်
ပြန်ပြီး ရှင်ဘုန်းဖို့...
ကိုကြားရုံတို့ဖြင့် ပညာတတ်
လူငယ်တွေကို အာပီနောတာ
မဟုတ်လား...

ဝိတုညံ သတ်ပေးပါ
ဘုရား... ကတိပေးပါ
တယ်... ဘုန်းကြီး... ..

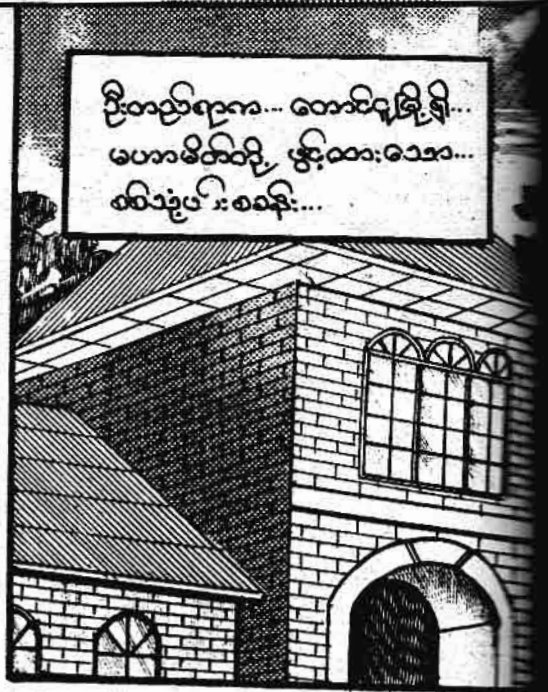

< နိဂုံး >

ဆာယိုနာရာ...

လမ်းပေါ်မှာ ဆိုဒါသွားသုံးယောက် လမ်းပျောက်
လာနေသည်... ငါ့ဥပဒေဖွယ် ဥပဒေသနာအနီး
ဖြန့်ဖြန့်... ဦးပဏ္ဍိတကပါးနှင့်... ဒကာရင်းဖြစ်ဖို့
သော... သူငယ်စုံတွဲ တစ်တွဲတို့ဖြစ်၏... ..

ဦးတင်ရာက... တောင်ပုခွံရှိ...
မဟာမိတ်တို့ ဖွဲ့ထားသော...
စစ်သုံးပေးစခန်း...

တို့ရှာဖွေအား မဟာမိတ်တို့လက်သို့အောင်
လျှောက်သည်... သင်္ကန်းရွာ၏ဦး သူတို့ပေး
သော... တစ်စုံနှင့်... တို့ရှာဖွေစခန်း
နေသည်... ..

BURMESE CLASSIC .COM

ကွက်တိဆီ
သာလို့ပင်...
သန်ဘက်ခါ
ရန်ကုန်သို့
ဗိုဗို-
သင်္ကန်းနှင့်
ဂွယန်...
ပြန်ပေါ်သွား
မည်ဟု...

၂၁၀

နေ့သစ် တစ်နေ့ မွေးဖွားခြင်းနှင့်အတူ
လူ့တွေ ပျားပန်းခပ်ဖွဲ့ လှူပစ္စည်းများလာ
နေကြပြီ...တောင်ငူမြို့ခံများ မဟာမိတ်
တပ်သားများ ပမာတပ်မတော်မှ
တပ်သားများ... စုရုံးနေသည်က...

တောင်ငူမြို့ပျားပန်းပွားပွား တံခါးဝတွင်
ဖြစ်သည်... ထီးထဲမှ ထိသင့် ထရပ်
ကားကြီးများ တစ်ခါတစ်ရံ လွန်လာခြင်း
သည်... ..

ပွဲကြီးနှင့် ကျေးဥဒေသနာ လည်တစ်ခါတစ်ရံနှင့်...
ကားပေါ် လှမ်းကြည့်ပါ... လူတစ်တွေအားထုံး
ဆင်တို့နေသဖြင့် အတော်စွာပျက်စီး...

ဟယ်...ဟိုမှာ
ဟိုမှာ... ကိုကြားခံ
ကျေးဥပည့် ဒီမှာ...

BURMESE CLASSIC

ဒေါ်သံကြားသွားသော တိုက်ရည် ပြုပြင်ချာအဖွဲ့
ဖွဲ့ကြီးနှင့် ကျေးဥကို တွေ့သွားသည်...

ခိုမွကြီး... ကျေးဥ
ကုန်သွားတော့မယ်
နွတ်ဆက်ခဲ့တယ်...

ကုန်ကို ချောချော
မောမော ဖြစ်ရောက်ပါ
စေ... ကိုကြားခံ...
သားယဉ်နာရာ...

တိုက်ရည် ချက်ခန်းမှာ မျက်ရည်တွေ ထွက်နေတာ

သားယဉ်နာရာပါ
ခိုမွကြီး နွတ်ဆက်
ခဲ့ပါတယ်...

BURMESE CLASSIC

ဖွဲ့ကြီးနှင့် ကျေးဥ
ကားသားမှ ယဉ်
ဖြေချ်... လိုက်ရင်း
ကိုကြားခံကို
နွတ်ဆက်လက်ဖြေ
ခြေအပတ်...
...
ကြားတော့ ကားကို
လွှာမခံတော့...

တိုက်ရုံ အသံကုန်ဟစ်အော်
ပြောရာသည်... ..

ပွဲကြီးနှင့် ကျေးဇူး မောသွားသဖြင့်... မိမိစုံရပ်လျက်ကြ
သည်... မအော်နှင့် မမြောနိုင်တော့ဘဲ... လက်တွေ့ယမ်း
ရွှါသာ နှုတ်ဆက်ဖြစ်ကြ၏...

မိမိကြီး... ကျေးဇူး
တစ်တယ် အာရုံကတ်တော
ပိုင်း... မော်... ဆာယဉ်
နာယာ...

မြို့ဝင်ကြီးတွေ တစ်ပိတ်လိပ်တက်ရွှါ... ကားတန်းကြီးကို
ကားဆီးလျက်သဖြင့်... ဂျပန်များကို မဖြစ်မတွေ့ရတော့...

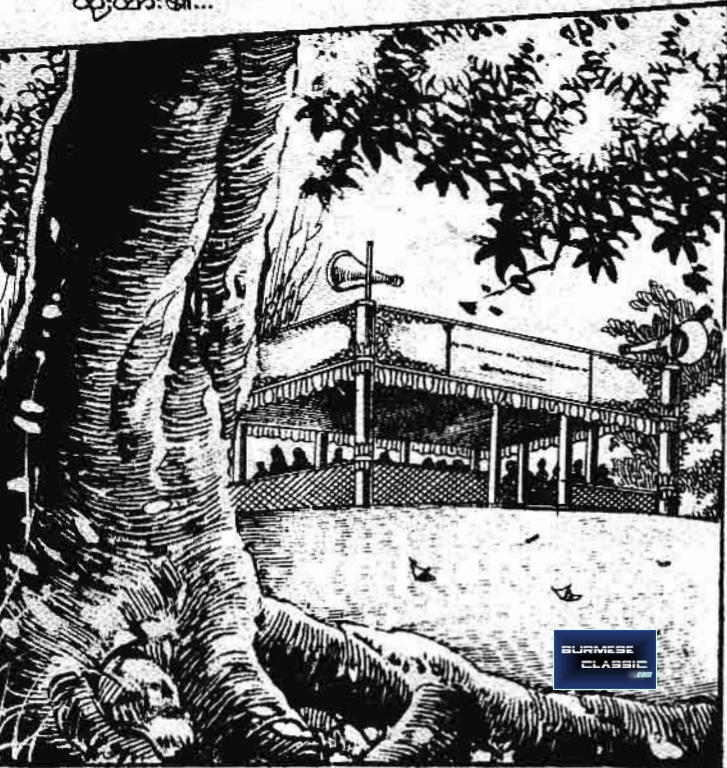
BURMESE CLASSIC .COM

ပြေဟ်... ဆဲဉ်းဘီလု... နား ညီဆိုးနှင့်... အာရှကပ်စွပ် အောင်လံပြန်စီသော... ဂျပန်များ
ခုတော့လည်း ထပ်ပွဲယန်းဘဝနှင့်... ဆဲဉ်လုစပ်လုစပ် ထွက်ပွားကြရပြီ... လောကဓမ္မတာပေမဲဉ်

စစ်ပြီးကာလ... အားလုံး ခက်... ရဲ့ ကျပ်တည်းနေကြသလို
အချို့ကလေး... ပွဲကြီး... အိမ်ရှေ့... မလှုပ်ကြီး... ဖီး... နေအောင်
ထိုးထား၏...

ဒါ ပွဲကြီးနှင့်ကျေးဉာဏ်... မင်္ဂလာ
ဆောင်ပို့... ဖြစ်ခက်ထားသလို
မလှုပ်သော ဖြစ်သလို...

ဒီမှာမှာ ပွဲကြီးနှင့် ကျေးဉာဏ်အကြောင်းက... ငြောမစဉ်ပေါင် တောသုံးလောက်... စစ်ပြီးခေတ်...
ပုံပြင်အောင်အဖြစ်... ရေအေးစားနေသည်... လူမရွမ်းစုတ်မဆိုသလို... ယုံကြားမင်းက... လူအု
ယောင်... ဆောင်ကာ... ရောက်လောပြီး... ရွေးတပ်ပြန်... ခေတ်အုတ်ရေတပ်သား... ပွဲကြီးအား...
ကုညီကယ်မသွားခြင်း ဖြစ်သည်တဲ့...

၂၂၂

မည်သို့ဆိုစေ...
ပွဲကြီးနှင့် ကျေးဥက...
ဘဝကျွေးက...
ဖွဲ့စည်းပြီး ဘာသာ
လှပနေပြီဖြစ်၏..
ကိုကြားရုံ လက်ဖွဲ့
သွားသော... အင်္ဂလိပ်
ဗိုလ်ထံ များနှင့်...
ရွာလွှဲလွှဲ ငွေလွှဲလွှဲ
ဖြစ်နေခဲ့ပြီ...

ဆရာတော်နှင့် ကျေးဥက... အကျိုးမဖျော်ကို
ဘဲ... ရန်သူ၏... အသက်တစ်ချောင်းကို
စစ်ဖန်သည် မေတ္တာတရားနှင့်... ကယ်တင်မိ
သည်အတွက်... ခံစားရသော မေတ္တာအောင်မြင်
ဟု... ထိုကြားကာ ပြောဆိုသည်... ..

BURMESE CLASSIC .com

ပွဲကြီး လက်ခံ၏... သူ့ကလေးထွက်
ချွေးတစ်စခန်းတွင် လေဒီအို
ကိုရွှန်... ပတ်သက်ပြီး အများ
အသက်ကို... ကယ်တင်ခဲ့သည်...
ကောင်း ဖြစ်အကျိုး ခံစားရခြင်း
ဟု... ယုံကြည်သည်... ..

သည်လော့...
 တစ်ကမ္ဘာလုံး
 သူတို့
 နှစ်ယောက်လည်း...
 ပျော်ရွှင်ကြစေ
 ရန်... ဆုမွန်
 ရွှေဖိုကြွသေဉ်...

ဒီကမ္ဘာပေါ်မှာ ငါဝင်
 ဖတ်သက်သေပြု... တစ်ခု
 ကို... အကျိုး မပြုသေး...
 စစ်ပြုကြီး... ဝေ့... နောက်ထပ်
 ဖြစ်ပေါ်လော့ပါအောင်
 ဟုသာ... ...

BURMESE CLASSIC

မောင်တာရာမွန်
 မင်္ဂလာ...